

Wojciech PIETRASZKIEWICZ

MATERIAŁY SPREŻYSTE

Instytut Maszyn Przepływowych PAN
Gdańsk 1969

B i u l e t y n N r 652
Instytutu Maszyn Przepływowych
Polskiej Akademii Nauk
w Gdańsku

M A T E R I A Ł Y S P R Ę Ż Y S T E

Opracował :

W. Pietraszkiewicz

Gdańsk, czerwiec 1969 r.

Opracował
Sprawdził

[Handwritten signature]

Instytut Maszyn Przepływowych P. A. N. Gdańsk

Zatwierdził

[Handwritten signature]

Spis rzeczy

1. Wstęp
 - 1.1. Cel i zakres opracowania
 - 1.2. Oznaczenia
2. Podstawowe zależności materiałów sprężystych
 - 2.1. Definicja materiału sprężystego
 - 2.2. Zredukowane postacie równania konstytutywnego
 - 2.3. Równania ruchu
 - 2.4. Warunki brzegowe
3. Pokrewne definicje i twierdzenia
 - 3.1. Materiały hipersprężyste
 - 3.2. Niestięśliwe materiały sprężyste
 - 3.3. Grupy izotropii, stany niezniekształcone
 - 3.4. Niektóre twierdzenia algebry i analizy funkcji tensorowych
 - 3.5. Różniczkowanie funkcji tensorowych
4. Izotropowe materiały sprężyste
 - 4.1. Definicja i własności podstawowe
 - 4.2. Równania konstytutywne
 - 4.3. Równania ruchu
5. Materiały hipersprężyste
 - 5.1. Własności funkcji energii
 - 5.2. Zredukowane postacie równania konstytutywnego
 - 5.3. Grupy izotropii
 - 5.4. Równania konstytutywne izotropowego hipersprężystego ciała stałego
6. Teoria małego gradientu przemieszczenia
 - 6.1. Miary odkształcenia
 - 6.2. Rozwinięcia podstawowych wielkości
 - 6.3. Równania konstytutywne
 - 6.4. Tensory sprężystości izotropowych sprężystych ciał stałych
 - 6.5. Tensory sprężystości izotropowych hipersprężystych ciał stałych

7. Nałożenie deformacji sprężystych
 - 7.1. Oznaczenia i zależności wstępne
 - 7.2. Tensory sprężystości w konfiguracji odkształconej
 - 7.3. Mała wstępna deformacja

Materiały sprężyste
=====

W. Pietraszkiewicz (Gdańsk)

1. WSTĘP1.1. Cel i zakres opracowania

Opracowanie zawiera zbiór podstawowych definicji i twierdzeń z dowodami, które pojawiają się w czysto mechanicznej teorii materiałów sprężystych, opracowanej przez Noll'a [1] i rozwijanej w pracach Truesdell'a i Noll'a [2], Gurtina [3,4], Noll'a [5] i innych. W opracowaniu w odróżnieniu od Truesdell'a [6] zwrócono szczególną uwagę na wyróżnienie najważniejszych postulatów i definicji od twierdzeń, które można udowodnić w ramach przyjętego modelu ośrodka ciągłego. Opracowanie zawiera również przejście od ogólnej nieliniowej teorii materiału sprężystego do klasycznej teorii sprężystości używanej gdy gradient wektora przemieszczenia może być uważany za wielkość małą. Dało to wyjaśnienie miejsca klasycznej teorii sprężystości w ogólnej teorii sprężystego ośrodka ciągłego, a także naturalne uogólnienia zastosowań teorii klasycznej, np. dla ciał wstępnie napiętych.

W opracowaniu główną uwagę zwrócono na różne postacie równań konstytutywnych materiału sprężystego i hipersprężystego, podano zredukowane równania konstytutywne spełniające tożsamościowo zasadę obiektywności, wyprowadzono równania ruchu w opisie Lagrange'a i Eulera. Szczegółowo rozważono klasę materiałów izotropowych.

Zawarty w opracowaniu materiał był w głównych zarysach referowany przez autora dla pracowników naukowych Instytutu Maszyn Przepływowych oraz Politechniki Gdańskiej w ramach kursu organizowanego przez PTMMS.

Przy czytaniu opracowania wymagana jest chociaż pobieżna znajomość rachunku absolutnego [2], algebry i analizy funkcji tensorowych [8] oraz podstaw mechaniki racjonalnej [2,6].

1.2. Oznaczenia

W opracowaniu konsekwentnie stosowany jest rachunek absolutny, por. Rychlewski [8], Truesdell, Noll [2], Coleman, Markowitz, Noll [13]. Podstawowe oznaczenia zgodne są z opracowaniami [2], [6].

Wektory w trójwymiarowej euklidesowej przestrzeni wektorowej $\mathcal{J}_3 \equiv \mathcal{T}_1$ oznaczono głównie a, b, x, u, \dots . Tensory z euklidesowej przestrzeni tensorowej $\mathcal{T}_p \equiv \mathcal{J}_3 \otimes \mathcal{J}_3 \otimes \dots \otimes \mathcal{J}_3$, $p \geq 2$ oznaczono przez $A, B, C, \overset{\text{prawy}}{F}, G, \dots$. Głównie będziemy mieli do czynienia z przypadkami $p=2$, czasem również $p=4$ oraz $p=6$.

$A \in \mathcal{T}_p$,
 $A = A^{i_1 \dots i_p} e_i \otimes d_{\alpha} \otimes \dots \otimes g_2$, oznaczac będziemy w skrócie $[e_i d_{\alpha} \dots g_2]$ gdzie $e_i, d_{\alpha}, \dots, g_2$ są bazami w \mathcal{J}_3 .

Stosujemy w opracowaniu następujące oznaczenia na operacje dokonywane na tensorach [8] - przykłady podano

Nr			
Nr arch.			Ilość stron Nr strony 6

dla $A \in \mathcal{T}_4$ oraz $B \in \mathcal{T}_2$.

1. Transpozycja, np.

$$A^T \equiv A^{ijkl} \begin{matrix} \lceil \\ \lceil \\ \lceil \\ \lceil \end{matrix} \begin{matrix} g_l \\ g_j \\ g_k \\ g_i \end{matrix} \rceil \rceil \rceil \rceil ; \quad B^T = B^{ij} \begin{matrix} \lceil \\ \lceil \end{matrix} \begin{matrix} g_j \\ g_i \end{matrix} \rceil \rceil \quad (1.1)$$

2. Zwężenie, np.

$$A \Big\} \equiv A^{ijkl} \begin{matrix} \lceil \\ \lceil \\ \lceil \\ \lceil \end{matrix} \begin{matrix} g_i \\ g_l \\ g_j \\ g_k \end{matrix} \rceil \rceil \rceil \rceil = A^{ij} \begin{matrix} \lceil \\ \lceil \end{matrix} \begin{matrix} g_i \\ g_l \end{matrix} \rceil \rceil \quad (1.2)$$

2,3

3. Nasunięcie proste, np.

$$AB \equiv A \otimes B \Big\} \equiv A^{ijkl} B_l^m \begin{matrix} \lceil \\ \lceil \\ \lceil \\ \lceil \end{matrix} \begin{matrix} g_i \\ g_j \\ g_k \\ g_m \end{matrix} \rceil \rceil \rceil \rceil \quad (1.3)$$

4.5

4. Pełne nasunięcie, np.

$$A \cdot B \equiv A \otimes B \Big\} \equiv A^{ijkl} B_{kl} \begin{matrix} \lceil \\ \lceil \end{matrix} \begin{matrix} g_i \\ g_j \end{matrix} \rceil \rceil \quad (1.4)$$

(3.9)(4.6)

Gradient funkcji tensorowej $f: \mathcal{T}_p \rightarrow \mathcal{T}_q$, $B = \{A\}_w \bar{A}$,
 oznaczamy

$$f_{,A}(\bar{A}) \equiv \frac{\partial f(\bar{A})}{\partial \bar{A}} \quad (1.5)$$

Niech $h: \mathcal{T}_p \rightarrow \mathcal{T}_q$ jest złożeniem funkcji $f: \mathcal{T}_p \rightarrow \mathcal{T}_r$
 oraz $g: \mathcal{T}_r \rightarrow \mathcal{T}_q$, $h(A) \equiv g[f(A)]$ wtedy

$$h_{,A} \equiv g_{,f} \circ f_{,A} \equiv g_{,f} \otimes f_{,A} \Big\} \Big\} \dots \Big\} \quad (1.6)$$

(q+1, q+r+1), (q+2, q+r+2) ... (q+r, q+2r)

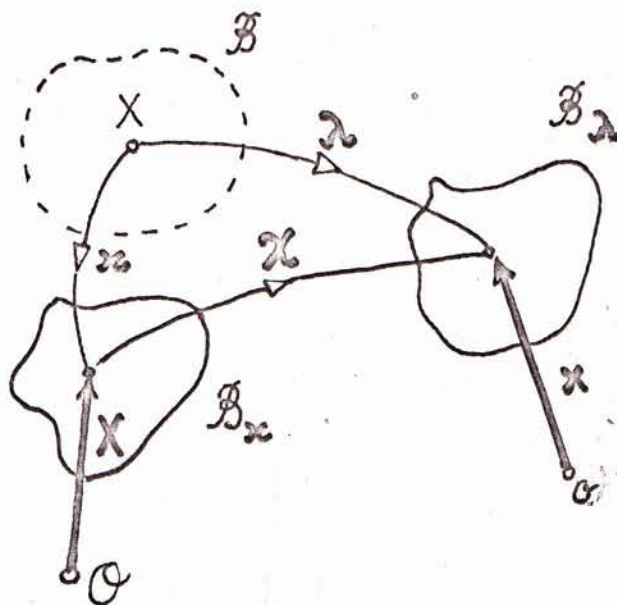
Nr			
Nr arch.		ilość stron	
		Nr strony	7

2. PODSTAWOWE ZALEŻNOŚCI MATERIAŁÓW SPRĘŻYSTYCH

2.1. Definicja materiału sprężystego

Teorię mechaniczną materiału sprężystego rozpatrzmy tutaj w ramach ogólnej mechanicznej teorii materiałów prostych Nolla [1,2].

Rozpatrzmy ciało \mathcal{B} w konfiguracjach :
 \mathcal{x} - konfiguracja porównawcza, $\mathcal{\lambda}$ - konfiguracja aktualna (Rys.1).

Rys.1.

$$X = x(X) \quad , \quad x = \lambda(X) \quad (2.1)$$

$$x = \lambda \circ x^{-1} \quad (2.2)$$

Def. 1: Materiał prosty nazywamy sprężystym w cząstce X , jeżeli tensor naprężenia Cauchy'ego w cząstce X w chwili t zależy jedynie od aktualnej wartości gradientu deformacji cząstki X , t.zn. równanie konstytutywne materiału

ma postać

$$T(X, t) = g_{\lambda X}^{\lambda X}(F) \quad (2.3)$$

gdzie

$$F \equiv F(X, t) \equiv \text{Grad } \chi(X, t) \equiv \chi_{,X} \quad (2.4)$$

jest gradientem deformacji cząstki X od konfiguracji porównawczej λ do konfiguracji aktualnej λ .

Def. 2: Funkcję $g_{\lambda X}^{\lambda X}$ nazywamy funkcją reakcji materiału sprężystego w cząstce X .

Definicja 1 zgodna jest z ogólną definicją materiału prostego [2] przyjmując tam stałą historię gradientu deformacji $F^{(t)}(X, s) = F^{(t)}(X, 0) \equiv F(X, t)$.

Wtedy również funkcjonal reakcji materiału prostego przechodzi w funkcję reakcji materiału sprężystego.

Z postulowanych własności dla funkcjonala reakcji materiału prostego [2] wynikają następujące własności funkcji reakcji materiału sprężystego, traktowane jako postulaty.

Post. 1: Funkcja reakcji $g_{\lambda X}^{\lambda X}$ spełnia zależność

$$\bigwedge_{Q \in \mathcal{O}} \bigwedge_{F \in \mathcal{T}_2} Q g_{\lambda X}^{\lambda X}(F) Q^T = g_{\lambda X}^{\lambda X}(QF) \quad (2.5)$$

co wynika z zasady obiektywności (z postulatu obiektywności naprężeń).

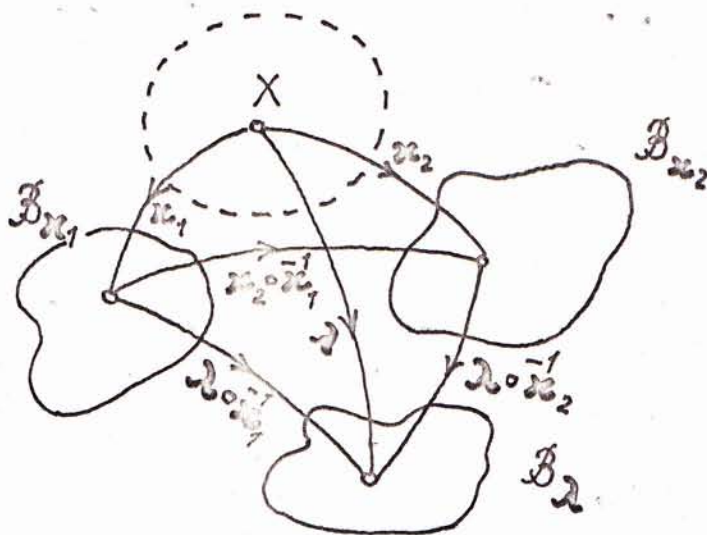
Post. 2: Funkcje reakcji $g_{\lambda X}^{\lambda X_1}$ i $g_{\lambda X}^{\lambda X_2}$ materiału sprężystego w cząstce X , wzięte względem dwu różnych

konfiguracji porównawczych κ_1 i κ_2 , związane są zależnością

$$\bigwedge_{F \in N_{T_2}} \mathcal{F}_{\kappa_2}^X(F) = \mathcal{F}_{\kappa_1}^X(FP) \quad (2.6)$$

gdzie $P = \frac{\partial}{\partial X_1} \left\{ \kappa_2 \circ \kappa_1^{-1} \right\} (X_1)$ - gradient deformacji od konfiguracji porównawczej κ_1 do κ_2 , $F = \frac{\partial}{\partial X_2} \left\{ \lambda \circ \kappa_2^{-1} \right\} (X_2)$ - gradient deformacji od konfiguracji porównawczej κ_2 do λ .

Zależność (2.6) jest postulowaniem tego, że tensor naprężenia Cauchy'ego T nie zależy od konfiguracji porównawczej, względem której liczymy deformację (Rys.2).

Rys.2.

Nr			
Nr arch.			liczba stron
			Nr strony 10

Przy badaniu materiałów sprężystych (z wyjątkiem płynów) wygodnie jest stosować konsekwentnie opis Lagrange'a, co prowadzi do konieczności używania tensorów naprężenia Pioli-Kirchhoffa [2] .

Def. 3: Pierwszym i drugim tensorem naprężenia Pioli-Kirchhoffa nazywamy tensory związane z tensorem naprężenia Cauchy'ego następującymi zależnościami

$$\begin{aligned} T_{\alpha} &= J T (\bar{F})^T \\ \tilde{T} &= \bar{F}^{-1} T_{\alpha} = J \bar{F}^{-1} T (\bar{F})^T \end{aligned} \quad (2.7)$$

Tw. 1: Używając tensorów Pioli-Kirchhoffa, równanie konstytutywne materiału sprężystego można przedstawić w postaci

$$\begin{aligned} T_{\alpha}(X, t) &= h_{\alpha}(F) \\ \tilde{T}(X, t) &= t_{\alpha}(F) \end{aligned} \quad (2.8)$$

gdzie funkcje reakcji h_{α} oraz t_{α} związane są z funkcją reakcji g_{α} zależnościami

$$\begin{aligned} h_{\alpha}(F) &= J g_{\alpha}(F) (\bar{F})^T \\ t_{\alpha}(F) &= J \bar{F}^{-1} g_{\alpha}(F) (\bar{F})^T \end{aligned} \quad (2.9)$$

D. Wprost z (2.7) mamy (2.8) oraz (2.9) \Leftarrow

Tw. 2: Funkcje reakcji h_{α} oraz t_{α} spełniają zależności

$$\begin{aligned} \bigwedge_{Q \in \mathcal{O}} \bigwedge_{F \in N_{T_2}} Q h(F) &= h(QF) \\ \bigwedge_{Q \in \mathcal{O}} \bigwedge_{F \in N_{T_2}} Q t(F) &= t(QF) \end{aligned} \quad (2.10)$$

wynikające z konieczności spełnienia zasady obiektywności.

D. Zależność (2.5) przy (2.7) daje

$$\begin{aligned} Q g(F) Q^T &= Q \bar{f}^{-1}(F) h(F) F^T Q^T = \bar{f}^{-1}(QF) h(QF) (QF)^T = \bar{g}(QF) \\ &= Q \bar{f}^{-1}(F) F t(F) F^T Q^T = \bar{f}^{-1}(QF) t(QF) (QF)^T \end{aligned}$$

skąd pamiętając że $\bar{f}^{-1}(F) = \bar{f}^{-1}(QF)$

po uproszczeniach mamy (2.10). \spadesuit

Tw. 3: Funkcje reakcji h_{x_1} i h_{x_2} oraz t_{x_1} i t_{x_2} materiału sprężystego w cząstce X , wzięte względem dwu różnych konfiguracji porównawczych x_1 i x_2 , związane są zależnościami

$$\begin{aligned} \bigwedge_{P, P \in \mathcal{T}_2} h_{x_2}(F) &= \bar{f}^{-1}(P) h_{x_1}(FP) P^T \\ t_{x_2}(F) &= \bar{f}^{-1}(P) P t_{x_1}(FP) P^T \end{aligned} \quad (2.11)$$

D. Zależność (2.6) przy (2.7) daje

$$\begin{aligned} T-g_{x_1}(F) &= \bar{f}^{-1}(F) h_{x_2}(F) F^T = \bar{f}^{-1}(F) F t_{x_2}(F) F^T \\ &= \bar{g}_{x_2}(FP) = \bar{f}^{-1}(FP) h_{x_1}(FP) (FP)^T = \bar{f}^{-1}(FP) FP t_{x_1}(FP) (FP)^T \end{aligned}$$

skąd porównując stronami, po uproszczeniach, mamy (2.11). \spadesuit

Nr			
Nr arch.			ilość stron Nr strony 12

2.2. Zredukowane postacie równania konstytutywnego

Tw.4: Równania konstytutywne materiału sprężystego można przedstawić m.in. w następujących dwu postaciach zredukowanych

$$T = R g(U) R^T \quad (2.12)$$

$$T = R \xi(C) R^T$$

spełniających tożsamościowo zasadę obiektywności.

D. Zgodnie z twierdzeniem o rozkładzie polarnym [2]

$$\bigwedge_{F \in \mathcal{T}_2^N} \bigvee_{R \in \mathcal{R}} \bigvee_{U, V \in \mathcal{T}_2^S} F = RU = VR \quad (2.13)$$

Przyjmijmy w (1.5) $Q \equiv R^T$. Stąd $R^T g(F) R = g(R^T R U) = g(U)$ i $T = g(F) = R g(U) R^T$, co dowodzi istnienia (2.7)₁. Odwrotnie, dla dowolnego $Q \in \mathcal{O}$, tensor QF ma jednoznaczny rozkład polarny $QF = (QR)U$. Zakładając, że (2.12)₁ jest spełnione dla gradientu deformacji QF mamy $T = g(QF) = QR g(U) (QR)^T = Q [R g(U) R^T] Q^T = Q g(F) Q^T$ skąd wynika spełnienie (2.5), a więc i zasady obiektywności, co dowodzi (2.12)₁.

^{1/2} Zależność (2.12)₂ wynika z (2.12)₁, bo $C = U$ i oznaczając

$$g(C)^{1/2} \equiv \xi(C) \quad (2.13)$$

mamy

$$T = R g(\mathbf{C}) R^T = R \mathcal{F}(\mathbf{C}) R^T \quad \text{co dowodzi (2.12)}_2 \cdot 4$$

Tw. 5: Równania konstytutywne (2.8) materiału sprężystego można przedstawić m.in. w następujących dwu zredukowanych postaciach

$$\begin{aligned} T_x &= R h_x(\mathbf{U}) \\ \tilde{T} &= t_x(\mathbf{C}) \end{aligned} \quad (2.14)$$

spełniających tożsamościowo zasadę obiektywności.

D.

$$\begin{aligned} T_x &= \mathcal{J}(\mathbf{F}) g(\mathbf{F}) (\mathbf{F}^{-1})^T = \mathcal{J}(\mathbf{R}\mathbf{U}) R g(\mathbf{U}) R^T (\mathbf{R}\mathbf{U})^{-1T} = \\ &= R \mathcal{J}(\mathbf{U}) g(\mathbf{U}) R R^T (\mathbf{U})^{-1T} = R h_x(\mathbf{U}) \quad \text{co dowodzi (2.14)}_1 \cdot 4 \end{aligned}$$

$$\tilde{T} = \mathbf{F}^{-1T} T_x = (\mathbf{R}\mathbf{U})^{-1T} R h_x(\mathbf{U}) = \mathbf{U}^{-1T} \mathbf{R}^{-1T} R h_x(\mathbf{U}) = \mathbf{C}^{-1/2} h(\mathbf{C}) = t(\mathbf{C})$$

co dowodzi (2.14)₂ · 4

2.3. Równania ruchu

Równania ruchu ośrodka ciągłego mogą być wprowadzone aksjomatycznie jako postulaty.

Post. 3: Istnieje taki obserwator zwany inercyjnym, względem którego prawa ruchu ośrodka ciągłego przyjmują postać integralną.

$$\int_{\partial \mathcal{P}_\lambda} T n da + \int_{\mathcal{P}_\lambda} \rho b dv = \int_{\mathcal{P}_\lambda} \rho \ddot{x} dv \quad (2.15)$$

$$\int_{\partial \mathcal{P}_\lambda} (\mathbf{x} - \mathbf{x}_0) \times T n da + \int_{\mathcal{P}} (\mathbf{x} - \mathbf{x}_0) \times \rho b dv = \int_{\mathcal{P}} (\mathbf{x} - \mathbf{x}_0) \times \rho \ddot{x} dv$$

lub lokalną

$$\begin{aligned} \operatorname{div} T + \rho b &= \rho \ddot{x} \\ T &= T^T \end{aligned} \quad (2.16)$$

Lokalna postać (2.16) praw ruchu pojawia się tutaj w sposób naturalny w opisie Eulera. Poszukiwanie się opisem Lagrange'a wymaga sformułowania równań ruchu poprzez tensor naprężenia Pioli-Kirchhoffa.

Tw.6: W opisie Lagrange'a lokalne prawa ruchu przyjmują postać

$$\begin{aligned} \operatorname{Div} T_x + \rho_x b &= \rho_x \ddot{x} \\ T_x F^T &= F T_x^T \end{aligned} \quad (2.17)$$

gdzie Div oznacza operator divergencji względem miejsca \mathbf{X} cząstki \mathbf{X} w konfiguracji porównawczej \mathcal{R}

$$\operatorname{Div} T_x = \operatorname{Grad} T_x \Big|_{(2.3)} \quad (2.18)$$

D. Dokonajmy zamiany zmiennych $\mathbf{x} = \mathbf{x}(\mathbf{X}, t)$ w równaniu (2.15)₁. Mamy następujące transformacje

$$\begin{aligned} \rho &= \gamma^{-1} \rho_0 \\ dv &= \gamma dV \\ n da &= \gamma (\bar{F})^T N dA \end{aligned} \quad (2.19)$$

Stosując twierdzenie Greena oraz definicję (2.7)₁ mamy zależność

$$\int_{\partial \mathcal{P}_x} T n da = \int_{\partial \mathcal{P}_x} T \gamma (\bar{F})^T N da = \int_{\mathcal{P}_x} \text{Div } T_x dV$$

i z (2.15)₁ wynika, że

$$\int_{\mathcal{P}_x} (\text{Div } T_x + \rho_x b - \rho_x \ddot{x}) dV = 0, \quad \text{co dowodzi (2.17)₁}$$

Z (2.16)₂ oraz (2.7)₁ wynika

$$\gamma^T T_x F^T = \gamma^T (T_x F^T)^T = \gamma^T F T_x^T$$

co dowodzi (2.17)₂.

Stosowanie opisu Lagrange'a w wielu przypadkach jest znacznie wygodniejsze szczególnie dla ciał stałych. W dalszym ciągu opracowania będziemy dążyli do konsekwentnego stosowania opisu Lagrange'a, korzystając z opisu Eulera tylko w niektórych oczywistych przypadkach.

Jak wiadomo [7] każde ciało może być materialnie równomiernym (wszystkie cząstki są izomorficzne między sobą) nie będąc ciałem jednorodnym, chociaż twierdzenie

odwrotne nie jest słuszne. W niniejszym opracowaniu rozpatrywać będziemy tylko ciała materialnie równomierne, które jednocześnie są jednorodnymi. Przypomnijmy tu

Def. 4: Ciało sprężyste materialnie równomierne nazywamy jednorodnym, jeżeli istnieje taka konfiguracja globalna

\mathcal{X} , że

$$\bigvee_{\mathcal{X}} \bigwedge_{\varphi: \mathbb{R}^3 \times \mathbb{R} \rightarrow {}^N T_2} h_{\mathcal{X}}^{\mathcal{X}}(\varphi) = h_{\mathcal{X}_2}^{\mathcal{X}}(\varphi) \quad (2.20)$$

Def. 5: Konfigurację globalną z def. 4 nazywamy jednorodną.

Należy tu zauważyć, że przy przyjęciu jednorodnej konfiguracji globalnej jako konfiguracji porównawczej, równanie konstytutywne (2.8) ma postać

$$T_{\mathcal{X}}(\mathcal{X}, t) = h_{\mathcal{X}}(F(\mathcal{X}, t)) \quad (2.21)$$

a więc postać funkcji reakcji nie zależy od cząstki, podczas gdy przy przyjęciu dowolnej niejednorodnej konfiguracji globalnej jako konfiguracji porównawczej, równanie konstytutywne (2.8) ma postać

$$T_{\mathcal{X}}(\mathcal{X}, t) = h_{\mathcal{X}}(F(\mathcal{X}, t)) \equiv h_{\mathcal{X}}(F(\mathcal{X}, t), \mathcal{X}) \quad (2.22)$$

a więc postać funkcji reakcji nadal zależy od cząstki.

Tw.7 : Pierwsze równanie ruchu materialnie równomiernego jednorodnego ciała sprężystego w opisie Lagrange'a ma postać

$$\mathbf{A} \circ \text{Grad } \mathbf{F} \Big|_{(2.3)} + \mathbf{q} + \rho_{\mathbf{x}} \mathbf{b} = \rho_{\mathbf{x}} \ddot{\mathbf{x}} \quad (2.23)$$

$$A_{\quad k}^{\quad K} \quad L \quad x^L_{,K;L} + q_k + \rho_{\mathbf{x}} b_k = \rho_{\mathbf{x}} \ddot{x}_k$$

gdzie

$$\mathbf{A} = \frac{\partial h(\mathbf{F}, \mathbf{X})}{\partial \mathbf{F}} = \frac{\partial h_k^K(x^m_M, X^N)}{\partial x^L_{,L}} \mathbf{g}^k \otimes \mathbf{G}_K \otimes \mathbf{g}^L \otimes \mathbf{G}_L$$

$$\mathbf{q} = \frac{\partial h(\mathbf{F}, \mathbf{X})}{\partial \mathbf{X}} \Big|_{(2.3)} = q_k \mathbf{g}^k = \frac{\partial h_k^L}{\partial X^L} \mathbf{g}^k \quad (2.24)$$

$$\text{Grad } \mathbf{F} = \frac{\partial \mathbf{F}(\mathbf{X}, t)}{\partial \mathbf{X}} = x^L_{,L;K} \mathbf{g}_L \otimes \mathbf{G}^L \otimes \mathbf{G}^K$$

Przy przyjęciu jednorodnej konfiguracji globalnej jako konfiguracji porównawczej, mamy

$$\mathbf{q} = \mathbf{0} ; \quad \mathbf{A} = \mathbf{A}(\mathbf{F}(\mathbf{X}, t)) \quad (2.25)$$

$$\text{D.} \quad \text{Div } \mathbf{T}_{\mathbf{x}} = \text{Div } h(\mathbf{F}(\mathbf{X}, t)) = \left[\frac{\partial h}{\partial \mathbf{F}} \circ \frac{\partial \mathbf{F}}{\partial \mathbf{X}} + \frac{\partial h}{\partial \mathbf{X}} \right] \Big|_{(2.3)}$$

$$\begin{aligned}
\frac{\partial F}{\partial X} &= \frac{\partial F}{\partial X^N} \otimes G^N = \frac{\partial}{\partial X^N} \left[F^L_M g_L \otimes G^M \right] \otimes G^N = \\
&= \left[\frac{\partial F^L_M}{\partial X^N} g_L \otimes G^M + F^L_M \frac{\partial g_L(x^r)}{\partial x^r} \frac{\partial x^r}{\partial X^N} \otimes G^M + F^L_M g_L \otimes \frac{\partial G^M(x^N)}{\partial X^N} \right] \otimes \\
&= \left[\frac{\partial F^L_M}{\partial X^N} + \Gamma_{px}^L F^p_M F^r_N - \Gamma_{MN}^p F^L_p \right] g_L \otimes G^M \otimes G^N = \\
&= X^L_{,M;N} g_L \otimes G^M \otimes G^N \equiv X^L_{,M;N} \Gamma g_L G^M G^N \top
\end{aligned}$$

co podstawiając do (2.17) mamy wynik (2.23) . 4

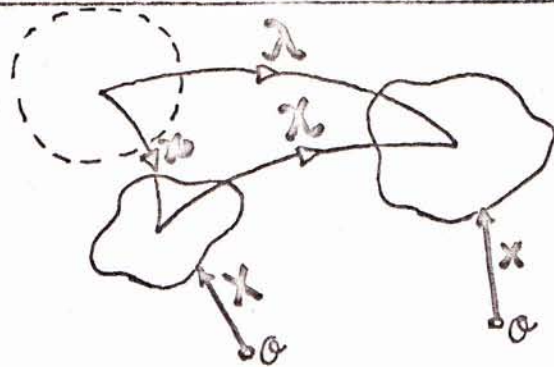
Def. 6: Tensor $A(F, X)$ nazywamy tensoriem sprężystości materiału sprężystego.

Def. 7: Wektor $q(F, X)$ nazywamy wektorem gęstości sił wypadkowych powstałych z niejednorodności przyjętej konfiguracji porównawczej \mathfrak{X} , na jednostkę objętości w konfiguracji porównawczej \mathfrak{X} .

2.4. Warunki brzegowe

Podczas ruchu ciała można zadawać następujące warunki na brzegu

1. Warunek położenia brzegu.

Rys. 3

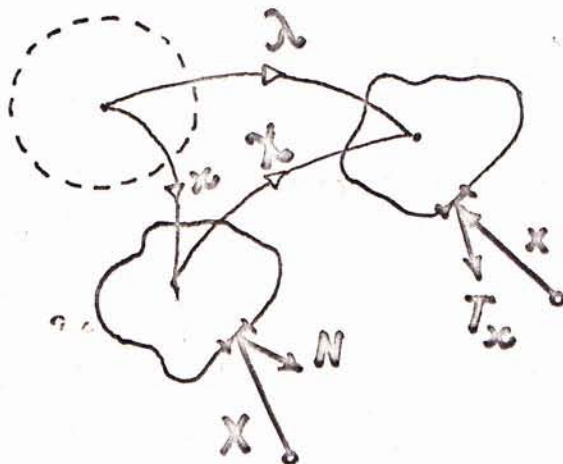
$$\bigwedge_{x \in \partial B_x} \bigwedge_{t \in \mathcal{R}} \chi(x, t) = \varphi(x, t) \quad (2.26)$$

gdzie $\varphi(x, t)$ - z góry dana funkcja o odpowiedniej regularności.

2. Warunek napięcia na brzegu.

Tutaj trudno jest zadać dowolny warunek napięcia, por. [5]. Jednak dostatecznie ogólny może być następujący warunek stałego napięcia na brzegu (Rys. 4)

$$\bigwedge_{x \in \partial B_x} h(F(x, t), x) N(x) = f_x(x) \quad (2.27)$$

Rys. 4.

Nr			
Nr arch.		liczba stron	20

3. Mieszane warunki na brzegu

Można również zadać warunki (2.26) na pewnej części brzegu $\partial \mathcal{B}_x$, podczas gdy warunki (2.27) zadać na pozostałej części brzegu.

Tak więc nasze zagadnienie brzegowe sprowadza się do wyznaczenia funkcji ruchu $\chi(x,t)$ z kwasiliniowego równania wektorowego (2.23), spełniającego warunki na brzegu typu 1/ - 3/.

3. POKREWNE DEFINICJE I TWIERDZENIA

W ramach materiałów sprężystych rozpatruje się często węższe klasy materiałów, z których najczęściej używane są modele materiałów hipersprężystych oraz nieściśliwych.

3.1. Materiały hipersprężyste

Def. 8 : Materiał sprężysty nazywamy hipersprężystym, jeżeli

$$\forall \mathcal{G}: \mathcal{N}\mathcal{T}_2 \rightarrow \mathcal{R} \quad \bigwedge \mathcal{F} \in \mathcal{N}\mathcal{T}_2 \quad \varrho(\mathcal{F}) = \varrho \mathcal{F} [\sigma_{,\mathcal{F}}(\mathcal{F})]^T = \varrho \sigma_{,\mathcal{F}}(\mathcal{F}) \mathcal{F}^T \quad (3.1)$$

Def. 9: Funkcję $\sigma_{,\mathcal{F}}(\mathcal{F})$ nazywamy funkcją energii materiału hipersprężystego.

Konieczność wprowadzenia klasy materiałów hipersprężystych wynika z ogólniejszej teorii termodynamicznej ośrodka ciągłego [2,6,12]. W szczególności Gurtin [3,4] pokazał, że aby teoria była zgodna z drugim prawem termodyna-

miki, każdy materiał sprężysty musi być materiałem prostym i hipersprężystym. Jednak w ramach czysto mechanicznej teorii materiału sprężystego badania klasy materiałów hipersprężystych może być dokonane jedynie w oparciu o definicje i postulaty wprowadzane niezależnie od dotychczasowych postulatów, co szerzej będzie omówione w osobnym rozdziale 5.

Tw. 8: Używając tensorów naprężenia Pioli-Kirchhoffa, równania konstytutywne materiału hipersprężystego może być przedstawione w postaci

$$\begin{aligned} T_x &= \rho_x \sigma_{,F}(F) \\ \tilde{T} &= \rho_x \bar{F}^{-1} \sigma_{,F}(F) \end{aligned} \quad (3.2)$$

D.

$$\begin{aligned} \gamma T(\bar{F})^T &= \gamma \rho(F) (\bar{F})^T = \gamma \rho \sigma_{,F}(F) F^T (\bar{F})^T = \rho_x \sigma_{,F}(F) \\ \tilde{T} &= \bar{F}^{-1} T_x = \rho_x \bar{F}^{-1} \sigma_{,F}(F) \end{aligned}$$

3.2. Nieściśliwe materiały sprężyste.

Model nieściśliwego materiału sprężystego często jest używany w hydrodynamice (ciecz nieściśliwa) oraz przy badaniach materiałów typu gumy. Do pełnego rozpatrzenia tej klasy modeli potrzeba jednak rozpatrzeć ogólną teorię materiałów z więzami wewnętrznymi, co zostało dopiero naryskowane w [2]. Tu ograniczymy się tylko do faktów podstawowych.

Nr			
Nr arch.		Ilość stron	
		Nr strony	22

Def. 10: Materiał sprężysty nazywamy nieściśliwym, jeżeli dopuszcza możliwość wystąpienia w nim tylko ruchów izochorycznych, t.zn.

$$\bigwedge_{\mathbf{x} \in \mathcal{B}_x} \bigwedge_{t \in \mathcal{R}} |\det \mathbf{F}| = 1 \quad (3.3)$$

Tw. 9: Równanie konstytutywne nieściśliwego materiału sprężystego może być przedstawione w postaci

$$\mathbf{T}(\mathbf{x}, t) = -p\mathbf{1} + g_{\mathbf{x}}(\mathbf{F}) \quad (3.4)$$

gdzie p - pewien nieokreślony skalar

$g_{\mathbf{x}}$ - funkcja reakcji materiału nieściśliwego określona na zbiorze

$$\mathcal{D} = \{ \mathbf{F} \in \mathcal{T}_2 : |\det \mathbf{F}| = 1 \} .$$

D. Dowód podał Noll [2] na podstawie ogólnej teorii materiałów z wiązaniami. ♣

Tw.10: Używając tensorów naprężenia Pioli-Kirchhoffa, równanie konstytutywne nieściśliwego materiału sprężystego może być przedstawione również w postaci

$$\begin{aligned} \mathbf{T}_x &= -p(\bar{\mathbf{F}})^T + h(\mathbf{F}) \\ \tilde{\mathbf{T}} &= -p(\bar{\mathbf{F}})(\bar{\mathbf{F}})^T + t(\mathbf{F}) \end{aligned} \quad (3.5)$$

D. $\mathbf{T}_x = \mathcal{J} \{ -p\mathbf{1} + g(\mathbf{F}) \} (\bar{\mathbf{F}})^T = -p(\bar{\mathbf{F}})^T + h(\mathbf{F}) = \mathbf{F}\tilde{\mathbf{T}}$

3.3. Grupy izotropii, stany niezniekształcone

Symetrię materiału w konfiguracji κ określa grupa izotropii g_{κ} , której definicja ma postać

Def. 11: Grupą izotropii materiału w cząstce X , zajmującej w pewnej konfiguracji κ położenie $X = \kappa(X)$ nazywamy zbiór

$$g_{\kappa} = \left\{ H \in \mathcal{U} : \bigwedge_{F \in \mathcal{T}_2} g_{\kappa}^{\kappa}(FH) = g_{\kappa}^{\kappa}(F) \right\} \quad (3.6)$$

W zależności od postaci grupy izotropii mamy następujący podział materiałów sprężystych.

Def. 12: Materiał sprężysty w cząstce X nazywamy

a/ sprężystym płynem, jeżeli

$$\bigvee_{\kappa(X)} g_{\kappa} = \mathcal{U} \quad (3.7)$$

b/ sprężystym ciałem stałym, jeżeli

$$\bigvee_{\kappa(X)} g_{\kappa} = \emptyset \quad (3.8)$$

c/ sprężystym płynnym kryształem w pozostałych przypadkach.

Def. 13: Konfigurację κ dla której zachodzą (3.7) i (3.8), nazywamy stanem niezniekształconym.

Tw. 11: Grupa izotropii g_{κ} sprężystego płynu nie zależy od wyboru konfiguracji $\kappa(X)$, t.zn. dla płynu

$$\bigwedge_{x(x)} g_x = U \quad (3.9)$$

D. W mechanice ośrodka ciągłego [2] udowadnia się twierdzenie, które mówi, że przy zmianie konfiguracji (Rys.2) grupa symetrii transformuje się zgodnie z prawem

$$g_{x_2} = P g_{x_1} P^{-1} \quad (3.10)$$

jeżeli więc u nas $g_{x_1} = U$ to $\det(PMP^{-1}) = \det M - 1$ czyli również $g_{x_2} = U$.

Tw. 12: Grupa izotropii g_x sprężystego ciała stałego przy zmianie konfiguracji $x_2 \circ x_1^{-1}$, takiej, że

$$U = Q_1^T U Q_1 \quad \text{gdzie} \quad P = \frac{\partial}{\partial x_1} [x_2 \circ x_1^{-1}](x_1) = RU$$

zmienia się zgodnie z prawem

$$g_{x_2} = R g_{x_1} R^T \quad (3.11)$$

D. Niech $Q_1 \in g_{x_1}$. Wtedy zgodnie z (3.10)

$$Q_2 = RUQ_1(RU)^{-1} \in g_{x_2} \quad \text{Stąd} \quad Q_2 RU = RUQ_1 = RQ_1 Q_1^T U Q_1$$

Jednoznaczność rozkładu polarowego tensora $Q_2 RU$ wymaga by

$$Q_2 R = R Q_1, \quad U = Q_1^T U Q_1$$

Czyli

$$Q_2 = R Q_1 R^T \in g_{x_2} \quad \spadesuit$$

3.4. Niektóre twierdzenia algebry i analizy funkcji tensorowych

Przypomnijmy tu bez dowodów niektóre twierdzenia potrzebne dalej przy rozpatrzeniu materiałów izotropowych.

Tw. 13: (Cayley -Hamiltona)

$$\bigwedge_{A \in \mathcal{T}_2} A^3 = I_A A^2 - II_A A + III_A 1 \quad (3.12)$$

gdzie

$$\begin{aligned} I_A &\equiv \text{tr } A \\ II_A &\equiv \frac{1}{2} \left[(\text{tr } A)^2 - \text{tr } A^2 \right] \\ III_A &\equiv \det A = \frac{1}{6} \left[(\text{tr } A)^3 - 3 \text{tr } A^2 \text{tr } A + 2 \text{tr } A^3 \right] \end{aligned} \quad (3.13)$$

zwane są niezmiennikami głównymi tensora $A \in \mathcal{T}_2$.

Tw. 14: Gradienty niezmienników głównych tensora $A \in \mathcal{T}_2$ mają postać

$$\begin{aligned} \frac{\partial I_A}{\partial A} &= 1 \\ \frac{\partial II_A}{\partial A} &= I_A 1 - A^T \\ \frac{\partial III_A}{\partial A} &= III_A (A^{-1})^T = \left[II_A 1 - I_A A + A^2 \right]^T \end{aligned} \quad (3.14)$$

Def. 13: Funkcję tensorową $f: \mathcal{T}_2 \rightarrow \mathcal{T}_2$ nazywamy izotropową gdy

$$\bigwedge_{\substack{Q \in \mathcal{O} \\ B \in \mathcal{T}_2}} Q f(B) Q^T = f(Q B Q^T) \quad (3.15)$$

Def. 14: Funkcję tensorową $f: \mathcal{T}_2 \rightarrow \mathcal{R}$ nazywamy niezmiennikiem ortogonalnym gdy

$$\bigwedge_{Q \in \mathcal{O}} \bigwedge_{B \in \mathcal{T}_2} f(B) = f(Q B Q^T) \quad (3.16)$$

Tw. 15: Każdą izotropową funkcję tensorową $f: {}^s\mathcal{T}_2 \rightarrow {}^s\mathcal{T}_2$ można przedstawić w postaci

$$\bigwedge_{B \in {}^s\mathcal{T}_2} f(B) = f_0 \mathbf{1} + f_1 B + f_2 B^2 \quad (3.17)$$

gdzie $f_r: {}^s\mathcal{T}_2 \rightarrow \mathcal{R}$ są niezmiennikami ortogonalnymi tensora $B \in {}^s\mathcal{T}_2$.

Tw. 16: Każdy niezmiennik ortogonalny $f: {}^s\mathcal{T}_2 \rightarrow \mathcal{R}$ można przedstawić w postaci

$$f(A) = \tilde{f}(I_A, II_A, III_A) = \bar{f}(A_1, A_2, A_3) \quad (3.18)$$

gdzie : $\tilde{f}: \mathcal{R} \rightarrow \mathcal{R}$ - funkcja skalarna niezmienników głównych tensora $A \in {}^s\mathcal{T}_2$

$\bar{f}: \mathcal{R} \rightarrow \mathcal{R}$ - funkcja skalarna wartości własnych tensora $A \in {}^s\mathcal{T}_2$.

3.5. Różniczkowanie funkcji tensorowych

Tw. 17: Gradient funkcji tensorowej $f: \mathcal{T}_p \rightarrow \mathcal{T}_q$ spełnia zależność [2]

$$\bigwedge_{B \in \mathcal{T}_p} f_{,A} \cdot B = \frac{\partial f}{\partial A} \cdot B = \left. \frac{d}{d\lambda} f(A + \lambda B) \right|_{\lambda=0} \quad (3.19)$$

Tw. 18: Gradienty różnych funkcji tensorowych

$f: \mathcal{T}_2 \rightarrow \mathcal{T}_2$ można obliczyć z następujących zależ-

ności :

$$\frac{\partial A}{\partial A} \cdot B = B = \overset{1.4}{(1 \otimes 1)^T} \cdot B = \overset{2.3}{(1 \otimes 1)^T} \cdot B$$

$$\frac{\partial A^T}{\partial A} \cdot B = B^T = \overset{1.3}{(1 \circ 1)^T} \cdot B = \overset{2.4}{(1 \otimes 1)^T} \cdot B$$

$$\frac{\partial \overset{-1}{A}}{\partial A} \cdot B = \overset{-1}{-A} \overset{-1}{B} \overset{-1}{A}$$

$$\frac{\partial \overset{2}{A}}{\partial A} \cdot B = BA + AB; \quad \frac{\partial}{\partial A} (A \circ A) \cdot B = B \circ A + A \circ B \quad (3.20)$$

$$\frac{\partial \overset{2T}{A}}{\partial A} \cdot B = B^T A + A^T B; \quad \frac{\partial}{\partial A} (A^T \circ A) \cdot B = B^T \circ A + A^T \circ B$$

$$\frac{\partial \overset{2T}{AA^T}}{\partial A} \cdot B = B A^T + A B^T; \quad \frac{\partial}{\partial A} (A \otimes A^T) \cdot B = B \circ A^T + A \circ B^T$$

$$\frac{\partial \overset{2T}{A^T}}{\partial A} \cdot B = B^T A^T + A^T B^T; \quad \frac{\partial}{\partial A} (A^T \circ A^T) \cdot B = B^T \circ A^T + A^T \circ B^T$$

$$\frac{\partial \overset{1/2}{A}}{\partial A} \cdot B = \frac{1}{2} \overset{-1/2}{A} B$$

$$\frac{\partial}{\partial A} \cdot (A \circ 1) \cdot B = B \circ 1; \quad \frac{\partial}{\partial A} (A^T \circ 1) \cdot B = B^T \circ 1$$

$$\frac{\partial}{\partial A} \cdot (1 \circ A) \cdot B = 1 \circ B; \quad \frac{\partial}{\partial A} (1 \circ A^T) \cdot B = 1 \circ B^T$$

D. Zgodnie z (3.19) mamy, na przykład

$$\frac{\partial A^T A}{\partial A} \cdot B = \frac{d}{d\lambda} \left\{ (A^T + \lambda B^T)(A + \lambda B) \right\} \Big|_{\lambda=0} = B^T A + A^T B$$

W identyczny sposób można określić pozostałe zależności (3.20) ↷

Tw.19: Dla każdej pary tensorów $A, B \in \mathcal{T}_2$ zachodzą następujące tożsamości

$$\begin{aligned} AB &= (A \circ 1)^{\overset{2.3}{T}} \cdot B = (1 \otimes A^T)^{\overset{1.4}{T}} \cdot B = \left[A(1 \otimes 1)^{\overset{1.4}{T}} \right] \cdot B = \left[A(1 \otimes 1)^{\overset{2.3}{T}} \right] \cdot B \\ AB^T &= (A \circ 1)^{\overset{2.4}{T}} \cdot B = (1 \otimes A)^{\overset{1.3}{T}} \cdot B = \left[A(1 \otimes 1)^{\overset{1.3}{T}} \right] \cdot B = \left[A(1 \otimes 1)^{\overset{2.4}{T}} \right] \cdot B \\ BA &= (A \circ 1)^{\overset{1.4}{T}} \cdot B = (1 \otimes A^T)^{\overset{2.3}{T}} \cdot B = \left[(1 \otimes 1)^{\overset{1.4}{T}} A^T \right] \cdot B = \left[(1 \otimes 1)^{\overset{2.3}{T}} A^T \right] \cdot B \\ B^T A &= (A \circ 1)^{\overset{1.3}{T}} \cdot B = (1 \circ A)^{\overset{2.4}{T}} \cdot B \end{aligned} \quad (3.21)$$

D. Przez sprawdzenie, n.p.

$$\begin{aligned} (A \circ 1)^{\overset{2.3}{T}} \cdot B &= A^{ij} g^{kl} \underbrace{g_i g_k g_j g_l^T}_{(3.5)} \circ B^{mn} \underbrace{g_m g_n^T}_{(4.6)} = \\ &= A^{ij} g^{kl} B^{mn} g_{jm} g_{ln} g_i g_k^T = \\ &= A^i \cdot B^{mk} g_i g_k^T \equiv AB \end{aligned}$$

Podobnie sprawdzić można słuszność pozostałych zależności. 4

Tw.20: Dla każdej pary tensorów $A, B \in \mathcal{T}_2$ zachodzą następujące tożsamości

$$ABA = (A \otimes A^T)^{\overset{1.4}{T}} \cdot B = (A \otimes A^T)^{\overset{2.3}{T}} \cdot B$$

$$A^T BA = (A \otimes A)^{\overset{1.4}{T}} \cdot B = (A^T \otimes A^T)^{\overset{2.3}{T}} \cdot B$$

$$ABA^T = (A \otimes A)^{\overset{1.3}{T}} \cdot B = (A \otimes A)^{\overset{2.4}{T}} \cdot B$$

(3.22)

$$ABA^T = (A \otimes A)^{\overset{2.3}{T}} \cdot B = (A^T \otimes A^T)^{\overset{1.4}{T}} \cdot B$$

$$A^T BA = (A \otimes A^T)^{\overset{1.3}{T}} \cdot B = (A^T \otimes A)^{\overset{2.4}{T}} \cdot B$$

$$A^T BA^T = (A^T \otimes A)^{\overset{1.4}{T}} \cdot B = (A^T \otimes A)^{\overset{2.3}{T}} \cdot B$$

$$ABA^T = (A^T \otimes A)^{\overset{1.3}{T}} \cdot B = (A \otimes A^T)^{\overset{2.4}{T}} \cdot B$$

$$A^T BA^T = (A^T \otimes A^T)^{\overset{1.3}{T}} \cdot B = (A^T \otimes A^T)^{\overset{2.4}{T}} \cdot B$$

D. Przez sprawdzenie, np.

$$\begin{aligned}
 (A \circledast A)^T \cdot B &= A^{ij} A^{kl} \left\{ g_k g_j g_i g_l \right\} \circledast B^{rs} \left\{ g_r g_s \right\} = \\
 &= A^{ij} A^{kl} g_{ir} g_{ls} B^{rs} g_k g_j = \\
 &= A^{kl} B_{il} A^{ij} g_k g_j = A B A.
 \end{aligned}$$

(3.5)(4.6)

Podobnie sprawdzić można słuszność pozostałych zależności.

Tw. 21: Dla każdej pary tensorów $A, B \in \mathcal{T}_2$ zachodzą następujące tożsamości

$$\begin{aligned}
 A \circledast B &= (A \circledast 1 \circledast 1)^T \cdot B = (A \circledast 1 \circledast 1)^T \cdot B \\
 A \circledast B^T &= (A \circledast 1 \circledast 1)^T \cdot B = (A \circledast 1 \circledast 1)^T \cdot B \\
 B \circledast A &= (1 \circledast A \circledast 1)^T \cdot B = (1 \circledast A \circledast 1)^T \cdot B \\
 B \circledast A &= (1 \circledast A \circledast 1)^T \cdot B = (1 \circledast A \circledast 1)^T \cdot B.
 \end{aligned}$$

(3.23)

D. Przez sprawdzenie, np.,

$$\begin{aligned}
 (A \circledast 1 \circledast 1)^T \cdot B &= A^{ij} g^{kl} g^{mn} \left\{ g_i g_j g_n g_l g_m g_k \right\} \circledast B^{rs} \left\{ g_r g_s \right\} = \\
 &= A^{ij} B^{nl} g_i g_j g_n g_l = A \circledast B.
 \end{aligned}$$

(5.7)(6.3)

Podobnie sprawdzić można słuszność pozostałych zależności.

Tv. 22: Gradienty różnych funkcji tensorowych

$f: \overset{s}{\mathcal{T}}_2 \rightarrow \overset{s}{\mathcal{T}}_2$ mają postać

$$\frac{\partial A}{\partial A} = \frac{1}{2} \left[\left(\mathbf{1} \circ \mathbf{1} \right)^{\overset{1.4}{T}} + \left(\mathbf{1} \otimes \mathbf{1} \right)^{\overset{1.3}{T}} \right]$$

$$\frac{\partial A^2}{\partial A} = \frac{1}{2} \left[\left(A \circ \mathbf{1} \right)^{\overset{1.4}{T}} + \left(A \circ \mathbf{1} \right)^{\overset{1.3}{T}} + \left(A \otimes \mathbf{1} \right)^{\overset{2.4}{T}} + \left(A \circ \mathbf{1} \right)^{\overset{2.3}{T}} \right] \quad (3.24)$$

$$\frac{\partial A^{-1}}{\partial A} = -\frac{1}{2} \left[\left(A^{-1} \otimes A^{-1} \right)^{\overset{1.4}{T}} + \left(A^{-1} \otimes A^{-1} \right)^{\overset{1.3}{T}} \right]$$

$$\frac{\partial A^{1/2}}{\partial A} = \frac{1}{4} \left[\left(A^{-1/2} \otimes \mathbf{1} \right)^{\overset{1.4}{T}} + \left(A^{-1/2} \otimes \mathbf{1} \right)^{\overset{1.3}{T}} \right]$$

$$\frac{\partial}{\partial A} (A \circ A) = \frac{1}{2} \left[\left(\mathbf{1} \circ A \circ \mathbf{1} \right)^{\overset{2.5}{T}} + \left(\mathbf{1} \circ A \circ \mathbf{1} \right)^{\overset{2.6}{T}} + \left(A \circ \mathbf{1} \circ \mathbf{1} \right)^{\overset{3.5}{T}} + \left(A \circ \mathbf{1} \circ \mathbf{1} \right)^{\overset{3.6}{T}} \right]$$

$$\frac{\partial}{\partial A} (A \circ \mathbf{1}) = \frac{1}{2} \left[\left(\mathbf{1} \circ \mathbf{1} \circ \mathbf{1} \right)^{\overset{2.5}{T}} + \left(\mathbf{1} \otimes \mathbf{1} \circ \mathbf{1} \right)^{\overset{2.6}{T}} \right]$$

D. By znaleźć gradient funkcji $f(A)$ względem symetrycznego argumentu najpierw należy rozszerzyć zakres

funkcji na całą przestrzeń \mathcal{T}_2 , wprowadzając funkcję

$\bar{f}(A) \equiv f\left(\frac{1}{2}(A + A^T)\right)$ dla dowolnych tensorów

$A \in \mathcal{T}_2$. Obliczanie gradientu \bar{f} w \mathcal{T}_2 zgodne

jest z (3.19), (3.20) oraz (3.21) - (3.23). W wyniku

znów zawężamy \bar{f} do przestrzeni $\overset{s}{\mathcal{T}}_2$, kładąc

$A \in \overset{s}{\mathcal{T}}_2$. Mamy więc:

a/ $\bar{f}(\mathbf{A}) = \frac{1}{2}(\mathbf{A} + \mathbf{A}^T)$; Korzystając z (3.20)₁
 i (3.20)₂ mamy $\frac{\partial \bar{f}}{\partial \mathbf{A}} = \frac{1}{2} \left[(\mathbf{1} \otimes \mathbf{1})^{\overset{1.4}{T}} + (\mathbf{1} \otimes \mathbf{1})^{\overset{1.3}{T}} \right]$
 co dowodzi (3.24)₁.

b/ $\bar{f}(\mathbf{A}) = \frac{1}{4}(\mathbf{A}^2 + \mathbf{A}\mathbf{A}^T + \mathbf{A}\mathbf{A}^T + \mathbf{A}\mathbf{A}^T)$; Korzystając z (3.20)₄ -
 - (3.20)₈ oraz tożsamości (3.21) mamy m.in. na-
 stępującą postać

$$\frac{\partial \bar{f}}{\partial \mathbf{A}} = \frac{1}{4} \left\{ (\mathbf{A} \otimes \mathbf{1})^{\overset{1.4}{T}} + (\mathbf{A} \otimes \mathbf{1})^{\overset{2.3}{T}} + (\mathbf{A}^T \otimes \mathbf{1})^{\overset{1.4}{T}} + (\mathbf{A} \otimes \mathbf{1})^{\overset{2.4}{T}} + \right. \\ \left. + (\mathbf{A} \otimes \mathbf{1})^{\overset{1.3}{T}} + (\mathbf{A}^T \otimes \mathbf{1})^{\overset{2.3}{T}} + (\mathbf{A}^T \otimes \mathbf{1})^{\overset{1.3}{T}} + (\mathbf{A}^T \otimes \mathbf{1})^{\overset{2.4}{T}} \right\}$$

Zawężając powyższe do $\mathbf{A} \in {}^s\mathcal{J}_2$ otrzymamy (3.24)₂.

c/ $\bar{f}(\mathbf{A}) = \left[\frac{1}{2}(\mathbf{A} + \mathbf{A}^T) \right]^{-1}$; Korzystając z (3.20)₃,
 (3.22)₁ oraz (3.24)₁ mamy, oznaczając ${}^s\mathbf{A} \equiv \frac{1}{2}(\mathbf{A} + \mathbf{A}^T)$

$$\frac{\partial \bar{f}}{\partial \mathbf{A}} = \frac{\partial {}^s\mathbf{A}^{-1}}{\partial {}^s\mathbf{A}} \circ \frac{\partial {}^s\mathbf{A}}{\partial \mathbf{A}} = - \left({}^s\mathbf{A} \otimes {}^s\mathbf{A} \right)^{\overset{2.3}{T}} \circ \frac{1}{2} \left[(\mathbf{1} \otimes \mathbf{1})^{\overset{1.4}{T}} + (\mathbf{1} \otimes \mathbf{1})^{\overset{1.3}{T}} \right] =$$

$$= - \frac{1}{2} {}^s\mathbf{A}_{ij}^{-1} {}^s\mathbf{A}_{kl}^{-1} \left[g^i g^k g^j g^l \right]^T \circ \left(g^{mp} g^{nq} + g^{mq} g^{np} \right) \left[g_m g_n g_p g_q \right] =$$

$$= - \frac{1}{2} \left({}^s\mathbf{A}_{ij}^{-1} {}^s\mathbf{A}_{kl}^{-1} \right) \left(g^{jp} g^{lq} + g^{jq} g^{lp} \right) \left[g_i g_k g_p g_q \right]^T =$$

$$= - \frac{1}{2} \left({}^s\mathbf{A}_{ip}^{-1} {}^s\mathbf{A}_{kq}^{-1} + {}^s\mathbf{A}_{iq}^{-1} {}^s\mathbf{A}_{kp}^{-1} \right) \left[g^i g^k g^p g^q \right]^T =$$

$$= - \frac{1}{2} \left(\left({}^s\mathbf{A} \otimes {}^s\mathbf{A} \right)^{\overset{1.4}{T}} + \left({}^s\mathbf{A} \otimes {}^s\mathbf{A} \right)^{\overset{1.3}{T}} \right)$$

zawężając powyższe do $\mathbf{A} \in {}^s\mathcal{J}_2$ otrzymamy (3.24)₃.

a/ $\bar{f}(\mathbf{A}) = \left[\frac{1}{2} (\mathbf{A} + \mathbf{A}^T) \right]^{1/2}$; Korzystając z (3.20)₃,
 (3.21)₁ oraz (3.24)₁ mamy

$$\begin{aligned} \frac{\partial \bar{f}}{\partial \mathbf{A}} &= \frac{\partial \overset{s-1}{\mathbf{A}}}{\partial \overset{s}{\mathbf{A}}} \circ \frac{\partial \overset{s}{\mathbf{A}}}{\partial \mathbf{A}} = \frac{1}{2} \left(\overset{s-1/2}{\mathbf{A}} \otimes \mathbf{1} \right)^T \circ \frac{1}{2} \left[\left(\mathbf{1} \otimes \mathbf{1} \right)^T + \left(\mathbf{1} \otimes \mathbf{1} \right)^T \right] = \\ &= \frac{1}{4} \left[\overset{s-1/2}{\mathbf{A}}_{ij} g_{kl} \overset{\square}{g^i g^k g^j g^l} \circ (g_{mp} g_{nq} + g_{mq} g_{np}) \overset{\square}{g^m g^n g^p g^q} \right] = \\ &= \frac{1}{4} \left[\overset{s-1/2}{\mathbf{A}}_{ip} g_{kq} + \overset{s-1/2}{\mathbf{A}}_{iq} g_{kp} \right] \overset{\square}{g^i g^k g^p g^q} = \frac{1}{4} \left[\left(\overset{s-1/2}{\mathbf{A}} \otimes \mathbf{1} \right)^T + \left(\overset{s-1/2}{\mathbf{A}} \otimes \mathbf{1} \right)^T \right] \end{aligned}$$

co zawiązując do $\mathbf{A} \in \overset{s}{\mathcal{T}}_2$ otrzymamy (3.24)₄.

e/ $\bar{f}(\mathbf{A}) = \frac{1}{4} (\mathbf{A} \otimes \mathbf{A} + \mathbf{A} \otimes \mathbf{A}^T + \mathbf{A}^T \otimes \mathbf{A} + \mathbf{A}^T \otimes \mathbf{A}^T)$

Korzystając z (3.20)₄₋₇ - (3.21) mamy

$$\begin{aligned} \frac{\partial \bar{f}(\mathbf{A})}{\partial \mathbf{A}} &= \frac{1}{4} \left\{ \left(\mathbf{1} \otimes \mathbf{A} \otimes \mathbf{1} \right)^T + \left(\mathbf{A} \otimes \mathbf{1} \otimes \mathbf{1} \right)^T + \left(\mathbf{1} \otimes \mathbf{A}^T \otimes \mathbf{1} \right)^T + \left(\mathbf{A} \otimes \mathbf{1} \otimes \mathbf{1} \right)^T + \right. \\ &\quad \left. + \left(\mathbf{1} \otimes \mathbf{A} \otimes \mathbf{1} \right)^T + \left(\mathbf{A}^T \otimes \mathbf{1} \otimes \mathbf{1} \right)^T + \left(\mathbf{1} \otimes \mathbf{A}^T \otimes \mathbf{1} \right)^T + \left(\mathbf{A}^T \otimes \mathbf{1} \otimes \mathbf{1} \right)^T \right\} = \\ &= \frac{1}{2} \left[\left(\mathbf{1} \otimes \overset{s}{\mathbf{A}} \otimes \mathbf{1} \right)^T + \left(\mathbf{1} \otimes \overset{s}{\mathbf{A}} \otimes \mathbf{1} \right)^T + \left(\overset{s}{\mathbf{A}} \otimes \mathbf{1} \otimes \mathbf{1} \right)^T + \left(\overset{s}{\mathbf{A}} \otimes \mathbf{1} \otimes \mathbf{1} \right)^T \right] \end{aligned}$$

co zawiązując do $\mathbf{A} \in \overset{s}{\mathcal{T}}_2$ otrzymamy (3.24)₄.

$$f/ \quad \bar{f}(\mathbf{A}) = \frac{1}{2} (\mathbf{A} \circ \mathbf{1} + \mathbf{A}^T \circ \mathbf{1}) \quad \text{Korzystając z (3.20)}_9,$$

(3.23)_{3,4} mamy

$$\frac{\partial \bar{f}(\mathbf{A})}{\partial \mathbf{A}} = \frac{1}{2} \left[(\mathbf{1} \otimes \mathbf{1} \otimes \mathbf{1})^{\overset{2.5}{T}} + (\mathbf{1} \otimes \mathbf{1} \otimes \mathbf{1})^{\overset{2.6}{T}} \right] \quad \text{co dowodzi (3.24)}_6.$$

4. IZOTROPOWE MATERIAŁY SPRĘŻYSTE

4.1. Definicja i własności podstawowe.

Def. 15: Materiał sprężysty nazywamy izotropowym w cząstce X , jeżeli

$$\forall_{\mathfrak{X}(X)} g_{\mathfrak{X}} = \theta \quad (4.1)$$

Def. 16: Konfigurację \mathfrak{X} dla której zachodzi (4.1) nazywamy stanem niezniekształconym.

Z powyższych definicji wynikają następujące wnioski:

- a/ Sprężysty płyn jest izotropowym materiałem sprężystym w każdej konfiguracji
- b/ Sprężyste ciało stałe jest izotropowym materiałem sprężystym tylko w stanie niezniekształconym
- c/ Sprężysty płynny kryształ nie może być materiałem izotropowym.

Tw. 23: Funkcja reakcji $g_{\mathfrak{X}}(F)$ izotropowego materiału sprężystego, wzięta względem stanu niezniekształconego \mathfrak{X} jako konfiguracji porównawczej, jest funkcją izotropową, t.zn.

$$\theta_{\mathfrak{f}} = \theta \quad (4.2)$$

gdzie

$$\theta_{\mathfrak{f}} = \left\{ Q \in \theta : Q g_{\mathfrak{f}}(F) Q^T = g_{\mathfrak{f}}(Q F Q^T) \right\} \quad (4.3)$$

jest grupą symetrii funkcji reakcji $g_{\mathfrak{f}}$.

D. Funkcja $g(F)$ spełnia zasadę obiektywności (2.5) oraz warunek izotropii wynikający z (3.6) i (4.2)

$$\bigwedge_{Q \in \mathcal{O}} \bigwedge_{F \in {}^N\mathcal{T}_2} g(FQ) = g(F) \quad (4.4)$$

Ponieważ $Q \in \mathcal{O} \implies Q^T \in \mathcal{O}$ rozpatrzmy dowolne tensor deformacji typu $QF \in {}^N\mathcal{T}_2$, dla których warunek (4.4) ma postać

$$\bigwedge_{Q \in \mathcal{O}} \bigwedge_{F \in {}^N\mathcal{T}_2} g(QFQ^T) = g(QF) = Qg(F)Q^T.$$

gdzie ostatnia równość wynika z (2.5), a to kończy dowód.

Tw. 24: Tensor naprężenia Cauchy'ego izotropowego materiału sprężystego w stanie niezniekształconym jest tensorem kulistym, t.zn.

$$T_0 = g_x(1) = -p1 \quad (4.5)$$

gdzie

$p = \text{const}$ jest ciśnieniem hydrostatycznym.

D. Ponieważ g jest funkcją izotropową,

$$T = g(F) \implies \bigwedge_{F \in {}^N\mathcal{T}_2} \mathcal{O}_F \subset \mathcal{O}_T$$

W szczególności dla $F=1$, $\mathcal{O}_1 = \mathcal{O} \implies \mathcal{O}_T = \mathcal{O}$

Ponieważ przestrzeń $\mathcal{T}_{2,\mathcal{O}}$ tensorów o walencji 2 inwa-

D. Funkcja $g(F)$ spełnia zasadę obiektywności (2.5) oraz warunek izotropii wynikający z (3.6) i (4.2)

$$\bigwedge_{Q \in \mathcal{O}} \bigwedge_{F \in {}^N\mathcal{T}_2} g(FQ) = g(F) \quad (4.4)$$

Ponieważ $Q \in \mathcal{O} \implies Q^T \in \mathcal{O}$ rozpatrzmy dowolne tensor-y deformacji typu $QF \in {}^N\mathcal{T}_2$, dla których warunek (4.4) ma postać

$$\bigwedge_{Q \in \mathcal{O}} \bigwedge_{F \in {}^N\mathcal{T}_2} g(QFQ^T) = g(QF) = Qg(F)Q^T.$$

gdzie ostatnia równość wynika z (2.5), a to kończy dowód.

Tw. 24: Tensor naprężenia Cauchy'ego izotropowego materiału sprężystego w stanie niezniekształconym jest tensorem kulistym, t.zn.

$$T_0 = g_x(1) = -p1 \quad (4.5)$$

gdzie

$p = \text{const}$ jest ciśnieniem hydrostatycznym.

D. Ponieważ g jest funkcją izotropową,

$$T = g(F) \implies \bigwedge_{F \in {}^N\mathcal{T}_2} \mathcal{O}_F \subset \mathcal{O}_T$$

W szczególności dla $F=1$, $\mathcal{O}_1 = \mathcal{O} \implies \mathcal{O}_T = \mathcal{O}$

Ponieważ przestrzeń $\mathcal{T}_{2,\mathcal{O}}$ tensorów o walencji 2 inwa-

riantnych względem pełnej grupy ortogonalnej [8] ma wymiar 1, stąd musi być (4.5).

Tw. 25: Każde dwa stany niezniekształcone x_1 i x_2 (Rys. 2) izotropowego materiału sprężystego różnić się mogą albo deformacją typu ruchu ciała sztywnego, lub deformacją typu dylatacji.

D.: Dla izotropii (3.10) daje $\bigwedge_{Q \in \mathcal{O}} P Q P^{-1} \in \mathcal{O}$ co jest możliwe gdy

- a/ P - tensor ortogonalny, o rozkładzie polarnym $P = R U$ czyli $U = 1$, a to jest kryterium deformacji typu ruchu ciała sztywnego, $R Q R^{-1} \in \mathcal{O}$
- b/ $P = \alpha 1$ - deformacja typu dylatacji, $\alpha 1 Q \frac{1}{\alpha} 1 = Q \in \mathcal{O}$.

4.2. Równania konstytutywne

Tw.26: Równanie konstytutywne izotropowego materiału sprężystego może być przedstawione w następujących trzech zredukowanych postaciach

$$T = g(V)$$

$$T = f(B)$$

$$T = t(C)$$

(4.6)

gdzie funkcje reakcji f_x , f_x i t_x , wzięte względem stanu niezniekształconego x jako konfiguracja

cji porównawczej, są funkcjami izotropowymi, t.zn.

$$\mathcal{O}_g = \mathcal{O}_{\tilde{g}} = \mathcal{O}_t = \mathcal{O}.$$

D. Wg (2.12)₁ i (4.3), przyjmując $\mathbf{Q} \equiv \mathbf{R}$, $\mathbf{F} \equiv \mathbf{U}$ mamy $\mathbf{T} = \mathbf{R} g(\mathbf{U}) \mathbf{R}^T = g(\mathbf{RUR}^T) \equiv g(\mathbf{V})$ co dowodzi (4.6)₁.

Zgodnie z definicją (2.13)

$$\bigwedge_{\substack{\mathbf{B} \in \mathcal{S}_2 \\ \mathbf{B} \cdot \mathbf{B} \geq 0}} g(\mathbf{B})^{1/2} \equiv g(\mathbf{V}) \equiv \tilde{g}(\mathbf{B}) \quad (4.7)$$

Sprawdzimy czy \tilde{g} jest funkcją izotropową

$$\begin{aligned} \mathbf{Q} g(\mathbf{F} \mathbf{F}^T)^{1/2} \mathbf{Q} &= \mathbf{Q} \tilde{g}(\mathbf{F} \mathbf{F}^T) \mathbf{Q}^T = \\ &= g(\mathbf{Q} \mathbf{F} \mathbf{F}^T \mathbf{Q}^T) = \tilde{g}(\mathbf{Q} \mathbf{F} \mathbf{F}^T \mathbf{Q}^T) = \tilde{g}(\mathbf{Q} \mathbf{F} \mathbf{F}^T \mathbf{Q}^T) \end{aligned}$$

skąd widać że \tilde{g} - f. izotropowa, co dowodzi (4.6)₂.

Odwracając (2.9)₂ mamy $g(\mathbf{F}) = \tilde{g}^{-1}(\mathbf{F}) \mathbf{F} t(\mathbf{F}^T \mathbf{F}) \mathbf{F}^T$ i z (4.3)

$$\begin{aligned} \mathbf{Q} g(\mathbf{F}) \mathbf{Q}^T &= \tilde{g}^{-1}(\mathbf{F}) \mathbf{Q} \mathbf{F} t(\mathbf{F}^T \mathbf{F}) \mathbf{F}^T \mathbf{Q}^T = \\ &= g(\mathbf{Q} \mathbf{F} \mathbf{Q}^T) = \tilde{g}^{-1}(\mathbf{Q} \mathbf{F} \mathbf{Q}^T) (\mathbf{Q} \mathbf{F} \mathbf{Q}^T) t(\mathbf{Q} \mathbf{F}^T \mathbf{Q} \mathbf{F} \mathbf{Q}^T) \mathbf{Q} \mathbf{F} \mathbf{Q}^T \end{aligned}$$

skąd mamy $\mathbf{Q} t(\mathbf{F}^T \mathbf{F}) \mathbf{Q}^T = t(\mathbf{Q} \mathbf{F}^T \mathbf{F} \mathbf{Q}^T)$

co dowodzi (4.6)₃. \spadesuit

Tw. 27: Równanie konstytutywne (4.6)₂ izotropowego materiału sprężystego można przedstawić w postaci

$$T = f_0 \mathbf{1} + f_1 \mathbf{B} + f_2 \mathbf{B}^2$$

$$T = g_0 \mathbf{1} + g_1 \mathbf{B} + g_{-1} \mathbf{B}^{-1} \quad (4.8)$$

gdzie $f_r = f_r(\mathbf{B})$, $g_r = g_r(\mathbf{B})$ zwane współczynnikami reakcji materiału sprężystego, są niezmiennikami ortogonalnymi tensora $\mathbf{B} \in \mathcal{T}_2$.

D. Wynika z własności (3.17) funkcji izotropowych oraz z twierdzenia Cayley-Hamiltona (3.12). \spadesuit

Tw. 28: Współczynniki reakcji f_r oraz g_r materiału sprężystego związane są zależnościami

$$g_0 = f_0 - \underline{\text{II}}_{\mathbf{B}} f_2; \quad g_1 = f_1 + \underline{\text{I}}_{\mathbf{B}} f_2; \quad g_{-1} = \underline{\text{III}}_{\mathbf{B}} f_2 \quad (4.9)$$

$$f_0 = g_0 + \frac{\underline{\text{II}}_{\mathbf{B}}}{\underline{\text{III}}_{\mathbf{B}}} g_{-1}; \quad f_1 = g_1 - \frac{\underline{\text{I}}_{\mathbf{B}}}{\underline{\text{III}}_{\mathbf{B}}} g_{-1}; \quad f_2 = \frac{1}{\underline{\text{III}}_{\mathbf{B}}} g_{-1}$$

D. Stosując twierdzenie Cayley-Hamiltona (3.12) mamy

$$\mathbf{B}^2 = \underline{\text{I}}_{\mathbf{B}} \mathbf{B} - \underline{\text{II}}_{\mathbf{B}} \mathbf{1} + \underline{\text{III}}_{\mathbf{B}} \mathbf{B}^{-1} \quad (4.10)$$

co podstawiając do (4.8)₁ przez porównanie z (4.8)₂ mamy (4.9)₁. Rozwiązując (4.9)₁ względem f_r mamy (4.9)₂.

Tw.29: Równania konstytutywne (4.6)₁ i (4.6)₃ izotropowego materiału sprężystego można przedstawić w postaci

$$\begin{aligned} T &= k_0 \mathbf{1} + k_1 V + k_2 V^2 ; & T &= l_0 \mathbf{1} + l_1 V + l_{-1} V^{-1} \\ \tilde{T} &= s_0 \mathbf{1} + s_1 \mathbf{C} + s_2 \mathbf{C}^2 ; & \tilde{T} &= t_0 \mathbf{1} + t_1 \mathbf{C} + t_{-1} \mathbf{C}^{-1} \end{aligned} \quad (4.11)$$

gdzie współczynniki reakcji k_r, l_r, s_r, t_r są niezmiennikami ortogonalnymi odpowiednio tensorów V lub \mathbf{C} .

D. Wynika z własności (3.17) funkcji izotropowych oraz z twierdzenia Cayley- Hamiltona (3.12). \curvearrowright

Tw.30: Współczynniki reakcji t_r oraz g_r materiału sprężystego związane są zależnościami

$$\begin{aligned} t_0 &= \sqrt{\text{III}_c} g_1 - \frac{\text{I}_c}{\sqrt{\text{III}_c}} g_{-1} \\ t_1 &= \frac{1}{\sqrt{\text{III}_c}} g_1 \\ t_{-1} &= \sqrt{\text{III}_c} g_0 + \frac{\text{II}_c}{\sqrt{\text{III}_c}} g_{-1} \end{aligned} \quad (4.12)$$

D. Stosując (2.7)₂ oraz (4.8)₂ i (2.11)₄ mamy

$$\tilde{T} = \gamma \bar{F}^T T (\bar{F}^{-1})^T = \sqrt{\text{III}_c} \bar{F}^{-1} \left[g_0 \mathbf{1} + g_1 \mathbf{B} + g_{-1} \mathbf{B}^{-1} \right] (\bar{F}^{-1})^T \quad (4.13)$$

ale

$$\bar{F}^{-1} (\bar{F}^{-1})^T = (F^T F)^{-1} = \bar{\mathbf{C}}^{-1}$$

$$\bar{F} B(\bar{F})^T = \bar{R} \bar{V} \bar{V} \bar{V} \bar{V} \bar{R} = 1$$

$$\bar{F} B(\bar{F})^T = \bar{F} (\bar{R} \bar{C} \bar{R}^T)^{-1} (\bar{F})^T = \bar{U} \bar{R} \bar{C} \bar{R} \bar{R} \bar{U} = \bar{U} \bar{C} \bar{U} = \bar{C}^{-2}$$

$$\bar{\Pi}_c \bar{C}^{-2} = \bar{C} - I_c \mathbf{1} + \bar{\Pi}_c \bar{C}^{-1} \quad - \text{z twierdzenia Cayley-Hamiltona}$$

co podstawiając do (4.13) i porównując z (4.11)₄ mamy (4.12)

Należy tu wyraźnie podkreślić, że definicja izotropii (4.1) jest invariantna względem zmiany konfiguracji porównawczej, t.zn. jeżeli istnieje chociaż jedna konfiguracja porównawcza, że $g_{xx} = 0$ to materiał pozostanie izotropowym niezależnie od tego jak on będzie deformowany. Jednakże postać równania konstytutywnego izotropowego materiału sprężystego jest zależna od wyboru konfiguracji porównawczej i ma szczególnie prostą postać (4.8) lub (4.11) gdy za konfigurację porównawczą przyjmiemy szczególnie wybrane konfiguracje - stany nieznieskształcone. Jeżeli więc za konfigurację porównawczą przyjmiemy konfigurację znieskształconą, to funkcja reakcji \mathcal{F} materiału izotropowego nie będzie funkcją izotropową i zależności (4.8) lub (4.11) nie są słuszne, chociaż sam materiał nadal pozostaje izotropowy. W naszej terminologii niesłuszne jest więc twierdzenie, że izotropowy materiał sprężysty po odkształceniu traci swą pierwotną izotropię, lecz słuszne jest jedynie spostrzeżenie, że przy dowolnej deformacji od stanu nieznieskształconego konfiguracja aktualna może nie być już stanem nieznieskształconym. Dalej z reguły będziemy zakładali, o ile nie będzie

to wyraźnie określone, że przy badaniu ciała izotropowego konfiguracja porównawcza jest stanem niezniekształconym.

4.3. Równania ruchu

Tw. 31: Pierwsze równanie ruchu izotropowego ciała sprężystego w opisie Eulera ma postać

$$F \circ \text{grad } B \Big\} + \varrho b = \varrho \ddot{x} \quad (4.14)$$

(2.3)

$$F^{km}_{pq} B^{pq}_{,m} + \varrho b^k = \varrho \ddot{x}^k$$

gdzie

$$F = \frac{\partial \mathfrak{F}(B)}{\partial B} = f_1 \cdot \frac{1}{2} \left[(1 \otimes 1)^{\overset{1.4}{T}} + (1 \otimes 1)^{\overset{1.3}{T}} \right] + f_2 \cdot \frac{1}{2} \left[(B \otimes 1)^{\overset{1.4}{T}} + (B \otimes 1)^{\overset{1.3}{T}} + (B \otimes 1)^{\overset{2.4}{T}} + (B \otimes 1)^{\overset{2.3}{T}} \right] + \sum_{r=0}^2 B^r \otimes \left[\frac{\partial f_r}{\partial I_B} 1 + \frac{\partial f_r}{\partial II_B} (I_B 1 - B) + \frac{\partial f_r}{\partial III_B} III_B^{-1} B \right] \quad (4.15)$$

$$\begin{aligned} \text{grad } B &= \left[(F^T \otimes 1)^{\overset{1.4}{T}} + (F \otimes 1)^{\overset{2.4}{T}} \right] \circ (\text{Grad } F \circ \bar{F}^{-1}) = \\ &= B^{pq}_{,m} \sqrt{g_p g_q g^m} = \\ &= X^N_{,m} g^{KM} \left[X^q_{,K} X^p_{,M;N} + X^p_{,K} X^q_{,M;N} \right] \sqrt{g_p g_q g^m} \end{aligned} \quad (4.16)$$

D.

$$\text{div } T = \text{grad } \mathfrak{F}(B(x,t)) \Big\} = \frac{\partial \mathfrak{F}(B)}{\partial B} \circ \text{grad } B(x,t) \Big\} \quad (2.3)$$

Tensory $T, B \in {}^s\mathcal{T}_2$, czyli $\mathcal{F}: {}^s\mathcal{T}_2 \rightarrow {}^s\mathcal{T}_2$

Korzystając z zależności (3.24)₁, (3.24)₂, (3.14)₃ dla gradientów funkcji tensorowych określonych na ${}^s\mathcal{T}_2$, gradient izotropowej funkcji $\mathcal{F}(B)$ wg (4.8)₁ przyjmie postać (4.15).

Następnie mamy, korzystając z (3.20)₆, (3.21)₂ oraz (3.21)₃

$$\begin{aligned} \text{grad } B(x, t) &\equiv \frac{\partial}{\partial x} (FF^T) = \frac{\partial}{\partial F} (FF^T) \circ \frac{\partial F}{\partial x} = \frac{\partial}{\partial F} (FF^T) \circ \left(\frac{\partial F}{\partial x} \circ \frac{\partial x}{\partial x} \right) \\ &= \left[(F^T \circ 1)^{1.4} + (F \circ 1)^{2.4} \right] \circ (Grad F \circ \bar{F}^{-1}); \quad (4.17) \end{aligned}$$

$$\frac{\partial}{\partial F} (FF^T) = F^k g^{mn} \Gamma_{n k m} g_n G^{k\bar{1}} + F^k g^{mn} \Gamma_{k n m} g_k G^{k\bar{1}} = \left[F^x_k g^{mk} + F^k_k g^{mx} \right] \Gamma_{k n m} g_n g_x g_m G^{k\bar{1}}$$

$$\frac{\partial F}{\partial x} = F^L_{M;N} \Gamma_{g_l} G^M G^{N\bar{1}} \circ \bar{F}^{-1K} \Gamma_{G_k} g^{n\bar{1}} = F^L_{M;N} \bar{F}^{-1N}_n \Gamma_{g_l} G^M g^{n\bar{1}}$$

$$\text{grad } B = \left[F^x_k g^{mk} + F^k_k g^{mx} \right] F^L_{M;N} \bar{F}^{-1N}_n g_{ml} g^{KN} \Gamma_{g_k} g_x g_m g^{n\bar{1}} =$$

$$= \bar{F}^{-1N}_n g^{KM} \left[F^x_k F^k_{M;N} + F^k_k F^x_{M;N} \right] \Gamma_{g_k} g_x g_m g^{n\bar{1}} \equiv B^{Kx}_{,n} \Gamma_{g_k} g_x g_m g^{n\bar{1}}$$

co kończy dowód. \spadesuit

Tw. 32: Pierwsze równanie ruchu izotropowego ciała sprężystego w opisie Lagrange'a ma postać

$$\left[F \left\{ G \circ \left[(F \circ 1)^{\overset{1.3}{T}} + (F^T \circ 1)^{\overset{2.3}{T}} \right] + (t(C) \circ 1)^{\overset{1.4}{T}} \right\} \circ \text{Grad} F \right\} + \rho_{\mathcal{X}} b = \rho_{\mathcal{X}} \ddot{x} \quad (4.18)$$

$$2x^k_{,k} x^m_{,M} G^{KLMN} g_{ml} x^l_{,L;N} + t^{KL} x^k_{,K;L} + \rho_{\mathcal{X}} b^k = \rho_{\mathcal{X}} \ddot{x}^k$$

gdzie

$$G \equiv \frac{\partial t(C)}{\partial C} = t_1 \cdot \frac{1}{2} \left[(1 \circ 1)^{\overset{1.4}{T}} + (1 \circ 1)^{\overset{1.3}{T}} \right] - t_{-1} \cdot \frac{1}{2} \left[(\overset{-1}{C} \circ \overset{-1}{C})^{\overset{1.4}{T}} + (\overset{-1}{C} \circ \overset{-1}{C})^{\overset{1.3}{T}} \right] +$$

$$+ \sum_{r=1}^1 \overset{r}{C} \circ \left[\frac{\partial \text{tr}}{\partial \text{I}_c} 1 + \frac{\partial \text{tr}}{\partial \text{II}_c} (\text{I}_c 1 - C) + \frac{\partial \text{tr}}{\partial \text{III}_c} \text{III}_c \overset{-1}{C} \right] \quad (4.19)$$

D. Zgodnie z (2.18) i (2.7)₂ mamy

$$\text{Div}(F \tilde{T}) = \frac{\partial}{\partial F} \left(F t(C) \right) \circ \text{Grad} F \quad (4.20)$$

(2.3)

ale wg (3.19), (3.21)₃, (3.20)₅ oraz (3.21)₁ i (3.24)₄

$$\frac{\partial}{\partial F} (F t(C)) \cdot B = B t(C) + F \frac{\partial t}{\partial F} \cdot B =$$

$$= \left\{ (t(C) \circ 1)^{\overset{1.4}{T}} + F t_{,c}(C) \circ \left[(F \circ 1)^{\overset{1.3}{T}} + (F^T \circ 1)^{\overset{2.3}{T}} \right] \right\} \cdot B \quad (4.21)$$

$$(\mathbf{F} \circ \mathbf{1})^{\overset{1.3}{T}} + (\mathbf{F} \circ \mathbf{1})^{\overset{2.3}{T}} = (F^r g_p^q + F^r_p g_r^q) \mathbf{G}^p \mathbf{G}^r g_x^q \mathbf{G}^q$$

$$\begin{aligned} \text{Div}(\mathbf{F}\tilde{\mathbf{T}}) &= F^k_k G^{KLMN} (F^r g_p^q + F^r_p g_r^q) \mathbf{g}_{kL} \mathbf{G}^k \mathbf{G}^L \mathbf{G}^M \mathbf{G}^N \cdot \mathbf{G}^p \mathbf{G}^r g_x^q \mathbf{G}^q \circ F^L_{T;S} \mathbf{g}_L \mathbf{G}^T \mathbf{G}^S \\ &\quad + \mathfrak{t}^{KL} g^{MN} \mathbf{G}_N \mathbf{G}_L \mathbf{G}_M \mathbf{G}_K \cdot F^k_{R;S} \mathbf{g}_k \mathbf{G}^R \mathbf{G}^S \stackrel{(2.3)}{=} \\ &= \left(2F^k_k F^r_M G^{KLMN} F^L_{N;L} g_{IL} + \mathfrak{t}^{KL} F^k_{K;L} \right) g_k \end{aligned} \quad (2.3)$$

co dowodzi (4.18).

Tensorzy $\tilde{\mathbf{T}}, \mathbf{C} \in {}^s\mathcal{T}_2$ czyli $\mathfrak{t}: {}^s\mathcal{T}_2 \rightarrow {}^s\mathcal{T}_2$.

Korzystając z zależności (3.24), (3.24)₃ oraz (3.14) dla gradientów funkcji tensorowych określonych na ${}^s\mathcal{T}_2$, gradient izotropowej funkcji tensorowej $\mathfrak{t}(\mathbf{C})$ wg (4.11)₄ przyjmie postać (4.19). ♣

5. MATERIAŁY HIPERSPRĘŻYSTE

5.1. Własności funkcji energii

Klasę materiałów hipersprężystych wyróżnia się z klasy materiałów sprężystych postulując istnienie funkcji energii $\sigma(F)$ takiej, że równanie konstytutywne materiału hipersprężystego przyjmuje postać (3.1). Konieczność wprowadzenia funkcji $\sigma(F)$ wynika z rozważań termodynamicznych, a więc w ramach czysto mechanicznej teorii materiałów, nie można udowodnić istnienia funkcji energii ani wyprowadzić jej własności. Podobnie jak dla funkcji reakcji $g(F)$, własności funkcji energii $\sigma(F)$ wprowadzimy do mechanicznej teorii materiału sprężystego jako postulaty, wynikające z postulatów teorii termodynamicznej.

Post. 4: Energia wewnętrzna $\varepsilon = \sigma(F)$ materiału hipersprężystego jest wielkością obiektywną t.zn. funkcja $\sigma(F)$ spełnia zależność

$$\bigwedge_{Q \in \mathcal{Q}} \bigwedge_{F \in \mathcal{T}_2^N} \sigma(F) = \sigma(QF) \quad (5.1)$$

Post. 5: Funkcje energii $\sigma_{x_1}(F)$ oraz $\sigma_{x_2}(F)$ materiału hipersprężystego w cząstce X , wzięte względem dwu różnych konfiguracji porównawczych x_1 i x_2 , związane są zależnością (por. /2.6/ oraz Rys. 2)

$$\bigwedge_{F \in \mathcal{T}_2^N} \sigma_{x_2}(F) = \sigma_{x_1}(FP) \quad (5.2)$$

Postulat 5 jest postulowaniem tego, że energia wewnętrzna \mathcal{E} nie zależy od konfiguracji porównawczej, względem której liczymy deformację.

Tw. 33: Funkcja energii $\sigma(F)$ spełnia zależność

$$\bigwedge_{Q \in \mathcal{Q}} \sigma(\mathbf{1}) = \sigma(Q) \quad (5.3)$$

D. Wynika to wprost z (5.1), po podstawieniu tam $F = \mathbf{1}$.

Tw. 34: Funkcję energii $\sigma(F)$ materiału hipersprężystego można przedstawić m.in. w następujących dwu postaciach zredukowanych

$$\sigma(F) = \sigma(U) = \tau(\mathcal{C}) \quad (5.4)$$

spełniających tożsamościowo zasadę obiektywności (5.1).

D. Zgodnie z (2.13)₁ $F = RU$. Niech w (5.1) $Q = R^T$. Wtedy $\sigma(F) = \sigma(R^T R U) = \sigma(U) = \sigma(\mathcal{C}^{1/2}) = \tau(\mathcal{C})$ co dowodzi istnienia postaci (5.4). Odwrotnie, założmy że (5.4) jest słuszne. Ponieważ jednoznaczny rozkład tensora deformacji $QF = (QR)U$ mamy $\sigma(U) = \sigma(QF) = \sigma(F)$, czyli (5.1).

5.2. Zredukowane postaci równania konstytutywnego.

Tw. 35: Równanie konstytutywne materiału hipersprężystego można przedstawić m.in. w następujących dwu postaciach zredukowanych

$$T = \frac{1}{\varrho} F \left[\sigma_{,v}(U) \bar{U} + \bar{U} \sigma_{,v}(U) \right] F^T$$

$$T = 2\varrho F \varepsilon_{,c}(C) F^T \quad (5.5)$$

spełniających tożsamościowo zasadę obiektywności.

D. Korzystając z przedstawienia (5.4)₁ mamy

$$\sigma_{,F}(U) = \sigma_{,v}(U) \circ (U_{,c} \circ C_{,F}) \quad (5.6)$$

Dla funkcji określonych na ${}^s\mathcal{J}_2$ mamy, używając (3.24)₄,

$$\sigma_{,v}(U) = \Sigma = \sum^{AB} G_A G_B^T, \quad \Sigma = \Sigma^T$$

$$U_{,c} \equiv \frac{\partial C}{\partial c} = \frac{1}{4} \left[(\bar{U} \otimes 1)^{1.4} + (\bar{U} \otimes 1)^{1.3} \right] = \frac{1}{4} \left[\bar{U}^{KM} g^{LN} + \bar{U}^{KN} g^{LN} \right] G_K G_L G_M G_N$$

$$U_{,c} \circ C_{,F} = \frac{1}{4} \left[(\bar{U} \otimes 1)^{1.4} + (\bar{U} \otimes 1)^{1.3} \right] \circ \left[(F \otimes 1)^{1.3} + (F^T \otimes 1)^{2.3} \right] =$$

$$= \frac{1}{4} \left[\bar{U}^{KM} g^{LN} + \bar{U}^{KN} g^{LM} \right] \left[F_R^x g^p + F_P^x g^R \right] g_M^p g_N^R G_K G_L G_R G^Q =$$

$$= \frac{1}{2} \left[\bar{U}^{KQ} F^{xL} + \bar{U}^{KR} F_R^x g^{LQ} \right] G_K G_L G_R G^Q$$

$$\sigma_{,F}(U) = \frac{1}{2} \sum^{AB} \left(\bar{U}^{KQ} F^{xL} + \bar{U}^{KR} F_R^x g^{LQ} \right) g_{AK} g_{BL} g_x G^Q =$$

$$= \frac{1}{2} F^x \left(\sum_K \bar{U}^{KQ} g^x + \bar{U}^R \sum_K g^Q \right) G_R G^Q = \frac{1}{2} F \left[\sigma_{,v}(U) \bar{U} + \bar{U} \sigma_{,v}(U) \right]$$

co dowodzi (5.5)₁.

$$\begin{aligned}\tau_{,F}(\mathbb{C}) &= \tau_{,c}(\mathbb{C}) \circ \dot{\mathbb{C}}_{,F} = \Theta^{AB} (F^r_R g_P^Q + F^r_P g_R^Q) g_A^P g_B^R g_T G^Q = \\ &= 2F^r_P \Theta^P_Q \sqrt{g_r} G^{Qr} = 2F \tau_{,c}(\mathbb{C}).\end{aligned}$$

co dowodzi (5.5)₂.

Zależności (5.5) są oczywiście zawarte w postaciach zredukowanych (2.12) materiału sprężystego, przy czym mamy tu

$$\begin{aligned}\mathcal{G}(\mathbf{U}) &= \rho \frac{1}{2} [\mathbf{U} \sigma_{,U}(\mathbf{U}) + \sigma_{,U}(\mathbf{U}) \mathbf{U}] \\ \mathcal{F}(\mathbb{C}) &= 2\rho \mathbb{C}^{\frac{1}{2}} \tau_{,c}(\mathbb{C}) \mathbb{C}^{\frac{1}{2}}\end{aligned}\quad (5.7)$$

co wynika z rozłożenia $\mathbf{F} = \mathbf{R}\mathbf{U}$ w (5.5) i porównaniu z (2.12).

Pr. 36 : Używając tensorów naprężenia Pioli-Kirchhoffa, równanie konstytutywne materiału hipersprężystego można przedstawić m.in. w następujących dwu postaciach zredukowanych

$$\begin{aligned}\mathbf{T}_x &= 2\rho_x \mathbf{F} \tau_{,c}(\mathbb{C}) \\ \tilde{\mathbf{T}} &= 2\rho_x \tau_{,c}(\mathbb{C})\end{aligned}\quad (5.8)$$

spełniających tożsamośćowo zasadę obiektywności.

D. : Zgodnie z (2.7) i (5.5)₂ mamy

$$\begin{aligned}\mathbf{T}_x &= \mathcal{J} \mathbf{T}(\bar{\mathbf{F}})^T = \mathcal{J} \cdot 2\rho \mathbf{F} \tau_{,c}(\mathbb{C}) \mathbf{F}^T (\bar{\mathbf{F}})^T = 2\rho_x \mathbf{F} \tau_{,c}(\mathbb{C}) \\ \tilde{\mathbf{T}} &= \bar{\mathbf{F}}^{-1} \mathbf{T}_x = 2\rho_x \bar{\mathbf{F}} \mathbf{F} \tau_{,c}(\mathbb{C}) = 2\rho_x \tau_{,c}(\mathbb{C})\end{aligned}$$

co dowodzi (5.8).

5.3. Grupy izotropii

Zdefiniowana zależnością (3.6) grupa izotropii materiału sprężystego \mathcal{G}_κ wyróżniała wszystkie te konfiguracje, które są nierozróżnialne od konfiguracji κ w eksperymencie polegającym na pomiarze naprężeń. Dla materiału hipersprężystego funkcją podstawową jest funkcja energii

σ_κ , a nie funkcja reakcji \mathcal{F}_κ , musimy więc grupy izotropii wyrazić poprzez funkcję energii σ_κ .

Def. 17: Zbiór

$$\mathcal{G}_\kappa^T \equiv \left\{ H \in \mathcal{U} : \bigwedge_{F \in \mathcal{T}_2} \sigma_\kappa(F) = \sigma_\kappa(FH) + \sigma_\kappa(1) - \sigma_\kappa(H) \right\} \quad (5.9)$$

nazywamy grupą izotropii naprężeń w cząstce X .

Tw. 37: Grupa izotropii naprężeń pokrywa się z grupą izotropii materiału, t.zn:

$$\mathcal{G}_\kappa^T = \mathcal{G}_\kappa \quad (5.10)$$

D.: Niech $H \in \mathcal{G}_\kappa$. Korzystając z (3.6) oraz (3.1) widać, że H spełnia równanie różniczkowe w \mathcal{T}_2

$$\sigma_{,F}(F) = \sigma_{,F}(FH) H^T \quad (5.11)$$

lub wyraźniej pisząc

$$\left. \frac{\partial \sigma(K)}{\partial K} \right|_{K=F} = \left. \frac{\partial \sigma(K)}{\partial K} \right|_{K=FH} H^T$$

Rozwiązanie ogólne tego równania w \mathcal{T}_2 ma postać [2]

$$\sigma(F) = \sigma(FH) + \psi(H)$$

gdzie ψ - dowolna funkcja H , którą tu można wyznaczyć z warunku brzegowego przy $F=1$, mianowicie

$$\psi(H) = \sigma(1) - \sigma(H)$$

skąd wynika, że H spełnia (5.9), czyli $H \in g_{\infty}^T$.
Odwrotnie, niech $H \in g_{\infty}^T$. Biorąc gradient $\frac{\partial}{\partial F}$ z obu stron (5.9) mamy

$$\frac{\partial \sigma(F)}{\partial F} = \frac{\partial}{\partial F} \sigma(FH) = \frac{\partial \sigma(K)}{\partial K} \Big|_{K=FH} \bullet \frac{\partial}{\partial F} (FH)$$

ale

$$\frac{\partial}{\partial F} (FH) \cdot B = \frac{d}{d\lambda} \left\{ (F + \lambda B) H \right\} \Big|_{\lambda=0} = BH = (H \circ 1)^T \cdot B$$

$$\frac{\partial \sigma(K)}{\partial K} \Big|_{K=FH} \equiv S$$

$$\begin{aligned} \frac{\partial \sigma(F)}{\partial F} &= S^{mn} g_m g_n^T \bullet H^{ij} g_l g_j g_k g_i^T = S^{mn} H^{ij} g_{ml} g_{nj} g_k g_i^T = \\ &= S^k_j H^{ij} g_k g_i^T = SH^T \end{aligned}$$

czyli H spełnia (5.11), a więc $H \in g_{\infty}$. ζ

Def. 18: Zbiór

$$g_x^\varepsilon = \left\{ H \in U : \sigma_x(F) = \sigma_x(FH) \right\} \quad (5.12)$$

nazywamy grupą izotropii energii w cząstce X .

Jest to też pewien zbiór wyróżniający wszystkie te konfiguracje, które są nierozróżnialne od konfiguracji \mathcal{X} w eksperymencie polegającym na pomiarze energii.

Tw. 37: Zbiór g_x^ε jest podgrupą grupy unimodularnej

$$g_x^\varepsilon \subset U \quad (5.13)$$

D.: Udowodnijmy, że g_x^ε jest grupą, co łatwo zauważyć bo

a/ $1 \in g_x^\varepsilon$

b/ Dla tensora deformacji $F \overset{-1}{H}$ zachodzi

$$\sigma(F \overset{-1}{H}) = \sigma(H) \quad , \text{ czyli porównując z (5.12)}$$

$$H \in g_x^\varepsilon \implies \overset{-1}{H} \in g_x^\varepsilon$$

c/ $\sigma(F \overset{-1}{H} H) = \sigma(F \overset{-1}{H}) = \sigma(F)$ czyli

$$({}^1 H \in g_x^\varepsilon) \wedge ({}^2 H \in g_x^\varepsilon) \implies {}^1 H {}^2 H \in g_x^\varepsilon$$

a więc g_x^ε jest grupą, i z (5.12) mamy (5.13). \spadesuit

Tw. 38: Przy zmianie konfiguracji grupa g_x^ε transformuje się zgodnie z prawem (Rys. 2).

$$g_{x_2}^\varepsilon = P g_{x_1}^\varepsilon P^{-1} \quad (5.14)$$

D.: Niech $H \in g_{\mathfrak{x}_1}^\varepsilon$. Pisząc (5.12) dla tensora deformacji FP otrzymamy

$$\bigwedge_{F \in \mathcal{T}_2^N} \sigma_{\mathfrak{x}_1}(FP) = \sigma_{\mathfrak{x}_1}(FPH)$$

Transformując $\sigma_{\mathfrak{x}_1}$ do $\sigma_{\mathfrak{x}_2}$ zgodnie z (5.2) mamy

$$\bigwedge_{F \in \mathcal{T}_2^N} \sigma_{\mathfrak{x}_2}(F) = \sigma_{\mathfrak{x}_2}(FPH\bar{P}^{-1})$$

a to znaczy, że $PH\bar{P}^{-1} \in g_{\mathfrak{x}_2}^\varepsilon$

Tw. 39: Jeżeli grupy $g_{\mathfrak{x}}^T$ i $g_{\mathfrak{x}}^\varepsilon$ pokrywają się w pewnej konfiguracji \mathfrak{x} , to pokrywają się one również w dowolnej konfiguracji, t.zn.

$$\left(\bigvee_{\mathfrak{x}_1(x)} g_{\mathfrak{x}_1}^T = g_{\mathfrak{x}_1}^\varepsilon \right) \implies \left(\bigwedge_{\mathfrak{x}(x)} g_{\mathfrak{x}}^T = g_{\mathfrak{x}}^\varepsilon \right) \quad (5.15)$$

D. Wynika to z identyczności transformacji (5.10) i (5.14) obu grup izotropii. \spadesuit

Tw. 40: Dla materiału hipersprężystego

$$g_{\mathfrak{x}}^\varepsilon \subset g_{\mathfrak{x}}^T \quad (5.16)$$

D.: Niech $H \in g_{\mathfrak{x}}^\varepsilon$, wtedy zachodzi (5.12) dla każdego F , w szczególności dla $F=1$, czyli dla

$H \in g_{\mathfrak{x}}^\varepsilon$ zachodzi $\sigma(1) = \sigma(H)$ i porównując z (5.9) widać, że $H \in g_{\mathfrak{x}}^T$. \spadesuit

Tw. 41 : Dla materiału hipersprężystego

$$g_x^T \cap \mathcal{O} = g_x^\varepsilon \cap \mathcal{O} = \mathcal{O}_\sigma \quad (5.17)$$

D.: Niech $Q \in \mathcal{O}$ oraz $Q \in g_x^T$. Wtedy wg (5.9) i (5.3) mamy

$$\bigwedge_{F \in {}^N\mathcal{T}_2} \sigma(F) = \sigma(FQ) + \sigma(1) - \sigma(Q) = \sigma(FQ)$$

czyli $Q \in g_x^\varepsilon$ i pisząc powyższą zależność przy $Q^T \in g_x^\varepsilon$ dla gradientu deformacji $QF \in {}^N\mathcal{T}_2$ i korzystając z zasady obiektywności (5.1) mamy

$$\bigwedge_{F \in {}^N\mathcal{T}_2} \sigma(QF) = \sigma(QFQ^T) = \sigma(F)$$

czyli rzeczywiście $Q \in \mathcal{O}_\sigma$.

Odwrotnie, niech tensor ortogonalny $Q \in \mathcal{O}_\sigma$, t.zn.

$$\bigwedge_{F \in {}^N\mathcal{T}_2} \sigma(QFQ^T) = \sigma(F)$$

Pisząc zasadę obiektywności (5.1) dla gradientu deformacji $FQ^T \in {}^N\mathcal{T}_2$ i porównując z powyższym otrzymamy

$$\bigwedge_{F \in {}^N\mathcal{T}_2} \sigma(FQ^T) = \sigma(F)$$

a to znaczy, że $Q \in g_x^\varepsilon \cap \mathcal{O}$ i wg (5.3) $Q \in g_x^T \cap \mathcal{O}$

Tw. 42: Dla hipersprężystego ciała stałego

$$g_{\underline{x}}^T = g_{\underline{x}}^E = \mathcal{O}_{\sigma} \quad (5.18)$$

D.: Z definicji ciała stałego $g_{\underline{x}}^T \subset \mathcal{O}$ i z (5.16), (5.17) wynika (5.18). \spadesuit

Można również udowodnić [2], że dla płynów $g_{\underline{x}}^T = g_{\underline{x}}^E$ co wskazuje, że przypadek $g_{\underline{x}}^T \neq g_{\underline{x}}^E$ może zdarzyć się tylko dla hipersprężystych płynnych kryształów, gdyż

$$g_{\underline{x}}^T \neq g_{\underline{x}}^E \iff \bigvee_{N \in g_{\underline{x}}^T} \sigma(N) \neq (1)$$

zgodnie z (5.3) taka deformacja nie może być ortogonalna. Może więc dla hipersprężystych płynnych kryształów zaistnieć taka sytuacja, że istnieje deformacja nierozróżnialna w eksperymencie polegającym na pomiarze naprężeń, lecz po dokonaniu której energia wewnętrzna zmieni się.

W dalszym ciągu zajmiemy się wyłącznie ciałami stałymi.

5.4. Równania konstytutywne izotropowego hipersprężystego ciała stałego.

Definicja materiału izotropowego (4.1) określona została w terminach funkcji reakcji materiału \mathcal{F} . Dla izotropowego materiału hipersprężystego należy określić izotropię w terminach funkcji energii.

Tw. 43 : Materiał hipersprężysty jest izotropowym w cząstce X wtedy i tylko wtedy gdy

$$\bigvee_{\mathbf{x}(X)} g_{\mathbf{x}}^{\varepsilon} = \emptyset \quad (5.19)$$

D.: Zgodnie z (5.17) oraz (4.1), (5.9) i (5.10) dla izotropii $g_{\mathbf{x}}^T = \emptyset \implies g_{\mathbf{x}}^{\varepsilon} = \emptyset$, gdyż części ortogonalne tych obu grup muszą być takie same.

Tw. 44: Funkcja energii izotropowego hipersprężystego ciała stałego, wzięta względem stanu niezniekształconego, jest niezmiennikiem ortogonalnym, t.zn.

$$\bigwedge_{\mathbf{Q} \in \mathcal{O}} \bigwedge_{\mathbf{F} \in \mathcal{F}_2^N} \sigma(\mathbf{F}) = \sigma(\mathbf{Q}\mathbf{F}\mathbf{Q}^T) \quad (5.20)$$

D.: Warunek objektywności (5.1) dla gradientu deformacji $\mathbf{F}\mathbf{Q}^T$ ma postać

$$\bigwedge_{\mathbf{Q} \in \mathcal{O}} \bigwedge_{\mathbf{F} \in \mathcal{F}_2^N} \sigma(\mathbf{F}\mathbf{Q}^T) = \sigma(\mathbf{Q}\mathbf{F}\mathbf{Q}^T)$$

a warunek izotropii (5.19), pamiętając, że

$\mathbf{Q} \in g_{\mathbf{x}}^{\varepsilon} \implies \mathbf{Q}^T \in g_{\mathbf{x}}^{\varepsilon}$, zgodnie z (5.12), przyjmie postać

$$\bigwedge_{\mathbf{Q} \in \mathcal{O}} \bigwedge_{\mathbf{F} \in \mathcal{F}_2^N} \sigma(\mathbf{F}) = \sigma(\mathbf{F}\mathbf{Q}^T)$$

co porównując mamy wynik (5.20). \spadesuit

Tw. 45: Funkcja energii izotropowego hipersprężystego ciała stałego wzięta względem stanu niezniekształconego jako konfiguracji porównawczej może być przedstawiona m.in w następujących zredukowanych postaciach

$$\sigma(\mathbf{F}) = \sigma(\mathbf{U}) = \sigma(\mathbf{V}) = \tau(\mathbf{B}) = \tau(\mathbf{C}) \quad (5.21)$$

gdzie σ i τ są niezmiennikami ortogonalnymi swych argumentów.

D.: Ze zredukowanej postaci (5.4) wynikają postacie (5.21)₂ oraz (5.21)₅. Z (5.20) oraz (3.13) mamy

$$\sigma(\mathbf{U}) = \sigma(\mathbf{I}_U, \mathbf{II}_U, \mathbf{III}_U) = \sigma(\mathbf{I}_V, \mathbf{II}_V, \mathbf{III}_V) = \sigma(\mathbf{V})$$

bo przecież $\mathbf{I}_U = \mathbf{I}_V$; $\mathbf{II}_U = \mathbf{II}_V$; $\mathbf{III}_U = \mathbf{III}_V$.

Podobnie postać (5.21)₄ wynika z (5.21)₅. Pokażemy, że

$\tau(\mathbf{C}) = \sigma(\mathbf{C}^{1/2})$ jest niezmiennikiem ortogonalnym, korzystając z niezmiennika σ .

$$\sigma(\mathbf{C}^{1/2}) = \sigma(\mathbf{Q} \mathbf{C}^{1/2} \mathbf{Q}^T) = \tau(\mathbf{C}) = \tau(\mathbf{Q} \mathbf{C} \mathbf{Q}^T) = \tau(\mathbf{Q} \mathbf{C} \mathbf{Q}^T)$$

skąd τ - niezmiennik ortogonalny. \S

Tw. 46: Równanie konstytutywne izotropowego hipersprężystego ciała stałego może być przedstawione m.in. w następujących trzech postaciach zredukowanych

$$\begin{aligned} \mathbf{T} &= \rho \sigma_{,V}(\mathbf{V}) \mathbf{V} \\ \mathbf{T} &= 2\rho \tau_{,B}(\mathbf{B}) \mathbf{B} \\ \tilde{\mathbf{T}} &= 2\rho_{,c} \tau_{,C}(\mathbf{C}) \end{aligned} \quad (5.22)$$

gdzie funkcje energii σ i ε , wzięte względem stanu niezniekształconego jako konfiguracji porównawczej, są niezmiennikami ortogonalnymi swych argumentów.

D. Podstawiając (5.21)₃ do (3.1)₂ mamy

$$T = \rho \left[\frac{\partial}{\partial F} \sigma(V) \right] F^T.$$

Ale

$$\frac{\partial \sigma(V)}{\partial F} \equiv \frac{\partial}{\partial F} \left(\frac{1}{2} FF^T \right) = \frac{\partial \sigma(V)}{\partial V} \cdot \left(\frac{\partial B}{\partial B} \cdot \frac{\partial (FF^T)}{\partial F} \right)$$

Korzystając z (4.17) oraz (3.24)₄ mamy

$$\begin{aligned} \frac{\partial \sigma(V)}{\partial V} &\equiv \sum = \sum^{kl} \left[g_k g_l \right] ; \quad \sum = \sum^T \\ \frac{\partial B}{\partial B} \cdot \frac{\partial (FF^T)}{\partial F} &= \frac{1}{4} \left[\overset{1.4}{\left(\overset{-1}{V} \otimes 1 \right)^T} + \overset{1.3}{\left(\overset{-1}{V} \otimes 1 \right)^T} \right] \cdot \left[\left(F^T \otimes 1 \right)^T + \left(F \otimes 1 \right)^T \right] = \\ &= \frac{1}{4} \left[\overset{-1}{V}_p^i g_q^k + \overset{-1}{V}_q^i g_p^k \right] \left[F_k^r g^{ml} + F_k^l g^{mr} \right] g_l^p g_r^q \left[g_i g_k g_m \right]^{K^1} = \\ &= \frac{1}{2} \left(\overset{-1}{V}^{im} F_k^r g_r^k + \overset{-1}{V}_r^i F_k^r g^{km} \right) \left[g_i g_k g_m \right]^{K^1} \\ \frac{\partial \sigma(V)}{\partial V} \cdot \frac{\partial V}{\partial F} &= \frac{1}{2} \sum^{jl} \left(\overset{-1}{V}^{im} F_k^r g_r^k + \overset{-1}{V}_r^i F_k^r g^{km} \right) g_{ji} g_{lk} \left[g_m \right]^{K^1} = \\ &= \frac{1}{2} \left(\overset{-1}{V}^{im} \sum_{ix} \sum_i^m \overset{-1}{V}_r^i \right) F_k^r \left[g_r \right]^{K^1} \equiv \frac{1}{2} \left(\overset{-1}{V} \sigma_{,V}(V) + \sigma_{,V}(V) \left(\overset{-1}{V} \right) \right) F \end{aligned} \tag{5.23}$$

Dotychczas skorzystaliśmy z faktu, że $\sigma(F)$ jest postaci $\sigma(V)$. Wykorzystajmy, że $\sigma(V)$ jest niezmiennikiem ortogonalnym

$$\bar{V}^{-1} \frac{\partial \sigma}{\partial V} = \bar{V}^{-1} \left\{ \frac{\partial \sigma}{\partial I_V} 1 + \frac{\partial \sigma}{\partial II_V} (I_V 1 - V) + \frac{\partial \sigma}{\partial III_V} III_V \bar{V}^{-1} \right\}$$

$$\frac{\partial \sigma}{\partial V} \bar{V}^{-1} = \left\{ \frac{\partial \sigma}{\partial I_V} 1 + \frac{\partial \sigma}{\partial II_V} (I_V 1 - V) + \frac{\partial \sigma}{\partial III_V} III_V \bar{V}^{-1} \right\} \bar{V}^{-1}$$

skąd wynika, że

$$\bar{V}^{-1} \sigma_{,V}(V) = \sigma_{,V}(V) \bar{V}^{-1}$$

co podstawiając do (5.23) mamy

$$\frac{\partial \sigma(V)}{\partial V} = \sigma_{,V}(V) \bar{V}^{-1} F$$

skąd

$$T = \rho \sigma_{,V}(V) \bar{V}^{-1} F F^T = \rho \sigma_{,V}(V) \bar{V}^{-1} \bar{V}^2 = \rho \sigma_{,V}(V) V$$

co dowodzi (5.22)₁.

By otrzymać (5.22)₂ podstawmy (5.21)₄ do (3.1)₂

$$\frac{\partial \varepsilon(B)}{\partial F} \equiv \frac{\partial \varepsilon(F F^T)}{\partial F} = \frac{\partial \varepsilon(B)}{\partial B} \cdot \frac{\partial (F F^T)}{\partial F} = \Theta \cdot \left[(F^T \otimes 1)^{1.4} + (F \otimes 1)^{2.4} \right] =$$

$$= \Theta_{kx} \left(F^x_k g^{mk} + F^k_k g^{mx} \right) g_m G^{K1} = \left(\Theta^m_x F^x_k + \Theta^m_k F^k_k \right) g_m G^{K1} =$$

$$= 2 \varepsilon_{,B}(B) F$$

co podstawiając do (3.1)₂ mamy

$$T = \rho \cdot 2 \varepsilon_{,B}(B) F F^T = 2 \rho \varepsilon_{,B}(B) B \quad - \text{co dowodzi (5.22)₂}$$

Postać (5.22)₃ jest odczytana na podstawie (5.8)₂ oraz

oraz (5.21)₅.

Tw. 47: Współczynniki reakcji f_r , g_r oraz t_r izotropowego hipersprężystego ciała stałego związane są z funkcją energii następującymi zależnościami.

$$\begin{aligned} f_0 &= 2\varrho \text{III}_B \frac{\partial \varepsilon}{\partial \text{III}_B} & g_0 &= 2\varrho \left(\text{II}_B \frac{\partial \varepsilon}{\partial \text{II}_B} + \text{III}_B \frac{\partial \varepsilon}{\partial \text{III}_B} \right) \\ f_1 &= 2\varrho \left(\frac{\partial \varepsilon}{\partial \text{I}_B} + \text{I}_B \frac{\partial \varepsilon}{\partial \text{II}_B} \right) & g_1 &= 2\varrho \frac{\partial \varepsilon}{\partial \text{I}_B} \\ f_2 &= -2\varrho \frac{\partial \varepsilon}{\partial \text{II}_B} & g_{-1} &= -2\varrho \text{III}_B \frac{\partial \varepsilon}{\partial \text{II}_B} \end{aligned} \quad (5.24)$$

$$\begin{aligned} t_0 &= 2\varrho_{xx} \left(\frac{\partial \varepsilon}{\partial \text{I}_c} + \text{I}_c \frac{\partial \varepsilon}{\partial \text{II}_c} \right) \\ t_1 &= -2\varrho_{xx} \frac{\partial \varepsilon}{\partial \text{II}_c} \\ t_{-1} &= 2\varrho_{xx} \text{III}_c \frac{\partial \varepsilon}{\partial \text{III}_c} \end{aligned} \quad (5.25)$$

D. Zgodnie z (5.22)₂ mamy

$$\begin{aligned} T &= 2\varrho \left[\frac{\partial \varepsilon}{\partial \text{I}_B} \mathbf{1} + \frac{\partial \varepsilon}{\partial \text{II}_B} (\text{I}_B \mathbf{1} - \mathbf{B}) + \frac{\partial \varepsilon}{\partial \text{III}_B} \text{III}_B \mathbf{B}^{-1} \right] \mathbf{B} = \\ &= 2\varrho \left[\frac{\partial \varepsilon}{\partial \text{III}_B} \text{III}_B \mathbf{1} + \left(\frac{\partial \varepsilon}{\partial \text{I}_B} + \text{I}_B \frac{\partial \varepsilon}{\partial \text{II}_B} \right) \mathbf{B} - \frac{\partial \varepsilon}{\partial \text{II}_B} \mathbf{B}^2 \right] \end{aligned}$$

co porównując z (4.8) otrzymamy (5.24)₁.

Stosując zależności (4.9)₁ otrzymamy (5.24)₂.

Zgodnie z (5.22)₃ mamy

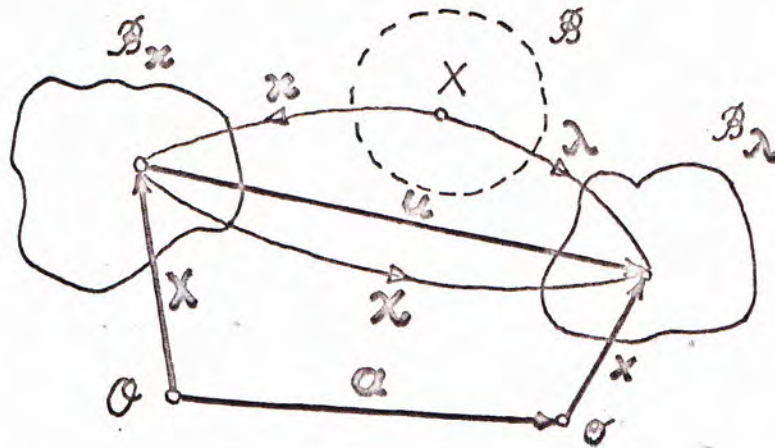
$$\tilde{T} = 2\varphi_x \left[\frac{\partial \tau}{\partial I_c} 1 + \frac{\partial \tau}{\partial II_c} (I_c 1 - C) - \frac{\partial \tau}{\partial III_c} III_c \dot{C}^{-1} \right]$$

co porównując z (4.11)₄ otrzymamy (5.25). \spadesuit

6. TEORIA MAŁEGO GRADIENTU PRZEMIESZCZENIA

6.1. Miary odkształcenia

W obliczeniach inżynierskich często stosuje się różne teorie przybliżone oparte na założeniach upraszczających o małości pewnych wielkości. Przedstawimy tu często stosowaną teorię, w której za wielkość małą przyjęto gradient wektorowego pola przemieszczeń.

Rys.5.

Przypomnijmy tutaj niektóre podstawowe definicje.

Def. 19: Pola wektorowe

$$\mathbf{u} = \mathbf{u}(\mathbf{x}, t) = \mathbf{x}(\mathbf{x}, t) - \mathbf{X} + \mathbf{a} = U^k \mathbf{G}_k$$

$$\mathbf{u} = \mathbf{u}(\mathbf{x}, t) = \mathbf{x} - \mathbf{X}^{-1}(\mathbf{x}, t) + \mathbf{a} = u^x \mathbf{g}_k$$

nazywamy wektorami przemieszczenia odpowiednio w opisie Lagrange'a lub Eulera.

Def. 20: Pola tensorowe

$$\mathbf{H} = \mathbf{H}(\mathbf{X}, t) \equiv \text{Grad } \mathbf{u}(\mathbf{X}, t) = U^k_{,L} \mathbf{G}_k \mathbf{G}^{L\top}$$

$$\mathbf{h} = \mathbf{h}(\mathbf{x}, t) \equiv \text{grad } \mathbf{u}(\mathbf{x}, t) = u^k_{,l} \mathbf{g}_k \mathbf{g}^{l\top}$$

(6.1)

nazywamy gradientami wektorów przemieszczenia odpowiednio w opisie Lagrange'a i Eulera.

Def. 21 : Pola tensorowe

$$\begin{aligned} \mathbf{E} &= \mathbf{E}(\mathbf{x}, t) = \frac{1}{2} (\mathbf{H} + \mathbf{H}^T + \mathbf{H}^T \mathbf{H}) \\ \mathbf{e} &= \mathbf{e}(\mathbf{x}, t) = \frac{1}{2} (\mathbf{h} + \mathbf{h}^T - \mathbf{h}^T \mathbf{h}) \end{aligned} \quad (6.2)$$

nazywamy tensorami odkształcenia Greena-St. Venanta odpowiednio w opisie Lagrange'a i Eulera.

Tensory \mathbf{H} i \mathbf{h} mogą również stanowić podstawową miarę deformacji, gdyż związane są z tensorem \mathbf{F} zależnościami

$$\mathbf{F} = \mathbf{1} + \mathbf{H} \quad ; \quad \mathbf{F}^{-1} = \mathbf{1} - \mathbf{h} \quad (6.3)$$

Natomiast tensory \mathbf{E} i \mathbf{e} określają stan odkształcenia ciała tylko z dokładnością do obrotu i związane są z tensorami odkształcenia Cauchy - Greena zależnościami

$$\mathbf{E} = \frac{1}{2} (\mathbf{C} - \mathbf{1}) \quad ; \quad \mathbf{e} = \frac{1}{2} (\mathbf{1} - \mathbf{B}^{-1}) \quad (6.4)$$

Def. 22: Pola tensorowe

$$\begin{aligned} \tilde{\mathbf{E}} &\equiv \frac{1}{2} (\mathbf{H} + \mathbf{H}^T) \\ \tilde{\mathbf{R}} &\equiv \frac{1}{2} (\mathbf{H} - \mathbf{H}^T) \end{aligned}$$

nazywamy odpowiednio tensorami małych odkształceń i małych obrotów w opisie Lagrange'a.

Dalej będziemy korzystali wyłącznie z opisu Lagrange'a.

Należy zauważyć, że tensory \mathbf{H} i \mathbf{E} w konfiguracji porównawczej \mathfrak{x} przyjmują wartość $\mathbf{0}$ i właśnie ten

fakt czyni je szczególnie użytecznymi przy rozważaniach prowadzonych w opisie Lagrange'a.

Tw. 48: Niezmienniki główne tensorów \mathbf{C} i \mathbf{E} związane następującymi zależnościami

$$I_{\mathbf{C}} = 2I_{\mathbf{E}} + 3$$

$$2I_{\mathbf{E}} = I_{\mathbf{C}} - 3$$

$$II_{\mathbf{C}} = 4II_{\mathbf{E}} + 4I_{\mathbf{E}} + 3$$

$$4II_{\mathbf{E}} = II_{\mathbf{C}} - 2I_{\mathbf{C}} + 3$$

$$III_{\mathbf{C}} = 8III_{\mathbf{E}} + 4II_{\mathbf{E}} + 2I_{\mathbf{E}} + 1$$

$$8III_{\mathbf{E}} = III_{\mathbf{C}} - II_{\mathbf{C}} + I_{\mathbf{C}} - 1$$

D.:

$$I_{\mathbf{C}} = \text{tr} \mathbf{C} = \text{tr} (2\mathbf{E} + \mathbf{1}) = 2\text{tr} \mathbf{E} + \text{tr} \mathbf{1} = 2I_{\mathbf{E}} + 3$$

$$II_{\mathbf{C}} = \frac{1}{2} \left[(\text{tr} \mathbf{C})^2 - \text{tr} \mathbf{C}^2 \right] = \frac{1}{2} \left[(2I_{\mathbf{E}} + 3)^2 - \text{tr} (4\mathbf{E}^2 + 4\mathbf{E} + \mathbf{1}) \right] = 4II_{\mathbf{E}} + 4I_{\mathbf{E}} +$$

$$III_{\mathbf{C}} = \frac{1}{6} \left[(\text{tr} \mathbf{C})^3 - 3\text{tr} \mathbf{C} \text{tr} \mathbf{C}^2 + 2\text{tr} \mathbf{C}^3 \right] = \frac{1}{6} \left[(2I_{\mathbf{E}} + 3)^3 - 3(2I_{\mathbf{E}} + 3)(4I_{\mathbf{E}}^2 + \right. \\ \left. + 4I_{\mathbf{E}} + 3) + 2(8I_{\mathbf{E}}^3 + 12I_{\mathbf{E}}^2 + 6I_{\mathbf{E}} + 3) \right] = 8III_{\mathbf{E}} + 4II_{\mathbf{E}} + 2I_{\mathbf{E}} + 1$$

co dowodzi (6.5)₁. Zależności (6.5.)₂ otrzymaną rozwiązując układ (6.5)₁.

6.2. Rozwinięcia podstawowych wielkości.

Dotychczas w poprzednich rozdziałach występowały funkcje zmiennej F która była przyjęta za podstawową miarę deformacji. Wszystkie te funkcje mogą teraz być przetransformowane używając H jako zmiennej niezależnej. Zakładając analityczność wszystkich funkcji tensorowych względem H , można rozwijać je w szeregi tensorowe, zachowując człony 1-go, 2-go rzędu względem H . Otrzymamy w ten sposób przybliżone teorie małego gradientu przemieszczenia.

Procedurę tę przedstawimy tutaj w nieco innej postaci. Fakt, że H jest małe można wprowadzić w sposób jawny mnożąc gradient przemieszczenia przez mały parametr $\varepsilon > 0$ i traktując wszystkie występujące funkcje $f(H)$ jako funkcje analityczne parametru ε , czyli $\hat{f}(\varepsilon)$. Rozwijając te funkcje w szeregi Madaurina w otoczeniu $\varepsilon = 0$ otrzymamy analogiczne do rozwinięć tensorowych wyniki.

Zależność wyjściowa (6.3)₁ przyjmie więc postać

$$F = \hat{F}(\varepsilon) = 1 + \varepsilon H \quad (6.6)$$

Tw. 48: Słuszne są następujące rozwinięcia

$$\begin{aligned} C &= 1 + \varepsilon 2\tilde{E} + \varepsilon^2 H^T H \\ \check{C} &= 1 + \varepsilon (-2\tilde{E}) + \varepsilon^2 (4\tilde{E}^2 - H^T H) + O(\varepsilon^3) \\ U &= 1 + \varepsilon \tilde{E} + \varepsilon^2 \left(\frac{1}{2} H^T H - \frac{1}{2} \tilde{E}^2 \right) + O(\varepsilon^3) \\ E &= \varepsilon \tilde{E} + \varepsilon^3 \cdot \frac{1}{2} H^T H \\ R &= 1 + \varepsilon \tilde{R} + \varepsilon^2 \left(\frac{1}{2} H^T H^T - \frac{1}{2} \tilde{E}^2 \right) + O(\varepsilon^3) \\ \check{R} &= 1 + \varepsilon (-\tilde{R}) + \varepsilon^2 \left(\frac{1}{2} H H - \frac{1}{2} \tilde{E}^2 \right) + O(\varepsilon^3) \end{aligned} \quad (6.7)$$

D. Zależności powyższe uzyskamy przez wyznaczenie i dobieranie współczynników przy ε^n .

$$\mathbf{C} = (1 + \varepsilon \mathbf{H}^T)(1 + \varepsilon \mathbf{H}) = 1 + \varepsilon(\mathbf{H} + \mathbf{H}^T) + \varepsilon^2 \mathbf{H}^T \mathbf{H}$$

co dowodzi (6.7)₁. Niech $\mathbf{C}^{-1} = 1 + \varepsilon(-2\tilde{\mathbf{E}}) + \varepsilon^2 f(\mathbf{H}) + \dots$

$$\begin{aligned} \mathbf{C}^{-1} \mathbf{C} &= 1 = (1 + \varepsilon 2\tilde{\mathbf{E}} + \varepsilon^2 \mathbf{H}^T \mathbf{H})(1 - \varepsilon 2\tilde{\mathbf{E}} + \varepsilon^2 f(\mathbf{H}) + \dots) = \\ &= 1 + \varepsilon^2 [\mathbf{H}^T \mathbf{H} - 4\tilde{\mathbf{E}}^2 + f(\mathbf{H})] \end{aligned}$$

czyli $f(\mathbf{H}) = 4\tilde{\mathbf{E}}^2 - \mathbf{H}^T \mathbf{H}$, co dowodzi (6.7)₂.

Niech $\mathbf{U} = 1 + \varepsilon \tilde{\mathbf{E}} + \varepsilon^2 g(\mathbf{H}) + \dots$

$$\mathbf{C} = \mathbf{U}^2 = 1 + \varepsilon \cdot 2\tilde{\mathbf{E}} + \varepsilon^2 \left[2g(\mathbf{H}) + \frac{1}{4}(\mathbf{H} + \mathbf{H}^T)(\mathbf{H} + \mathbf{H}^T) \right]$$

czyli $g(\mathbf{H}) = \frac{1}{2} \mathbf{H}^T \mathbf{H} - \frac{1}{2} \tilde{\mathbf{E}}^2$ co dowodzi (6.7)₃.

$$\mathbf{E} = \frac{1}{2}(\mathbf{C} - 1) = \frac{1}{2}(\varepsilon \cdot 2\tilde{\mathbf{E}} + \varepsilon^2 \mathbf{H}^T \mathbf{H}) \quad \text{co dowodzi (6.7)}_4$$

Niech $\mathbf{R} = 1 + \varepsilon \tilde{\mathbf{R}} + \varepsilon^2 h(\mathbf{H}) + \dots$

$$\begin{aligned} \mathbf{R}\mathbf{U} &= 1 + \varepsilon \mathbf{H} = \left[1 + \varepsilon \tilde{\mathbf{R}} + \varepsilon^2 h(\mathbf{H}) + \dots \right] \left[1 + \varepsilon \tilde{\mathbf{E}} + \varepsilon^2 \left(\frac{1}{2} \mathbf{H}^T \mathbf{H} - \frac{1}{2} \tilde{\mathbf{E}}^2 \right) + \dots \right] = \\ &= 1 + \varepsilon \mathbf{H} + \varepsilon^2 \left[h(\mathbf{H}) + \tilde{\mathbf{R}} \tilde{\mathbf{E}} + \frac{1}{2} \mathbf{H}^T \mathbf{H} - \frac{1}{2} \tilde{\mathbf{E}}^2 \right] + \dots \end{aligned}$$

czyli $h(\mathbf{H}) = \dots = \frac{1}{2} \mathbf{H}^T \mathbf{H} - \frac{1}{2} \tilde{\mathbf{E}}^2$ - co dowodzi (6.7)₅

Niech $R^T = 1 - \varepsilon \tilde{R} + \varepsilon^2 p(H) + \dots$

$$\begin{aligned} RR^T - 1 &= \left[1 + \varepsilon \tilde{R} + \varepsilon^2 h(H) \right] \left[1 + \varepsilon^2 p(H) - \varepsilon \tilde{R} \right] = \\ &= 1 + \varepsilon^2 \left[h(H) - \tilde{R}^2 + p(H) \right] + \dots \end{aligned}$$

czyli $p(H) = \dots = \frac{1}{2} HH - \frac{1}{2} \tilde{E}^2$, co dowodzi (6.7)₆.

Tw. 49: Rozwinięcia jacobianów transformacji mają postać

$$\mathcal{J} = \sqrt{\mathbb{III}_c} = 1 + \varepsilon I_{\tilde{E}} + \varepsilon^2 \left(-\frac{1}{2} I_{\tilde{E}}^2 + 2 II_{\tilde{E}} + \frac{1}{2} I_{N^T N} \right) + \mathcal{O}(\varepsilon^3) \quad (6.8)$$

$$\mathcal{J}^{-1} = \frac{1}{\sqrt{\mathbb{III}_c}} = 1 + \varepsilon (-I_{\tilde{E}}) + \varepsilon^2 \left(\frac{3}{2} I_{\tilde{E}}^2 - 2 II_{\tilde{E}} - \frac{1}{2} I_{N^T N} \right) + \mathcal{O}(\varepsilon^3)$$

D.

$$\mathcal{J} = \hat{\mathcal{J}}(\varepsilon) = \hat{\mathcal{J}}(0) + \left. \frac{d\hat{\mathcal{J}}(\varepsilon)}{d\varepsilon} \right|_{\varepsilon=0} \varepsilon + \frac{1}{2!} \left. \frac{d^2\hat{\mathcal{J}}(\varepsilon)}{d\varepsilon^2} \right|_{\varepsilon=0} \varepsilon^2 + \dots \quad (6.9)$$

$$\hat{\mathcal{J}}(0) = \left. \sqrt{\mathbb{III}_c(\varepsilon)} \right|_{\varepsilon=0} = 1$$

$$\frac{d\hat{\mathcal{J}}(\varepsilon)}{d\varepsilon} = \frac{1}{2} \left(\mathbb{III}_c(\varepsilon) \right)^{-1/2} \frac{d\mathbb{III}_c(\varepsilon)}{d\varepsilon} = \frac{1}{2} \left(\mathbb{III}_c(\varepsilon) \right)^{1/2} \tilde{C}^{-1}(\varepsilon) \cdot (\tilde{E} + \varepsilon N^T N)$$

$$\left. \frac{d\hat{\mathcal{J}}(\varepsilon)}{d\varepsilon} \right|_{\varepsilon=0} = 1 \cdot \tilde{E} = I_{\tilde{E}}$$

$$\left. \frac{d^2\hat{\mathcal{J}}(\varepsilon)}{d\varepsilon^2} \right|_{\varepsilon=0} = (1 \cdot \tilde{E})(1 \cdot \tilde{E}) - 2\tilde{E} \cdot \tilde{E} + 1 \cdot N^T N = I_{\tilde{E}}^2 - 2I_{\tilde{E}}^2 + I_{N^T N} =$$

$$= -I_{\tilde{E}}^2 + 4II_{\tilde{E}} + I_{N^T N}$$

Podstawiając powyższe zależności do (6.9) otrzymamy (6.8)₁.
W identyczny sposób dowodzi się (6.8)₂. ↗

6.3. Równania konstytutywne

Wszystkie dotychczas wyprowadzone równania konstytu-
tywne dane są jako funkcje gradientu deformacji F i zgod-
nie z (6.6) w ramach teorii małego gradientu przemieszczenia
są funkcjami analitycznymi parametru ϵ . Rozwijając
więc je w szeregi Maclaurina względem ϵ i zachowując
wyrazy 1-go, 2-go rzędu względem ϵ otrzymamy przybliżone
równania konstytutywne teorii małego gradientu przemieszcze-
nia.

Ponieważ zdecydowaliśmy się konsekwentnie używać opisu
Lagrange'a, jako równanie definiujące rozwinięcia przyjmujemy
równanie konstytutywne (2.14)₂ dla drugiego tensora napręże-
nia Pioli-Kirchhoffa. Równanie to posiada szereg zalet, m.in.
dla izotropowego materiału sprężystego funkcja $\mathcal{A}(C)$
staje się funkcją izotropową (4.6)₃. Podobnie jest dla
materiału hipersprężystego, co wskazują zależności (5.8)₂
oraz (5.22)₃. Tych zalet nie posiada nprz. równanie konsty-
tutywne dla tensora naprężenia Cauchy'ego, co wynika z porów-
niania (2.12) i (4.6)₁₂ oraz (5.5) i (5.22)_{1,2}.

Tw. 50: Równanie konstytutywne (2.14)₂ materiału sprężyste-
go po rozwinięciu ma postać

$$\tilde{T} = T_0 + \epsilon {}^1L \cdot \tilde{E} + \frac{1}{2} \epsilon^2 \left[({}^2L \cdot \tilde{E}) \cdot \tilde{E} + {}^1L \cdot (H^T H) \right] + O(\epsilon^3) \quad (6.10)$$

gdzie

$T_0 = t_x(1)$ - tensor naprężenia Cauchy'ego w konfiguracji porównawczej

$${}^1L = {}^1L_x(X) \equiv 2 \left. \frac{\partial t_x(C)}{\partial C} \right|_{C=1} \quad (6.11)$$

$${}^2L = {}^2L_x(X) \equiv 2 \frac{\partial}{\partial C} \left[2 \frac{\partial t_x(C)}{\partial C} \right] \Big|_{C=1}$$

D.

$$\tilde{T} = \hat{t}(\epsilon) = \hat{t}(0) + \left. \frac{d\hat{t}(\epsilon)}{d\epsilon} \right|_{\epsilon=0} \cdot \epsilon + \frac{1}{2!} \left. \frac{d^2\hat{t}(\epsilon)}{d\epsilon^2} \right|_{\epsilon=0} \cdot \epsilon^2 + \dots \quad (6.12)$$

$$\hat{t}(0) = t(1) = T_0$$

$$\frac{dt(\epsilon)}{d\epsilon} = \frac{\partial t(C)}{\partial C} \cdot \frac{dC}{d\epsilon} = \frac{\partial t(C)}{\partial C} \cdot (2\tilde{E} + 2\epsilon H^T H)$$

$$\left. \frac{dt(\epsilon)}{d\epsilon} \right|_{\epsilon=0} = {}^1L \cdot \tilde{E}$$

$$\left. \frac{d\hat{t}(\epsilon)}{d\epsilon^2} \right|_{\epsilon=0} = \left[\left. \frac{\partial}{\partial C} \frac{\partial t(C)}{\partial C} \right|_{C=1} \cdot 2\tilde{E} \right] \cdot 2\tilde{E} + \left. \frac{\partial t(C)}{\partial C} \right|_{C=1} \cdot 2H^T H = ({}^2L \cdot \tilde{E}) \cdot \tilde{E} + {}^1L \cdot (H^T H)$$

co po podstawieniu do rozwinięcia (6.12) dowodzi (6.10).

Def.23: Tensory ${}^1L, {}^2L, \dots$ nazywamy tensorami sprężystości odpowiednio 1-go, 2-go, \dots rzędu materiału sprężystego w konfiguracji \mathcal{B} .

Tw. 51: Tensory sprężystości ${}^1L \in \mathcal{T}_4$ oraz ${}^2L \in \mathcal{T}_6$ posiadają następujące własności symetrii

$$\begin{aligned} {}^1L &= {}^1L^T = {}^1L^T \\ {}^2L &= {}^2L^T = {}^2L^T = {}^2L^T = {}^2L^T \end{aligned} \quad (6.13)$$

które na reprezentacje w polibazie naturalnej w \mathcal{B}

nakłada warunki

$${}^1_{KLMN} = {}^1_{LKMN} = {}^1_{KLN M} \quad (6.14)$$

$${}^2_{KLMNPQ} = {}^2_{LKMNPQ} = {}^2_{KLNMPQ} = {}^2_{KLMNQP} = {}^2_{KLPQMN}$$

D. Wynika to z definicji (6.11) przy uwzględnieniu symetrii tensora $\mathbf{C} = \mathbf{C}^T$ a (6.13)_{2,4} z przestawienia kolejności obliczania gradientu względem \mathbf{C} .

Tw.52. Równania konstytutywne dla tensorów naprężenia

\mathbf{T}_x, \mathbf{T} po rozwinięciu i wyrażeniu w terminach rozwinięcia definiującego (6.10), mają postać

$$\begin{aligned} \mathbf{T}_x &= \mathbf{T}_0 + \varepsilon \left[{}^1L \cdot \tilde{\mathbf{E}} + \mathbf{H} \mathbf{T}_0 \right] + \frac{1}{2} \varepsilon^2 \left[({}^2L \cdot \tilde{\mathbf{E}}) \cdot \tilde{\mathbf{E}} + {}^1L \cdot (\mathbf{H}^T \mathbf{N}) + 2\mathbf{H} ({}^1L \cdot \tilde{\mathbf{E}}) \right] + \mathcal{O}(\varepsilon^3) \\ \mathbf{T} &= \mathbf{T}_0 + \varepsilon \left[{}^1L \cdot \tilde{\mathbf{E}} + \mathbf{T}_0 \mathbf{N}^T + \mathbf{H} \mathbf{T}_0 - \mathbf{I}_{\tilde{\mathbf{E}}} \mathbf{T}_0 \right] + \frac{1}{2} \varepsilon^2 \left[({}^2L \cdot \tilde{\mathbf{E}}) \cdot \tilde{\mathbf{E}} + {}^1L \cdot (\mathbf{H}^T \mathbf{N}) + \right. \\ &+ 2\mathbf{H} ({}^1L \cdot \tilde{\mathbf{E}}) + 2 ({}^1L \cdot \tilde{\mathbf{E}}) \mathbf{N}^T - 2\mathbf{I}_{\tilde{\mathbf{E}}} ({}^1L \cdot \tilde{\mathbf{E}}) + 2\mathbf{H} \mathbf{T}_0 \mathbf{N}^T - \\ &\left. - 2\mathbf{I}_{\tilde{\mathbf{E}}} (\mathbf{T}_0 \mathbf{N}^T + \mathbf{H} \mathbf{T}_0) + (3\mathbf{I}_{\tilde{\mathbf{E}}} - 4\mathbf{II}_{\tilde{\mathbf{E}}} - \mathbf{I}_{\mathbf{N}^T \mathbf{N}}) \mathbf{T}_0 \right] + \mathcal{O}(\varepsilon^3) \end{aligned} \quad (6.15)$$

D. Korzystamy z zależności $T_x = F\tilde{T}$, $T = \chi^{-1} F\tilde{T}F^T$, gdzie podstawiając rozwinięcia (6.10), (6.6) oraz (6.8)₂ przy odrzuceniu członów $\mathcal{O}(\varepsilon^3)$ otrzymamy (6.15).

Tw.53. Gdy przyjmiemy stan naturalny x_0 jako konfigurację porównawczą, równania konstytutywne sprężystego ciała stałego posiadają następujące rozwinięcia

$$\begin{aligned}\tilde{T} &= \varepsilon {}^1L_0 \cdot \tilde{E}_0 + \frac{1}{2} \varepsilon^2 \left[({}^2L_0 \cdot \tilde{E}_0) \cdot \tilde{E}_0 + {}^1L_0 \cdot (H_0^T H_0) \right] + \mathcal{O}(\varepsilon^3) \\ T_{x_0} &= \varepsilon {}^1L_0 \cdot \tilde{E}_0 + \frac{1}{2} \varepsilon^2 \left[({}^2L_0 \cdot \tilde{E}_0) \cdot \tilde{E}_0 + {}^1L_0 \cdot (H_0^T H_0) + 2H_0 ({}^1L_0 \cdot \tilde{E}_0) \right] + \mathcal{O}(\varepsilon^3) \\ T &= \varepsilon {}^1L_0 \cdot \tilde{E}_0 + \frac{1}{2} \varepsilon^2 \left[({}^2L_0 \cdot \tilde{E}_0) \cdot \tilde{E}_0 + {}^1L_0 \cdot (H_0^T H_0) + 2H_0 ({}^1L_0 \cdot \tilde{E}_0) \right. \\ &\quad \left. + 2({}^1L_0 \cdot \tilde{E}_0) H_0^T - 2I_{\tilde{E}_0} ({}^1L_0 \cdot \tilde{E}_0) \right] + \mathcal{O}(\varepsilon^3)\end{aligned}\quad (6.16)$$

D. W stanie naturalnym $T_0 = 0$ i podstawiając to do (6.10) i (6.15) otrzymamy (6.16).

Tw.54: Tensory sprężystości ${}^1L_0, {}^2L_0, \dots$ w stanie naturalnym \mathcal{B}_{x_0} są jednakowe w całym obszarze ciała stałego, t.zn. nie zależą od x_0 .

D. Jest to oczywiste, gdyż stan naturalny x_0 jest konfiguracją jednorodną ciała materialnie równomiernego, por. (2.20). Wtedy

$$\bigwedge_{x_1, x_2 \in \mathcal{B}} t_{x_0}(C) = t_{x_1}(C) = t_{x_2}(C)$$

i funkcja t_{x_0} nie zależy od cząstki $X \in \mathcal{B}$, a więc

również tensory sprężystości zgodnie z (6.11) od X_0 nie zależą . ∇

Tw. 55: Tensory sprężystości ${}^1L, {}^2L, \dots$ hipersprężystego ciała stałego oprócz symetrii (6.13), (6.14) posiadają również własności symetrii

$$\begin{aligned} {}^1L &= L \begin{matrix} 1.3 & 2.4 \\ T & T \end{matrix} \\ {}^2L &= L \begin{matrix} 1.3 & 2.4 \\ T & T \end{matrix} = L \begin{matrix} 1.5 & 2.6 \\ T & T \end{matrix} \end{aligned} \quad (6.17)$$

które na reprezentacje w polibazie naturalnej w \mathcal{B}_x nakłada warunki

$$\begin{aligned} {}^1L \begin{matrix} KLMN \\ \end{matrix} &= L \begin{matrix} MNKL \\ \end{matrix} \\ {}^2L \begin{matrix} KLMNPQ \\ \end{matrix} &= L \begin{matrix} MNKLPQ \\ \end{matrix} = L \begin{matrix} PQMNKL \\ \end{matrix} \end{aligned} \quad (6.18)$$

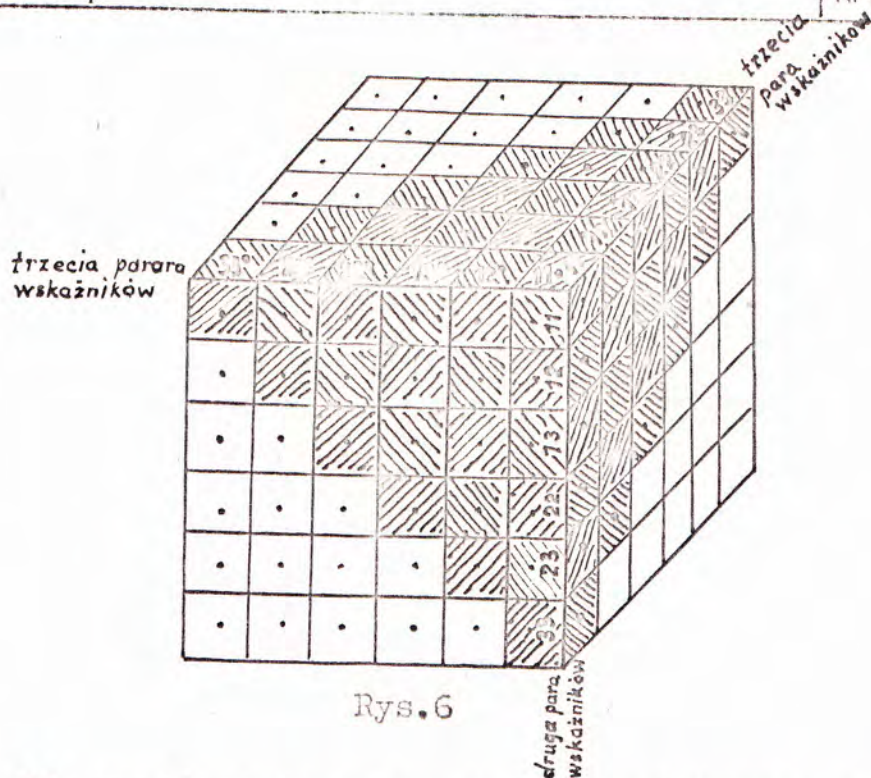
D. Dla materiału hipersprężystego, biorąc gradienty z (5.22)₃, mamy

$$\begin{aligned} {}^1L &= 4 \varrho_x \frac{\partial}{\partial c} \left(\frac{\partial \varepsilon(c)}{\partial c} \right) \Big|_{c=1} \\ {}^2L &= 8 \varrho_x \frac{\partial}{\partial c} \left\{ \frac{\partial}{\partial c} \left[\frac{\partial \varepsilon(c)}{\partial c} \right] \right\} \end{aligned} \quad (6.19)$$

skąd i wynikają symbole (6.17). ∇

Tw.56: Własności symetrii (6.13) i (6.17) redukują maksymalną ilość niezależnych reprezentacji tensorów ${}^1L, {}^2L, \dots$ do 21, 56, dla hipersprężystego ciała stałego, wobec 36, 126, dla sprężystego ciała stałego.

D. Wynika to z Rys.6.

Rys. 6

Dla sprężystego ciała stałego największa ilość niezależnych reprezentacji tensorów sprężystości pokrywa się z ilością pól i sześciątów z kropkami,

$$il({}^1L) = 6 \times 6 = 36$$

$$il({}^2L) = 6 \times \sum_{n=1}^6 n = 6 \times 21 = 126$$

Dla hipersprężystego ciała stałego ilość ta pokrywa się z ilością pól i sześciątów zakreskowanych

$$il({}^1L) = \sum_{n=1}^6 n = 21$$

$$il({}^2L) = \sum_{n=1}^6 \sum_{k=1}^n k = 56$$

Def. 24: Teoria sprężystego lub hipersprężystego ciała stałego, w której konsekwentnie zachowujemy człony rzędu 1-go (rzędu 1-go i 2-go) względem \mathcal{E} , nazywamy teorią 1-go (2-go) rzędu w konfiguracji \mathcal{C} .

Tw. 57: Równania konstytutywne teorii 1-go rzędu w konfiguracji \mathcal{K} mają postać

$$\begin{aligned}\tilde{T} &= T_0 + \varepsilon {}^1L \cdot \tilde{E} \\ T_{\mathcal{K}} &= T_0 + \varepsilon ({}^1L \cdot \tilde{E} + HT_0) \\ T &= T_0 + \varepsilon ({}^1L \cdot \tilde{E} + T_0 H^T + HT_0 - I_{\tilde{E}} T_0)\end{aligned}\quad (6.20)$$

D. Wynika wprost z zależności (6.10) i (6.15) przy zachowaniu tylko członów rzędu 1-go względem ε .

Def. 25: Klasyczną teorią sprężystości nazywamy teorię 1-go rzędu w stanie naturalnym \mathcal{K}_0 .

Tw. 58: Równania konstytutywne klasycznej teorii sprężystości mają postać

$$T = T_{\mathcal{K}_0} = \tilde{T} = \varepsilon {}^1L_0 \cdot \tilde{E}_0 \quad (6.21)$$

i w ramach klasycznej teorii sprężystości tensory naprężenia

$T, T_{\mathcal{K}_0}, \tilde{T}$ są nierozróżnialne między sobą.

D. Wynika wprost z (6.20).

6.4. Tensory sprężystości izotropowych sprężystych ciał stałych

Tw. 59: Tensory sprężystości 1-go i 2-go rzędu izotropowego sprężystego ciała stałego w konfiguracji niezniekształconej

\mathcal{K} mają postać

$${}^1L = \lambda 1 \otimes 1 + \mu \left[(1 \otimes 1)^{\frac{1.4}{T}} + (1 \otimes 1)^{\frac{1.3}{T}} \right]$$

$$\begin{aligned} {}^2L = & 2\pi_3 1 \otimes 1 \otimes 1 + \pi_4 \left\{ 1 \otimes 1 \otimes 1 - \frac{1}{2} 1 \otimes \left[(1 \otimes 1)^{\frac{1.4}{T}} + (1 \otimes 1)^{\frac{1.3}{T}} \right] \right\} + \\ & + \pi_5 \left[(1 \otimes 1)^{\frac{1.4}{T}} + (1 \otimes 1)^{\frac{1.3}{T}} \right] \otimes 1 + \pi_6 \frac{1}{4} \left\{ \left[(1 \otimes 1 \otimes 1)^{\frac{2.5}{T}} + (1 \otimes 1 \otimes 1)^{\frac{2.6}{T}} \right]^{\frac{1.4}{T}} + \right. \\ & + \left. \left[(1 \otimes 1 \otimes 1)^{\frac{2.5}{T}} + (1 \otimes 1 \otimes 1)^{\frac{2.6}{T}} \right]^{\frac{1.3}{T}} + \left[(1 \otimes 1 \otimes 1)^{\frac{2.5}{T}} + (1 \otimes 1 \otimes 1)^{\frac{2.6}{T}} \right]^{\frac{1.4}{T}} + \right. \\ & \left. + \left[(1 \otimes 1 \otimes 1)^{\frac{2.5}{T}} + (1 \otimes 1 \otimes 1)^{\frac{2.6}{T}} \right]^{\frac{1.3}{T}} \right\} \end{aligned} \quad (6.22)$$

gdzie wprowadzono oznaczenia

$$\bar{t}_r \Big|_{\mathbf{E}=\mathbf{0}} = \tau_r ; \quad \frac{\partial \bar{t}_r}{\partial \mathbb{I}_{\mathbf{E}}} \Big|_{\mathbf{E}=\mathbf{0}} = \tau_{r,2} ; \dots ; \quad \frac{\partial}{\partial \mathbb{I}_{\mathbf{E}}} \frac{\partial \bar{t}_r}{\partial \mathbb{I}_{\mathbf{E}}} \Big|_{\mathbf{E}=\mathbf{0}} = \tau_{r,11} \quad (6.23)$$

$$\lambda \equiv \sum_{\Gamma=1}^1 \tau_{\Gamma,1} ; \quad \mu \equiv \tau_{1,1} - \tau_{-1,1} \quad (6.24)$$

$$\begin{aligned} \pi_3 & \equiv \frac{1}{2} \sum_{\Gamma=1}^1 \tau_{\Gamma,11} ; & \pi_4 & \equiv \sum_{\Gamma=-1}^1 \tau_{\Gamma,2} \\ \pi_5 & \equiv 2(\tau_{1,1} - \tau_{-1,1}) ; & \pi_6 & \equiv 4\tau_{-1,1} \end{aligned} \quad (6.25)$$

D. Ponieważ $t_r = t_r(\mathbb{I}_{\mathbf{C}}, \mathbb{II}_{\mathbf{C}}, \mathbb{III}_{\mathbf{C}}) \equiv \bar{t}_r(\mathbb{I}_{\mathbf{E}}, \mathbb{II}_{\mathbf{E}}, \mathbb{III}_{\mathbf{E}})$ równanie konstytutywne (4.11)₄ przyjmie postać

$$\tilde{\mathbb{T}} \equiv \mathbb{L}_{\mathbf{x}}(\mathbf{E}) \equiv \sum_{\Gamma=-1}^1 (2\mathbf{E} + \mathbf{1})^{\Gamma} \bar{t}_r$$

Stąd

$${}^1L = 2 \left. \frac{\partial t(\mathbb{C})}{\partial \mathbb{C}} \right|_{\mathbb{C}=1} = \left. \frac{\partial \xi(E)}{\partial E} \right|_{E=0} \quad (6.26)$$

$${}^2L = \left. \frac{\partial}{\partial E} \frac{\partial \xi(E)}{\partial E} \right|_{E=0}$$

$$\frac{\partial \xi(E)}{\partial E} = \left[\frac{\partial}{\partial E} (2E+1)^{-1} \right] \bar{t}_{-1} + \left[\frac{\partial}{\partial E} (2E+1) \right] \bar{t}_1 + \sum_{r=-1}^1 (2E+1)^r \frac{\partial \bar{t}_r}{\partial E}$$

Korzystając z gradientów (3.24) funkcji określonych na \mathcal{J}_2^s mamy

$$\frac{\partial}{\partial E} (2E+1) = \frac{\partial \mathbb{C}}{\partial E} = \left[\begin{matrix} 1.4 \\ 1 \otimes 1 \end{matrix} \right]^T + \left[\begin{matrix} 1.3 \\ 1 \otimes 1 \end{matrix} \right]^T$$

$$\frac{\partial}{\partial E} (2E+1)^{-1} = \frac{\partial \mathbb{C}^{-1}}{\partial E} = \frac{\partial \mathbb{C}^{-1}}{\partial \mathbb{C}} \cdot \frac{\partial \mathbb{C}}{\partial E} = -\frac{1}{2} \left[\begin{matrix} -1 & -1 \\ \mathbb{C} \otimes \mathbb{C} \end{matrix} \right]^T + \left[\begin{matrix} -1 & -1 \\ \mathbb{C} \otimes \mathbb{C} \end{matrix} \right]^T \cdot \left[\begin{matrix} 1.4 \\ 1 \otimes 1 \end{matrix} \right]^T + \left[\begin{matrix} 1.3 \\ 1 \otimes 1 \end{matrix} \right]^T$$

$$= \dots = - \left[\begin{matrix} -1 & -1 \\ \mathbb{C} \otimes \mathbb{C} \end{matrix} \right]^T + \left[\begin{matrix} -1 & -1 \\ \mathbb{C} \otimes \mathbb{C} \end{matrix} \right]^T$$

$$\frac{d\bar{t}_r}{dE} = \frac{\partial \bar{t}_r}{\partial I_E} \mathbf{1} + \frac{\partial \bar{t}_r}{\partial II_E} (I_E \mathbf{1} - E) + \frac{\partial \bar{t}_r}{\partial III_E} III_E^{-1} E$$

Podstawiając w powyższych zależnościach $E=0$ mamy

$${}^1L = (\varepsilon_1 - \varepsilon_{-1}) \left[(1 \otimes 1)^{\overset{1.4}{\Gamma}} + (1 \otimes 1)^{\overset{1.3}{\Gamma}} \right] + \left(\sum_{\Gamma=1}^1 \varepsilon_{\Gamma,1} \right) 1 \otimes 1$$

co przy oznaczeniach (6.24) dowodzi (6.22)₁.

$$\begin{aligned} \frac{\partial}{\partial E} \left(\frac{\partial \ell(E)}{\partial E} \right) &= 2 \frac{\partial}{\partial E} (2E+1)^{-1} \otimes \frac{\partial \bar{t}_{-1}}{\partial E} + 2 \frac{\partial}{\partial E} (2E+1) \otimes \frac{\partial \bar{t}_1}{\partial E} + \\ &+ \frac{\partial}{\partial E} \left[\frac{\partial}{\partial E} (2E+1)^{-1} \right] \bar{t}_{-1} + \frac{\partial}{\partial E} \left[\frac{\partial}{\partial E} (2E+1) \right] \bar{t}_1 + \sum_{\Gamma=1}^1 (2E+1)^{\Gamma} \otimes \frac{\partial}{\partial E} \left(\frac{\partial \bar{t}_{\Gamma}}{\partial E} \right) \end{aligned}$$

$$2 \frac{\partial}{\partial E} (2E+1)^{-1} \otimes \frac{\partial \bar{t}_{-1}}{\partial E} \Big|_{E=0} = -2\varepsilon_{-1} \left[(1 \otimes 1)^{\overset{1.4}{\Gamma}} + (1 \otimes 1)^{\overset{1.3}{\Gamma}} \right] \otimes 1$$

$$2 \frac{\partial}{\partial E} (2E+1) \otimes \frac{\partial \bar{t}_1}{\partial E} \Big|_{E=0} = 2\varepsilon_1 \left[(1 \otimes 1)^{\overset{1.4}{\Gamma}} + (1 \otimes 1)^{\overset{1.3}{\Gamma}} \right] \otimes 1$$

$$\sum_{\Gamma} (2E+1)^{\Gamma} \otimes \frac{\partial}{\partial E} \left(\frac{\partial \bar{t}_{\Gamma}}{\partial E} \right) \Big|_{E=0} = \left(\sum_{\Gamma} \varepsilon_{\Gamma,1} \right) 1 \otimes 1 \otimes 1 + \left(\sum_{\Gamma} \varepsilon_{\Gamma,2} \right) \left\{ 1 \otimes 1 \otimes 1 - \frac{1}{2} 1 \otimes \left[(1 \otimes 1)^{\overset{1.4}{\Gamma}} + (1 \otimes 1)^{\overset{1.3}{\Gamma}} \right] \right\}$$

$$\frac{\partial}{\partial E} \left[\frac{\partial}{\partial E} (2E+1) \right] \bar{t}_1 \Big|_{E=0} = 0$$

$$\frac{\partial}{\partial E} \left[\frac{\partial}{\partial E} (2E+1)^{-1} \right] \bar{t}_{-1} \Big|_{E=0} = (-\varepsilon_{-1}) \left\{ \frac{\partial}{\partial \check{c}} \left[(\check{c}^{-1} \otimes \check{c}^{-1})^{\overset{1.4}{\Gamma}} + (\check{c}^{-1} \otimes \check{c}^{-1})^{\overset{1.3}{\Gamma}} \right] \cdot \frac{\partial \check{c}^{-1}}{\partial \check{c}} \cdot \frac{\partial \check{c}}{\partial E} \right\} \Big|_{E=0}$$

Dla każdej transpozycji

$$\frac{\partial}{\partial A} (A \otimes A)^{\ddot{T}} \cdot B = \frac{d}{d\lambda} \left\{ (A + \lambda B) \otimes (A + \lambda B)^{\ddot{T}} \right\} \Big|_{\lambda=0} = [B \otimes A + A \otimes B]^{\ddot{T}} = \left[\frac{\partial}{\partial A} (A \otimes A)^{\ddot{T}} \right]^{\ddot{T}}$$

czyli

$$\frac{\partial}{\partial A} (A \otimes A)^{\ddot{T}} = \left[\frac{\partial}{\partial A} (A \otimes A)^{\ddot{T}} \right]^{\ddot{T}} \quad (6.27).$$

Korzystając z zależności (6.27) oraz gradientu (3.24)₅ dla $\bar{C} \in \mathcal{T}_2$ mamy

$$\frac{\partial}{\partial \bar{C}} \left[\bar{C} \otimes \bar{C} \right]_{\bar{C}=1} = \frac{1}{2} \left\{ \left[(1 \otimes 1 \otimes 1)^{\ddot{T}} + (1 \otimes 1 \otimes 1)^{\ddot{T}} \right]^{\ddot{T}} + \left[(1 \otimes 1 \otimes 1)^{\ddot{T}} + (1 \otimes 1 \otimes 1)^{\ddot{T}} \right]^{\ddot{T}} + \left[(1 \otimes 1 \otimes 1)^{\ddot{T}} + (1 \otimes 1 \otimes 1)^{\ddot{T}} \right]^{\ddot{T}} + \left[(1 \otimes 1 \otimes 1)^{\ddot{T}} + (1 \otimes 1 \otimes 1)^{\ddot{T}} \right]^{\ddot{T}} \right\}$$

Wykonując dalej odpowiednie operacje otrzymamy

$$\frac{\partial}{\partial E} \left[\frac{\partial}{\partial E} (2E+1)^{-1} \right]_{E=0} = \dots = (+\mathcal{Z}_{-1}) \left\{ \left[(1 \otimes 1 \otimes 1)^{\ddot{T}} + (1 \otimes 1 \otimes 1)^{\ddot{T}} \right]^{\ddot{T}} + \left[(1 \otimes 1 \otimes 1)^{\ddot{T}} + (1 \otimes 1 \otimes 1)^{\ddot{T}} \right]^{\ddot{T}} + \left[(1 \otimes 1 \otimes 1)^{\ddot{T}} + (1 \otimes 1 \otimes 1)^{\ddot{T}} \right]^{\ddot{T}} + \left[(1 \otimes 1 \otimes 1)^{\ddot{T}} + (1 \otimes 1 \otimes 1)^{\ddot{T}} \right]^{\ddot{T}} \right\}$$

Podstawiając powyższe zależności do (6.26)₂ przy oznaczeniach (6.25) otrzymujemy wynik (6.22)₂ . 4

Def. 26 : Stałe λ, μ oraz $\pi_3, \pi_4, \pi_5, \pi_6$ nazywamy stałymi sprężystymi odpowiednio 1-go i 2-go rzędu izotropowego sprężystego ciała stałego w konfiguracji nieznieskształconej \mathcal{K} .

Tw.60: Rozwinięcie (6.10) równania konstytutywnego dla izotropowego sprężystego ciała stałego, przy przyjęciu stanu nieznieskształconego jako konfiguracji porównawczej, ma postać

$$\begin{aligned} \tilde{T} = & -p\mathbf{1} + \varepsilon(\lambda I_{\tilde{E}}\mathbf{1} + 2\mu \tilde{E}) + \varepsilon^2 \left[(\pi_3 I_{\tilde{E}}^2 + \frac{\lambda}{2} I_{NH} + \pi_4 II_{\tilde{E}}) \mathbf{1} + \right. \\ & \left. + \pi_5 I_{\tilde{E}} \tilde{E} + \mu NH + \pi_6 \tilde{E}^2 \right] + O(\varepsilon^3) \end{aligned} \quad (6.28)$$

D. Zgodnie z (4.5) mamy

$$T_0 = \sum_{\Gamma=-1}^1 (2E+1) \left. \frac{\partial \tilde{T}}{\partial \Gamma} \right|_{E=0} = \left(\sum_{\Gamma} \tilde{\tau}_{\Gamma} \right) \mathbf{1} = -p\mathbf{1}$$

skąd

$$-p = \sum_{\Gamma=-1}^1 \tilde{\tau}_{\Gamma} \quad (6.29)$$

a ponadto dla 1L i 2L z (6.22) słuszne są zależności

$${}^1L \cdot \tilde{E} = \lambda I_{\tilde{E}} \mathbf{1} + 2\mu \tilde{E}$$

$${}^1L \cdot (NH) = \lambda I_{NH} \mathbf{1} + 2\mu NH$$

$$\begin{aligned} {}^2L \cdot \tilde{E} = & 2\pi_3 I_{\tilde{E}} \mathbf{1} \otimes \mathbf{1} + \pi_4 \left[I_{\tilde{E}} \mathbf{1} \otimes \mathbf{1} - \mathbf{1} \otimes \tilde{E} \right] + \pi_5 I_{\tilde{E}} \left[(\mathbf{1} \otimes \mathbf{1})^{1.4} + (\mathbf{1} \otimes \mathbf{1})^{1.3} \right] + \\ & + \pi_6 \frac{1}{2} \left[(\tilde{E} \otimes \mathbf{1})^{1.4} + (\tilde{E} \otimes \mathbf{1})^{1.3} + (\mathbf{1} \otimes \tilde{E})^{1.4} + (\mathbf{1} \otimes \tilde{E})^{1.3} \right] \end{aligned}$$

$$({}^2L \cdot \tilde{E}) \cdot \tilde{E} = 2 \left[\pi_3 I_{\tilde{E}}^2 + \pi_4 \cdot \frac{1}{2} (I_{\tilde{E}}^2 - I_{\tilde{E}^2}) \right] 1 + 2\pi_5 I_{\tilde{E}} \tilde{E} + 2\pi_6 \tilde{E}^2$$

Podstawiając powyższe zależności do (6.10) mamy (6.28).

Tw.61: Rozwinięcia (6.15) równań konstytutywnych tensorów naprężenia T_x, T dla izotropowego sprężystego ciała stałego, przy przyjęciu stanu niezniekształconego jako konfiguracji porównawczej, mają postać

$$T_x = -p1 + \varepsilon (\lambda I_{\tilde{E}} 1 + 2\mu E - p H) + \varepsilon \left[\left(\pi_3 I_{\tilde{E}}^2 + \frac{\lambda}{2} I_{HH} + \pi_4 I_{\tilde{E}} \right) 1 + \right. \\ \left. + \pi_5 I_{\tilde{E}} \tilde{E} + \lambda I_{\tilde{E}} H + \mu H^T H + 2\mu H \tilde{E} + \pi_6 \tilde{E}^2 \right] + \mathcal{O}(\varepsilon^3)$$

$$T = -p1 + \varepsilon \left[(\lambda + p) I_{\tilde{E}} 1 + 2(\mu - p) \tilde{E} \right] + \varepsilon^2 \left\{ \left(\pi_3 - \frac{p}{2} \right) - (\lambda + p) I_{\tilde{E}}^2 + \right. \\ \left. + \frac{1}{2} (\lambda + p) I_{HH} + (\pi_4 + 2p) I_{\tilde{E}} \right\} 1 + \left\{ (\pi_5 - 2p) + 2(\lambda + p) - 2(\mu - p) I_{\tilde{E}} \tilde{E} + \right. \\ \left. + \left\{ 4(\mu - p) + (\pi_6 + 4p) \right\} \tilde{E}^2 + (\mu - p) H H^T \right\} + \mathcal{O}(\varepsilon^3) \quad (6.30)$$

D. Korzystając z zależności $T_x = F \tilde{T}$, $T = \tilde{J}^{-1} F \tilde{T} F^T$ i podstawiając tu (6.28), (6.6) oraz (6.8)₂ otrzymamy (6.30). \S

Tw.62: Gdy przyjmiemy stan naturalny \mathbf{x}_0 jako konfigurację porównawczą, rozwinięcia równań konstytutywnych izotropowego sprężystego ciała stałego mają postać

$$\begin{aligned} \tilde{T} = & \varepsilon (\lambda_0 I_{\tilde{\mathbf{E}}_0} \mathbf{1} + 2\mu_0 \tilde{\mathbf{E}}_0) + \varepsilon^2 \left[(\pi_{3_0} I_{\tilde{\mathbf{E}}_0}^2 + \frac{\lambda_0}{2} I_{\mathbf{H}_0^T \mathbf{H}_0} + \pi_{4_0} II_{\tilde{\mathbf{E}}_0}) \mathbf{1} + \right. \\ & \left. + \pi_{5_0} I_{\tilde{\mathbf{E}}_0} \tilde{\mathbf{E}}_0 + \mu_0 \mathbf{H}_0^T \mathbf{H}_0 + \pi_{6_0} \tilde{\mathbf{E}}_0^2 \right] + \mathcal{O}(\varepsilon^3) \end{aligned}$$

$$T_{\mathbf{x}_0} = \varepsilon (\lambda_0 I_{\tilde{\mathbf{E}}_0} \mathbf{1} + 2\mu_0 \tilde{\mathbf{E}}_0) + \varepsilon^2 \left[(\pi_{3_0} I_{\tilde{\mathbf{E}}_0}^2 + \frac{\lambda_0}{2} I_{\mathbf{H}_0^T \mathbf{H}_0} + \pi_{4_0} II_{\tilde{\mathbf{E}}_0}) \mathbf{1} + \right. \quad (6.31)$$

$$\left. + \pi_{5_0} I_{\tilde{\mathbf{E}}_0} \tilde{\mathbf{E}}_0 + \lambda_0 I_{\tilde{\mathbf{E}}_0} \mathbf{H}_0 + \mu_0 \mathbf{H}_0^T \mathbf{H}_0 + 2\mu_0 \mathbf{H}_0 \tilde{\mathbf{E}}_0 + \pi_{6_0} \tilde{\mathbf{E}}_0^2 \right] + \mathcal{O}(\varepsilon^3)$$

$$\begin{aligned} T = & \varepsilon (\lambda_0 I_{\tilde{\mathbf{E}}} \mathbf{1} + 2\mu_0 \tilde{\mathbf{E}}) + \varepsilon^2 \left\{ (\pi_{3_0} - \lambda_0) I_{\tilde{\mathbf{E}}}^2 + \frac{\lambda_0}{2} I_{\mathbf{H}_0^T \mathbf{H}_0} + \pi_{4_0} II_{\tilde{\mathbf{E}}} \right\} \mathbf{1} + \\ & + (\pi_{5_0} + 2\lambda_0 - 2\mu_0) I_{\tilde{\mathbf{E}}} \tilde{\mathbf{E}} + (4\mu_0 + \pi_{6_0}) \tilde{\mathbf{E}}^2 + \mu_0 \mathbf{H}_0 \mathbf{H}_0^T \Big] + \mathcal{O}(\varepsilon^3) \end{aligned}$$

D. Wprost jako wniosek z (6.28), (6.30), przy $p \equiv 0$.

6.5. Tensory sprężystości izotropowych hipersprężystych
ciał stałych.

Tw.63. Tensory sprężystości 1-go i 2-go rzędu izotropowego hipersprężystego ciała stałego w konfiguracji niezniekształconej \mathfrak{X} mają postać

$${}^1L = \lambda \mathbf{1} \otimes \mathbf{1} + \mu \left[(\mathbf{1} \otimes \mathbf{1})^{\overline{1.4}} + (\mathbf{1} \otimes \mathbf{1})^{\overline{1.3}} \right]$$

$$\begin{aligned} {}^2L = & 2\pi_3 \mathbf{1} \otimes \mathbf{1} \otimes \mathbf{1} + \pi_5 \left\{ \frac{1}{2} \mathbf{1} \otimes \left[(\mathbf{1} \otimes \mathbf{1})^{\overline{1.4}} + (\mathbf{1} \otimes \mathbf{1})^{\overline{1.5}} \right] + \left[(\mathbf{1} \otimes \mathbf{1})^{\overline{1.4}} + (\mathbf{1} \otimes \mathbf{1})^{\overline{1.3}} \right] \otimes \mathbf{1} + \mathbf{1} \otimes \mathbf{1} \otimes \mathbf{1} \right. \\ & + \pi_6 \frac{1}{4} \left\{ \left[(\mathbf{1} \otimes \mathbf{1} \otimes \mathbf{1})^{\overline{2.5}} + (\mathbf{1} \otimes \mathbf{1} \otimes \mathbf{1})^{\overline{2.6}} \right]^{\overline{1.4}} + \left[(\mathbf{1} \otimes \mathbf{1} \otimes \mathbf{1})^{\overline{2.5}} + (\mathbf{1} \otimes \mathbf{1} \otimes \mathbf{1})^{\overline{2.6}} \right]^{\overline{1.3}} \right. \\ & \left. \left. + \left[(\mathbf{1} \otimes \mathbf{1} \otimes \mathbf{1})^{\overline{2.5}} + (\mathbf{1} \otimes \mathbf{1} \otimes \mathbf{1})^{\overline{2.6}} \right]^{\overline{2.4}} + \left[(\mathbf{1} \otimes \mathbf{1} \otimes \mathbf{1})^{\overline{2.5}} + (\mathbf{1} \otimes \mathbf{1} \otimes \mathbf{1})^{\overline{2.6}} \right]^{\overline{2.3}} \right\} \right\} \end{aligned}$$

gdzie wprowadzono oznaczenia

$$\mathfrak{S}_{\mathfrak{X}} \frac{\partial \bar{\varepsilon}}{\partial I_E} \Big|_{E=0} \equiv \mathfrak{S}_{\mathfrak{X}} \bar{\varepsilon}_{,1} \Big|_{E=0} = \mathcal{O}_1; \dots; \mathfrak{S}_{\mathfrak{X}} \frac{\partial}{\partial I_E} \frac{\partial \bar{\varepsilon}}{\partial I_E} \Big|_{E=0} \equiv \mathfrak{S}_{\mathfrak{X},12} \bar{\varepsilon} \Big|_{E=0} = \mathcal{O}_{12} \quad (6.33)$$

$$\lambda \equiv \mathcal{O}_{11} + \mathcal{O}_2 \quad ; \quad \mu \equiv -\frac{1}{2} \mathcal{O}_2 \quad (6.34)$$

$$\pi_3 \equiv \frac{1}{2} \mathcal{O}_{111} + \mathcal{O}_{21} \quad ; \quad \pi_4 \equiv \mathcal{O}_{12} + \mathcal{O}_3 \quad (6.35)$$

$$\pi_5 \equiv -(\mathcal{O}_{21} + \mathcal{O}_3) \quad ; \quad \pi_6 \equiv \mathcal{O}_3$$

D. Funkcja energii izotropowego hipersprężystego ciała stałego

$$\tau(\mathbf{C}) = \tau(I_{\mathbf{C}}, II_{\mathbf{C}}, III_{\mathbf{C}}) = \bar{\tau}(I_{\mathbf{E}}, II_{\mathbf{E}}, III_{\mathbf{E}}) = \bar{\tau}(E)$$

Korzystając z (3.14) oraz oznaczeń (6.33) mamy

$$\frac{1}{\rho_x} \tilde{T} = 1 \bar{c}_{,1} + (1 I_{\mathbf{E}} - E) \bar{c}_{,2} + (1 I_{\mathbf{E}} - E I_{\mathbf{E}} + E^2) \bar{c}_{,3}$$

$$\begin{aligned} \frac{1}{\rho_x} \frac{\partial}{\partial E} \tilde{T} = & 1 \otimes \frac{\partial}{\partial E} \bar{c}_{,1} + \frac{\partial}{\partial E} (1 I_{\mathbf{E}} - E) \bar{c}_{,2} + (1 I_{\mathbf{E}} - E) \otimes \frac{\partial}{\partial E} \bar{c}_{,2} + \\ & + \frac{\partial}{\partial E} (1 II_{\mathbf{E}} - E I_{\mathbf{E}} + E^2) \bar{c}_{,3} + \dots \end{aligned}$$

$$\frac{\partial}{\partial E} \bar{c}_{,1} = 1 \bar{c}_{,11} + (1 I_{\mathbf{E}} - E) \bar{c}_{,12} + \dots$$

$$\frac{\partial}{\partial E} (1 I_{\mathbf{E}} - E) = 1 \otimes 1 - \frac{1}{2} \left[(1 \otimes 1)^{\overset{1,4}{T}} + (1 \otimes 1)^{\overset{1,3}{T}} \right]$$

$$\frac{\partial}{\partial E} \bar{c}_{,2} = 1 \bar{c}_{,21} + (1 I_{\mathbf{E}} - E) \bar{c}_{,22} + \dots$$

$$\begin{aligned} \frac{\partial}{\partial E} (1 II_{\mathbf{E}} - E I_{\mathbf{E}} + E^2) = & 1 \otimes (1 I_{\mathbf{E}} - E) - \frac{1}{2} \left[(1 \otimes 1)^{\overset{1,4}{T}} + (1 \otimes 1)^{\overset{1,3}{T}} \right] I_{\mathbf{E}} - E \otimes 1 + \\ & + \frac{1}{2} \left[(E \otimes 1)^{\overset{1,4}{T}} + (E \otimes 1)^{\overset{2,4}{T}} + (E \otimes 1)^{\overset{1,3}{T}} + (E \otimes 1)^{\overset{2,3}{T}} \right] \end{aligned}$$

Podstawiając w powyższych zależnościach $E = 0$ i korzystając z (6.26)₁, (6.33), po przekształceniach otrzymamy

$${}^1L = \mathcal{O}_{11} \mathbf{1} \circ \mathbf{1} + \mathcal{O}_2 \left\{ \mathbf{1} \circ \mathbf{1} - \frac{1}{2} \left(\mathbf{1} \circ \mathbf{1} \right)^{\overset{1.4}{T}} + \left(\mathbf{1} \circ \mathbf{1} \right)^{\overset{1.3}{T}} \right\} \quad (6.36)$$

co przy oznaczeniach (6.34) dowodzi (6.32).

$$\frac{1}{\mathcal{O}_x} \frac{\partial}{\partial E} \left(\frac{\partial}{\partial E} \tilde{T} \right) = \mathbf{1} \circ \frac{\partial}{\partial E} \left(\frac{\partial}{\partial E} \tilde{c}_{,1} \right) + 2 \frac{\partial}{\partial E} \left(\mathbf{1} \mathbb{I}_E - E \right) \circ \frac{\partial}{\partial E} \tilde{c}_{,2} +$$

$$+ \frac{\partial}{\partial E} \left[\frac{\partial}{\partial E} \left(\mathbf{1} \mathbb{I}_E - E \mathbb{I}_E + E^2 \right) \right] \tilde{c}_{,3} + \dots$$

$$\mathcal{O}_x \frac{\partial}{\partial E} \left(\frac{\partial}{\partial E} \tilde{c}_{,1} \right) \Big|_{E=0} = \mathcal{O}_{111} \mathbf{1} \circ \mathbf{1} + \mathcal{O}_{12} \left\{ \mathbf{1} \circ \mathbf{1} - \frac{1}{2} \left[\left(\mathbf{1} \circ \mathbf{1} \right)^{\overset{1.4}{T}} + \left(\mathbf{1} \circ \mathbf{1} \right)^{\overset{1.3}{T}} \right] \right\}$$

$$\frac{\partial}{\partial E} \left[\frac{\partial}{\partial E} \left(\mathbf{1} \mathbb{I}_E - E \mathbb{I}_E + E^2 \right) \right] \Big|_{E=0} = \mathbf{1} \circ \left\{ \mathbf{1} \circ \mathbf{1} - \frac{1}{2} \left[\left(\mathbf{1} \circ \mathbf{1} \right)^{\overset{1.4}{T}} + \left(\mathbf{1} \circ \mathbf{1} \right)^{\overset{1.3}{T}} \right] \right\} +$$

$$- \left[\left(\mathbf{1} \circ \mathbf{1} \right)^{\overset{1.4}{T}} + \left(\mathbf{1} \circ \mathbf{1} \right)^{\overset{1.3}{T}} \right] \circ \mathbf{1} + \frac{1}{4} \left\{ \left[\left(\mathbf{1} \circ \mathbf{1} \circ \mathbf{1} \right)^{\overset{2.5}{T}} + \left(\mathbf{1} \circ \mathbf{1} \circ \mathbf{1} \right)^{\overset{2.6}{T}} \right]^{\overset{1.4}{T}} + \left[\left(\mathbf{1} \circ \mathbf{1} \circ \mathbf{1} \right)^{\overset{2.5}{T}} + \left(\mathbf{1} \circ \mathbf{1} \circ \mathbf{1} \right)^{\overset{2.6}{T}} \right] \right.$$

$$\left. + \left[\left(\mathbf{1} \circ \mathbf{1} \circ \mathbf{1} \right)^{\overset{2.5}{T}} + \left(\mathbf{1} \circ \mathbf{1} \circ \mathbf{1} \right)^{\overset{2.6}{T}} \right]^{\overset{2.4}{T}} + \left[\left(\mathbf{1} \circ \mathbf{1} \circ \mathbf{1} \right)^{\overset{2.5}{T}} + \left(\mathbf{1} \circ \mathbf{1} \circ \mathbf{1} \right)^{\overset{2.6}{T}} \right]^{\overset{2.3}{T}} \right\}$$

gdzie skorzystano z tożsamości typu (6.27), czyli dla dowolnych transpozycji,

$$\frac{\partial}{\partial E} (E \circ 1)^{\ddot{T}} = \left[\frac{\partial}{\partial E} (E \circ 1) \right]^{\ddot{T}} \quad (6.37)$$

Podstawiając powyższe zależności do (6.26)₂, po przekształceniach mamy

$$\begin{aligned} {}^2L = & \left(\mathcal{H}_{111} + 2\mathcal{O}_{21} \right) 1 \circ 1 \circ 1 + \left(\mathcal{O}_{12} + \mathcal{O}_3 \right) 1 \circ \left\{ 1 \circ 1 - \frac{1}{2} \left[(1 \circ 1)^{1.4} + (1 \circ 1)^{1.3} \right] \right\} \\ & + \left(-\mathcal{O}_{21} - \mathcal{O}_3 \right) \left[(1 \circ 1)^{1.4} + (1 \circ 1)^{1.3} \right] \circ 1 + \mathcal{O}_3 \cdot \frac{1}{4} \left\{ \left[(1 \circ 1 \circ 1)^{2.5} + (1 \circ 1 \circ 1)^{2.6} \right]^{\frac{1.4}{T}} + \right. \\ & \left. + \left[\dots \right]^{\frac{1.3}{T}} + \left[\dots \right]^{\frac{2.4}{T}} + \left[\dots \right]^{\frac{2.3}{T}} \right\} \quad (6.38) \end{aligned}$$

Pamiętając o przemienności różniczkowania, $\mathcal{O}_{12} = \mathcal{O}'_{21}$ i przy wprowadzonych oznaczeniach (6.35) stałych sprężystych 2-go rzędu daje zależność

$$\pi_5 = -\pi_4 \quad (6.39)$$

co dowodzi (6.32)₂. \spadesuit

Tw. 64: W ramach teorii 1-go rzędu nie da się odróżnić izotropowego sprężystego ciała stałego od hipersprężystego.

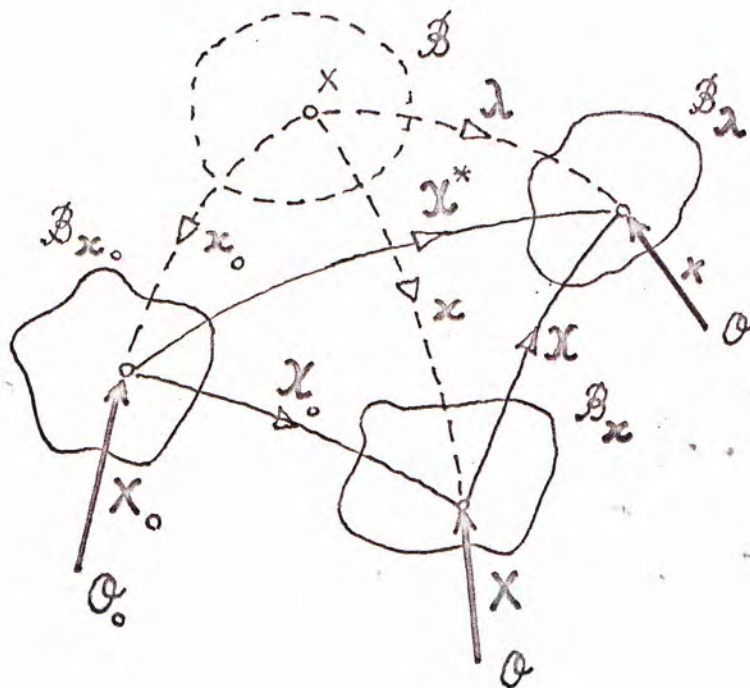
D. Jest to wprost wniosek z porównania tensorów 1-go rzędu (6.32)₁ oraz (6.22)₁, które są identyczne. \spadesuit

7. NAŁOŻENIE DEFORMACJI SPRĘŻYSTYCH

7.1. Oznaczenia i zależności wstępne

Rozpatrzmy ciało \mathcal{B} w trzech różnych konfiguracjach:

\mathcal{x}_0 - stan naturalny, \mathcal{x} - konfiguracja porównawcza, λ - konfiguracja aktualna (Rys.6).

Rys. 6.

Konfiguracje te związane są ze sobą przez funkcje deformacji χ_0 , χ i χ^* (Rys. 6), przy czym

$$\chi_0 = \chi \circ \bar{\chi}_0 \quad \chi = \lambda \circ \bar{\chi} \quad \chi^* = \lambda \circ \bar{\chi}_0 \quad (7.1)$$

$$\chi_0: X_0 \rightarrow X \quad \chi: X \rightarrow x \quad \chi^*: X_0 \rightarrow x \quad (7.2)$$

$$F_0 \equiv \frac{\partial \chi_0(x_0, t)}{\partial X_0} ; F \equiv \frac{\partial \chi(x, t)}{\partial X} ; F^* \equiv \frac{\partial \chi^*(x_0, t)}{\partial X_0} \quad (7.3)$$

Dla tensorów naprężenia przyjmujemy następujące oznaczenia

T, T_x, \tilde{T}_x - tensory naprężenia w konfiguracji λ przy przyjęciu konfiguracji x jako porównawczej

$T, T_{x_0}, \tilde{T}_{x_0}$ - tensory naprężenia w konfiguracji λ przy przyjęciu konfiguracji x_0 jako porównawczej

$T_0 = T_{0x} = \tilde{T}_{0x}$ - tensory naprężenia w konfiguracji x przy przyjęciu konfiguracji x jako porównawczej

$T_0, T_{0x_0}, \tilde{T}_{0x_0}$ - tensory naprężenia w konfiguracji x przy przyjęciu konfiguracji x_0 jako porównawczej.

Słuszne są ponadto zależności

$$\begin{aligned} F_0 &= R_0 U_0 = V_0 R_0 & B_0 &= F_0 F_0^T = V_0^2 \\ F &= R U = V R & B &= F F^T = V^2 \\ F^* &= R^* U^* = V^* R^{*2} & B^* &= F^* F^{*T} = V^{*2} \end{aligned} \quad (7.4)$$

$$\begin{aligned} \dot{C}_0 &= F_0^T F_0 = U_0^2 & E_0 &= \frac{1}{2} (\dot{C}_0 - 1) \\ \dot{C} &= F^T F = U^2 & E &= \frac{1}{2} (\dot{C} - 1) \\ \dot{C}^* &= F^{*T} F^* = U^{*2} & E^* &= \frac{1}{2} (\dot{C}^* - 1) \end{aligned} \quad (7.5)$$

Tw. 65: Gradienty deformacji (7.3) związane są zależnościami

$$F^* = F F_0 \quad (7.6)$$

$$D. \quad x = \chi^*(x_0, t) = \chi(x, t) = \chi\{\chi_0(x_0, t), t\}$$

$$F^* = \frac{\partial \chi}{\partial x} \circ \frac{\partial \chi}{\partial x_0} = F F_0 \quad \cdot \quad \cdot \quad \cdot$$

7.2. Tensory sprężystości w konfiguracji odkształconej

Z rozważań rozdziału 6 wynika, że tensory sprężystości L_x^1, L_x^2, \dots zależą od tego w jakiej konfiguracji zostały one obliczone. Oczywiście jest również, że tensory sprężystości obliczone w różnych konfiguracjach muszą być związane ze sobą, gdyż reprezentują one przecież cechy fizyczne tego samego ciała stałego.

Zwykle doświadczalnie ustala się stałe sprężyste lub postać funkcji reakcji ciała stałego w jednej wybranej konfiguracji, zwykle w stanie naturalnym \mathcal{X}_0 . Stałe sprężyste ciała stałego w dowolnej innej konfiguracji \mathcal{X} można wtedy wyznaczyć poprzez stałe sprężyste lub funkcję reakcji w stanie naturalnym \mathcal{X}_0 , Korzystając ze związków transformacyjnych, uzyskanie których jest celem dalszych rozważań.

Tw. 66: Funkcja reakcji $t_x(\mathcal{C})$ materiału sprężystego przy zmianie konfiguracji porównawczej z \mathcal{X} na \mathcal{X}_0 spełnia zależność

$$t_x(\mathcal{C}) = \tilde{f}^{-1}(F_0) F_0 t_{x_0}(F_0^T \mathcal{C} F_0) F_0^T \quad (7.7)$$

D.

$$\begin{aligned} T = g_{\mathcal{K}}(F) &= \mathcal{J}^{-1}(F) F t_{\mathcal{K}}(\mathcal{C}) F^T \\ &= g_{\mathcal{K}_0}(F^*) = \mathcal{J}^{-1}(F^*) F^* t_{\mathcal{K}_0}(F^{*T} F^*) F^{*T} \end{aligned}$$

ale

$$\mathcal{J}^{-1}(F) = \mathcal{J}^{-1}(F) \mathcal{J}^{-1}(F_0)$$

i po uproszczeniach otrzymamy (7.7). ζ

Tw. 67: Tensor sprężystości 1-go rzędu w konfiguracji \mathcal{K} spełnia zależność

$${}^1 L_{\mathcal{K}} \cdot \tilde{E} = \mathcal{J}^{-1}(F_0) F_0 \left\{ 2 G_{\mathcal{K}_0}(\mathcal{C}_0) \cdot (F_0^T \tilde{E} F_0) \right\} F_0^T \quad (7.8)$$

gdzie

$$G_{\mathcal{K}_0}(\mathcal{C}_0) \equiv \left. \frac{\partial t_{\mathcal{K}_0}(\mathcal{C}^*)}{\partial \mathcal{C}^*} \right|_{\mathcal{C}^* = \mathcal{C}_0} \quad (7.9)$$

D. Zgodnie z rozwinięciem (6.12) oraz (7.7) mamy

$${}^1 L_{\mathcal{K}} \cdot \tilde{E} = \left. \frac{d \hat{t}_{\mathcal{K}}(\varepsilon)}{d\varepsilon} \right|_{\varepsilon=0} = \mathcal{J}^{-1}(F_0) F_0 \left\{ \frac{\partial}{\partial \mathcal{C}^*} t_{\mathcal{K}_0}(F_0^T \mathcal{C} F_0) \cdot \frac{d \hat{\mathcal{C}}^*(\varepsilon)}{d\varepsilon} \right\} \Big|_{\varepsilon=0} F_0^T$$

ale

$$\hat{\mathcal{C}}^* = F^{*T} F^* = F_0^T F F_0 = F_0^T \mathcal{C} F_0 \quad (7.10)$$

i korzystając z (6.7)₁ oraz (7.9) otrzymamy (7.8). ζ

Tw. 68: Tensor sprężystości 1-go rzędu w konfiguracji izotropowego sprężystego ciała stałego ma postać

$$\begin{aligned}
 {}^1L_x = 2\bar{J}^{-1}(F_0) & \left\{ -t_{-1} \frac{1}{2} \left[(1 \circ 1)^{1.4} + (1 \circ 1)^{1.3} \right] + t_1 \frac{1}{2} \left[(B_0 \otimes B_0)^{1.4} + (B_0 \otimes B_0)^{1.3} \right] + \right. \\
 & \left. + \sum_{\Gamma=1}^1 B^{\Gamma+1} \otimes \left[\frac{\partial t_{\Gamma}}{\partial I_{c_0}} B_0 + \frac{\partial t_{\Gamma}}{\partial II_{c_0}} (I_{c_0} B_0 - B_0^2) + \frac{\partial t_{\Gamma}}{\partial III_{c_0}} III_{c_0} 1 \right] \right\} \quad (7.11)
 \end{aligned}$$

D. Zgodnie z (7.9) i (4.11)₄ mamy

$$\begin{aligned}
 G_x(C_0) = \frac{\partial}{\partial C^*} \sum_{\Gamma=1}^1 C^{\Gamma} t_{\Gamma}(C^*) \Big|_{C^*=C_0} & = -t_{-1} \frac{1}{2} \left[(\bar{C}_0 \otimes \bar{C}_0)^{1.4} + (\bar{C}_0 \otimes \bar{C}_0)^{1.3} \right] + \\
 + t_1 \frac{1}{2} \left[(1 \circ 1)^{1.4} + (1 \circ 1)^{1.3} \right] & + \sum_{\Gamma=1}^1 C_0^{\Gamma} \otimes \left\{ \frac{\partial t_{\Gamma}}{\partial I_{c_0}} 1 + \frac{\partial t_{\Gamma}}{\partial II_{c_0}} (I_{c_0} 1 - C_0) + \frac{\partial t_{\Gamma}}{\partial III_{c_0}} III_{c_0} \bar{C}_0 \right\} \quad (7.12)
 \end{aligned}$$

ale

$$\begin{aligned}
 \frac{1}{2} \left[(\bar{C}_0 \otimes \bar{C}_0)^{1.4} + (\bar{C}_0 \otimes \bar{C}_0)^{1.3} \right] \cdot (F_0^T \tilde{E} F_0) & = \dots = \bar{F}_0 \tilde{E} \bar{F}_0 = \frac{1}{2} \left[(\bar{F}_0^T \bar{F}_0)^{1.4} + (\bar{F}_0^T \bar{F}_0)^{1.3} \right] \cdot \tilde{E} \\
 \frac{1}{2} \left[(1 \circ 1)^{1.4} + (1 \circ 1)^{1.3} \right] \cdot (F_0^T \tilde{E} F_0) & = -F_0^T \tilde{E} F_0 = \frac{1}{2} \left[(F_0 \otimes F_0)^{1.4} + (F_0 \otimes F_0)^{1.3} \right] \cdot \tilde{E}
 \end{aligned}$$

$$1 \cdot (F_0^T \tilde{E} F_0) = \dots = -tr(B_0 \tilde{E}) = B_0 \cdot \tilde{E}$$

$$C_0 \cdot (F_0^T \tilde{E} F_0) = \dots = tr(B_0^T B_0 \tilde{E}) = (B^T B) \cdot \tilde{E}$$

$$\bar{C}_0 \cdot (F_0^T \tilde{E} F_0) = \dots = tr(\tilde{E}) = 1 \cdot \tilde{E}$$

skąd otrzymujemy

$$G_{\alpha_0}(C_0) \cdot (F_0^T \tilde{E} F_0) = -t_{-1} (\tilde{F}_0 \tilde{E} \tilde{F}_0^T) + t_1 (F_0^T \tilde{E} F_0) + \sum_{\Gamma=1}^1 \dot{C}_0^\Gamma \left\{ \frac{\partial t_\Gamma}{\partial I_{C_0}} I_{B_0^\Gamma \tilde{E}} + \frac{\partial t_\Gamma}{\partial II_{C_0}} (I_{C_0} I_{B_0^\Gamma \tilde{E}} - I_{B_0^\Gamma \tilde{E}}^2) + \frac{\partial t_\Gamma}{\partial III_{C_0}} III_{C_0} I_{\tilde{E}} \right\}$$

Korzystając z (7.8) mamy

$${}^1 L_{\alpha} \tilde{E} = 2 \bar{\gamma}'(F_0) \left\{ -t_{-1} \tilde{E} + t_1 (B_0 \tilde{E} B_0) + \sum_{\Gamma=1}^1 B_0^{\Gamma+1} \left[\frac{\partial t_\Gamma}{\partial I_{C_0}} I_{B_0^\Gamma \tilde{E}} + \frac{\partial t_\Gamma}{\partial II_{C_0}} (I_{C_0} II_{B_0^\Gamma \tilde{E}} - I_{B_0^\Gamma \tilde{E}}^2) + \frac{\partial t_\Gamma}{\partial III_{C_0}} III_{C_0} I_{\tilde{E}} \right] \right\} \quad (7.13)$$

skąd wynika (7.11), gdyż dla $B_0 \in \mathcal{T}_2, \tilde{E} \in \mathcal{T}_2$ mamy

$$I_{B_0^n \tilde{E}} = B_0^n \cdot \tilde{E} \quad (7.14)$$

Tw. 69: Tensor sprężystości 1-go rzędu w konfiguracji \mathcal{K} izotropowego sprężystego ciała stałego, wyrażony w terminach współczynników reakcji $t_\Gamma \equiv \bar{t}_{\alpha_0, \Gamma}(E^*)$ w stanie naturalnym α_0 , ma postać

$${}^1 L_{\alpha} = 2 \bar{\gamma}'(F_0) \left\{ -\bar{t}_{-1} \frac{1}{2} \left[(1 \otimes 1)^{1,4} + (1 \otimes 1)^{1,3} \right] + \bar{t}_{1,2} \frac{1}{2} \left[(B_0 \otimes B_0)^{1,4} + (B_0 \otimes B_0)^{1,3} \right] + \sum_{\Gamma=1}^1 B_0^{\Gamma+1} \left[\frac{\partial t_\Gamma}{\partial I_{E_0}} I_{B_0^\Gamma} + \frac{\partial t_\Gamma}{\partial II_{E_0}} \left(\left(I_{E_0} - \frac{1}{2} \right) B_0 - \frac{1}{2} B_0^2 \right) + \frac{\partial t_\Gamma}{\partial III_{E_0}} \left(\left(II_{E_0} + \frac{1}{2} I_{E_0} + \frac{1}{4} \right) B_0 - \left(\frac{1}{2} I_{E_0} + \frac{1}{2} \right) B_0^2 + \frac{1}{4} B_0^3 \right) \right] \right\} \quad (7.15)$$

D. W zależności (7.12) mamy

$$\sum_{r=1}^1 \dot{C}_0^r \frac{\partial \bar{t}_r}{\partial E_0} = \sum_{r=1}^1 \dot{C}_0^r \left\{ \frac{\partial \bar{t}_r}{\partial I_{E_0}} 1 + \frac{\partial \bar{t}_r}{\partial II_{E_0}} (I_{E_0} 1 - E_0) + \frac{\partial \bar{t}_r}{\partial III_{E_0}} (II_{E_0} 1 - I_{E_0} E_0 + E_0^2) \right\} \quad (7.16)$$

ale

$$E_0 (F_0^T \tilde{E} F_0) = \frac{1}{2} (C_0 - 1) \cdot (F_0^T \tilde{E} F_0) = \frac{1}{2} (I_{B_0^2} \tilde{E} - I_{B_0} \tilde{E})$$

$$E_0^2 (F_0^T \tilde{E} F_0) = \frac{1}{4} (C_0^2 - 2C_0 + 1) \cdot (F_0^T \tilde{E} F_0) = \frac{1}{4} (I_{B_0^2} \tilde{E} - 2I_{B_0} \tilde{E} + I_{B_0} \tilde{E})$$

co podstawiając do (7.16) i dalej do (7.8) mamy

$$\begin{aligned} L_x \tilde{E} = 2\bar{J}^{-1}(F_0) & \left\{ \bar{t}_{-1} \tilde{E} + \bar{t}_1 (B_0 \tilde{E} B_0) + \sum_{r=1}^1 \dot{B}_0^r \left[\frac{\partial \bar{t}_r}{\partial I_{E_0}} I_{B_0} \tilde{E} + \right. \right. \\ & + \frac{\partial \bar{t}_r}{\partial II_{E_0}} \left((I_{E_0} - \frac{1}{2}) I_{B_0} \tilde{E} - \frac{1}{2} I_{B_0^2} \tilde{E} \right) + \frac{\partial \bar{t}_r}{\partial III_{E_0}} \left((II_{E_0} + \frac{1}{2} I_{E_0} + \frac{1}{4}) I_{B_0} \tilde{E} + \right. \\ & \left. \left. - \left(\frac{1}{2} I_{E_0} + \frac{1}{2} \right) I_{B_0^2} \tilde{E} + \frac{1}{4} I_{B_0^3} \tilde{E} \right) \right\} \quad (7.17) \end{aligned}$$

skąd, uwzględniając (7.14), wynika (7.15). 5

7.3. Mała wstępna deformacja

Zależności (7,8), (7.11) oraz (7.15) słuszne są dla dowolnych skończonych deformacji wstępnych. Pozwala to na wyrażenie tensora sprężystości 1-go rzędu w konfiguracji odkształconej \mathcal{K} poprzez współczynniki reakcji materiału w konfiguracji naturalnej \mathcal{K}_0 dla materiału izotropowego a ogólnie poprzez samo równanie konstytutywne, oraz poprzez odpowiednie tensory odkształcenia konfiguracji \mathcal{K}_0 .

Założmy teraz, że deformacja \mathcal{K}_0 jest deformacją o małym gradientie przemieszczenia w sensie rozdziału 6. Rozwijając wszystkie miary deformacji \mathcal{K}_0 w szeregi potęgowe względem ε stojącego przy gradientie wektora przemieszczenia H_0 otrzymamy związki między tensorami sprężystości w konfiguracjach \mathcal{K} i \mathcal{K}_0 .

Tw. 70: Tensor sprężystości 1-go rzędu w konfiguracji \mathcal{K} , otrzymanej ze stanu naturalnego \mathcal{K}_0 przy pomocy małej deformacji, spełnia zależność

$${}^1L_{\mathcal{K}} \tilde{E} = {}^1L_0 \tilde{E} + \varepsilon \left\{ ({}^2L_0 \tilde{E}) \cdot \tilde{E} + {}^1L_0 (H_0^T \tilde{E} + \tilde{E} H_0) + ({}^1L_0 \tilde{E}) H_0^T + \right. \\ \left. + H_0 ({}^1L_0 \tilde{E}) - I_{\tilde{E}_0} ({}^1L_0 \tilde{E}) \right\} + O(\varepsilon^2) \quad (7.18)$$

D. Rozwijając (7.9) w szereg potęgowy względem ε mamy

$$\begin{aligned}
 2G_{x_0}(\hat{C}_0(\varepsilon)) &= 2\hat{G}_{x_0}(\varepsilon) = 2\hat{G}_{x_0}(0) + 2 \left. \frac{dG_{x_0}(\varepsilon)}{d\varepsilon} \right|_{\varepsilon=0} \cdot \varepsilon + \dots = \\
 &= {}^1L_0 + 2 \left. \frac{\partial G_{x_0}(C_0)}{\partial C_0} \right|_{C_0=1} \cdot \left. \frac{d\hat{C}_0(\varepsilon)}{d\varepsilon} \right|_{\varepsilon=0} \varepsilon + \dots = {}^1L_0 + \varepsilon^2 L_0 \cdot \tilde{E}_0 + \dots
 \end{aligned}$$

co podstawiając do (7.8), przy uwzględnieniu (6.6), (6.8)₂ mamy

$${}^1L_{x_0} \tilde{E} = (1 - \varepsilon I_{\tilde{E}_0}) (1 + \varepsilon H_0) \left\{ [L_0 + \varepsilon^2 L_0 \tilde{E}_0] \cdot [\tilde{E} + \varepsilon (H_0^T \tilde{E} + \tilde{E} H_0)] \right\} (1 + \varepsilon H_0) = \tag{7.19}$$

$$\begin{aligned}
 = {}^1L_0 \tilde{E} + \varepsilon \left\{ [L_0 \tilde{E}_0] \cdot \tilde{E} + L_0 (H_0^T \tilde{E} + \tilde{E} H_0) + (L_0 \tilde{E}) H_0^T + \right. \\
 \left. + H_0 (L_0 \tilde{E}) - I_{\tilde{E}_0} (L_0 \tilde{E}) \right\}
 \end{aligned}$$

co i dowodzi (7.18). ♣

Tw. 71: Naprężenie sprężystego ciała stałego po kolejnym nałożeniu, od stanu naturalnego \mathcal{Z}_0 , dwóch deformacji o małych gradientach przemieszczenia ma postać

$$\begin{aligned}
 \tilde{T}_{x_0} = \varepsilon {}^1L_0 (\tilde{E}_0 + \tilde{E}) + \frac{1}{2} \varepsilon^2 \left\{ [L_0 (\tilde{E}_0 + \tilde{E})] \cdot (\tilde{E}_0 + \tilde{E}) + L_0 (H_0^T H_0 + H_0^T H_0 + \right. \\
 \left. + 2H_0^T \tilde{E} + 2\tilde{E} H_0) + 2(L_0 \tilde{E}) H_0^T + 2H_0 (L_0 \tilde{E}) - 2I_{\tilde{E}_0} (L_0 \tilde{E}) \right\} + O(\varepsilon^3)
 \end{aligned}
 \tag{7.20}$$

D. Podstawiając w (6.10) rozwinięcia (6.16)₃, (7.19) oraz rozwinięcie

$${}^2L_x(\varepsilon) = {}^2L_0 + \dots \quad (7.21)$$

i zachowując człony rzędu do ε^2 włącznie, otrzymamy (7.20). \blacktriangleleft

Tw.72: Używając tensorów naprężenia $T, T_x, T_{x_0}, \tilde{T}_{x_0}$ zależność (7.20) może być przekształcona do postaci

$$\begin{aligned}
 T = & \varepsilon {}^1L_0(\tilde{E}_0 + \tilde{E}) + \frac{1}{2} \varepsilon^2 \left\{ {}^2L_0(\tilde{E}_0 + \tilde{E}) \cdot (\tilde{E}_0 + \tilde{E}) + {}^1L_0(H_0^T H_0 + H^T H + \right. \\
 & + 2\tilde{E}H_0 + 2H_0^T \tilde{E}) + 2(H_0 + H) [{}^1L_0(\tilde{E}_0 + \tilde{E})] + 2[{}^1L_0(\tilde{E}_0 + \tilde{E})] (H_0^T + H^T) + \\
 & \left. - 2(I_{\tilde{E}_0} + I_{\tilde{E}}) [{}^1L_0(\tilde{E}_0 + \tilde{E})] \right\} + O(\varepsilon^3) \quad (7.22)
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 T_x = & \varepsilon {}^1L_0(\tilde{E}_0 + \tilde{E}) + \frac{1}{2} \varepsilon^2 \left\{ [{}^2L_0(\tilde{E}_0 + \tilde{E})] \cdot (\tilde{E}_0 + \tilde{E}) + {}^1L_0(H_0^T H_0 + H^T H + 2\tilde{E}H_0 + 2H_0^T \tilde{E}) + \right. \\
 & \left. + 2(H_0 + H) [{}^1L_0(\tilde{E}_0 + \tilde{E})] + 2[{}^1L_0(\tilde{E}_0 + \tilde{E})] H_0^T - 2I_{\tilde{E}_0} [{}^1L_0(\tilde{E}_0 + \tilde{E})] \right\} + O(\varepsilon^3)
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 T_{x_0} = & \varepsilon {}^1L_0(\tilde{E}_0 + \tilde{E}) + \frac{1}{2} \varepsilon^2 \left\{ [{}^2L_0(\tilde{E}_0 + \tilde{E})] \cdot (\tilde{E}_0 + \tilde{E}) + {}^1L_0(H_0^T H_0 + H^T H + 2\tilde{E}H_0 + 2H_0^T \tilde{E}) \right. \\
 & \left. + 2(H_0 + H) [{}^1L_0(\tilde{E}_0 + \tilde{E})] \right\} + O(\varepsilon^3) \quad (7.23)
 \end{aligned}$$

$$\tilde{T}_x = \varepsilon^1 L_0(\tilde{E}_0 + \tilde{E}) + \frac{1}{2} \varepsilon^2 \left\{ \left[{}^2 L_0(\tilde{E}_0 + \tilde{E}) \right] \cdot (\tilde{E}_0 + \tilde{E}) + {}^1 L_0(H_0^T H_0 + H^T H + 2\tilde{E}H_0 + 2H_0^T \tilde{E}) \right\} + O(\varepsilon^3)$$

D. Stosując zależność $T = \tilde{\gamma}^{-1}(F) F \tilde{T}_x F^T$, przy korzystaniu z (7.20), (6.6), (6.8)₂ otrzymamy (7.22)₁ i analogicznie (7.22)₂.

Zależności (7.23) otrzymamy analogicznie, np.

$$\begin{aligned} \tilde{T}_x &= \tilde{\gamma}(F^*) \tilde{F}^{*T} T (\tilde{F}^*)^{-1} = \tilde{\gamma}(F(\varepsilon)) \tilde{\gamma}(F_0(\varepsilon)) \tilde{F}_0(\varepsilon)^{-1} \tilde{F}(\varepsilon)^{-1} T(\varepsilon) \tilde{F}(\varepsilon) \tilde{F}_0(\varepsilon)^T \\ &= \left[1 + \varepsilon (I_{\tilde{E}_0} + I_{\tilde{E}}) \right] \left[1 - \varepsilon (H_0 + H) \right] T(\varepsilon) \left[1 - \varepsilon (H_0^T + H^T) \right] \end{aligned}$$

skąd po rozwinięciu mamy (7.23)₂ i analogicznie (7.23)_{1,4}

Tw. 73 : Tensor sprężystości 1-go rzędu izotropowego sprężystego ciała stałego w konfiguracji x , otrzymanej z x_0 przy pomocy małej deformacji, ma postać

$$\begin{aligned} {}^1 L_x &= \left[\lambda_0 + \varepsilon (2\pi_{3_0} + 4\pi_{4_0} - \lambda_0) I_{\tilde{E}_0} \right] (1 \circ 1) + \left[\mu_0 + \varepsilon (\pi_{5_0} - \mu_0) I_{\tilde{E}_0} \right] \\ &\quad \left[(1 \circ 1)^{1.4} + (1 \circ 1)^{1.3} \right] + \varepsilon \left\{ (-\pi_{4_0} + 2\lambda_0) (1 \circ \tilde{E}_0) + 2\lambda_0 (\tilde{E}_0 \circ 1) + (7.24) \right. \\ &\quad \left. + \left(\frac{1}{2} \pi_{6_0} + 2\mu_0 \right) \left[(\tilde{E}_0 \circ 1)^{1.4} + (\tilde{E}_0 \circ 1)^{1.3} + (1 \circ \tilde{E}_0)^{1.4} + (1 \circ \tilde{E}_0)^{1.3} \right] \right\} \end{aligned}$$

D. Zgodnie z (7.18), przy wykorzystaniu (6.22) w stanie naturalnym \mathcal{K}_0 oraz tożsamości (3.21), mamy:

$${}^1L_0 \cdot \tilde{E} = \left\{ \lambda_0 (1 \otimes 1) + \mu_0 \left[(1 \otimes 1)^{1.4}_T + (1 \otimes 1)^{1.3}_T \right] \right\} \cdot \tilde{E}$$

$$({}^2L_0 \cdot \tilde{E}_0) \cdot \tilde{E} = \left\{ 2\pi_{30} I_{\tilde{E}_0} (1 \otimes 1) + \pi_{40} I_{\tilde{E}_0} (1 \otimes 1) - \pi_{40} (1 \otimes \tilde{E}_0) + \right.$$

$$\left. + \pi_{50} I_{\tilde{E}_0} \left[(1 \otimes 1)^{1.4}_T + (1 \otimes 1)^{1.3}_T \right] + \pi_{60} \cdot \frac{1}{2} \left[(\tilde{E}_0 \otimes 1)^{1.4}_T + (\tilde{E}_0 \otimes 1)^{1.3}_T + (1 \otimes \tilde{E}_0)^{1.4}_T + (1 \otimes \tilde{E}_0)^{1.3}_T \right] \right\} \cdot \tilde{E}$$

$${}^1L_0 (H_0^T \tilde{E} + \tilde{E} H_0) = \left\{ 2\lambda_0 (1 \otimes \tilde{E}_0) + \mu_0 \left[(H_0 \otimes 1)^{1.4}_T + (H_0 \otimes 1)^{1.3}_T + (1 \otimes H_0)^{1.4}_T + (1 \otimes H_0)^{1.3}_T \right] \right\} \cdot \tilde{E}$$

$$({}^1L_0 \cdot \tilde{E}) H_0^T = \left\{ \lambda_0 (H_0^T \otimes 1) + \mu_0 \left[(H_0^T \otimes 1)^{1.4}_T + (H_0^T \otimes 1)^{1.3}_T \right] \right\} \cdot \tilde{E}$$

$$H_0 ({}^1L_0 \cdot \tilde{E}) = \left\{ \lambda_0 (H_0 \otimes 1) + \mu_0 \left[(1 \otimes H_0^T)^{1.4}_T + (1 \otimes H_0^T)^{1.3}_T \right] \right\} \cdot \tilde{E}$$

$$-I_{\tilde{E}_0} ({}^1L_0 \cdot \tilde{E}) = \left\{ -\lambda_0 I_{\tilde{E}_0} (1 \otimes 1) - \mu_0 I_{\tilde{E}_0} \left[(1 \otimes 1)^{1.4}_T + (1 \otimes 1)^{1.3}_T \right] \right\} \cdot \tilde{E}$$

Sumując powyższe wyrażenia zgodnie z (7.18) otrzymamy (7.24):

Tw. 74: Naprężenie izotropowego sprężystego ciała stałego po kolejnym nałożeniu, od stanu naturalnego κ_0 dwóch deformacji o małych gradientach przemieszczenia ma postać

$$\begin{aligned} \tilde{T}_{\kappa_0} = & \varepsilon \left[\lambda_0 I(\tilde{E}_\circ + \tilde{E}) \mathbf{1} + 2\mu_0 (\tilde{E}_\circ + \tilde{E}) \right] + \varepsilon^2 \left\{ \left[\pi_{3_0} I(\tilde{E}_\circ + \tilde{E})^2 + \frac{\lambda_0}{2} I(\mathbf{H}_\circ + \mathbf{H})^T (\mathbf{H}_\circ + \mathbf{H}) + \right. \right. \\ & \left. \left. + \pi_{4_0} \bar{I}(\tilde{E}_\circ + \tilde{E}) \right] \mathbf{1} + \pi_{5_0} I(\tilde{E}_\circ + \tilde{E}) (\tilde{E}_\circ + \tilde{E}) + \pi_{6_0} (\tilde{E}_\circ + \tilde{E})^2 + \right. \quad (7.25) \\ & \left. + \mu_0 (\mathbf{H}_\circ + \mathbf{H})^T (\mathbf{H}_\circ + \mathbf{H}) + \frac{\lambda_0}{2} (I_{\mathbf{H}\mathbf{H}_\circ} + I_{\mathbf{H}_\circ^T \mathbf{H}^T}) \mathbf{1} + \mu_0 (\mathbf{H}\mathbf{H}_\circ + \mathbf{H}_\circ^T \mathbf{H}^T) \right\} + \mathcal{O}(\varepsilon^3) \end{aligned}$$

D. Zależności (6.22) podstawmy do (7.23)₂, co daje

$${}^1 L_\circ (\tilde{E}_\circ + \tilde{E}) = \lambda_0 I(\tilde{E}_\circ + \tilde{E}) \mathbf{1} + 2\mu_0 (\tilde{E}_\circ + \tilde{E})$$

$$\begin{aligned} [{}^2 L_\circ (\tilde{E}_\circ + \tilde{E})] \cdot (\tilde{E}_\circ + \tilde{E}) = & 2 \left[\pi_{3_0} I(\tilde{E}_\circ + \tilde{E})^2 + \pi_{4_0} \bar{I}(\tilde{E}_\circ + \tilde{E}) \right] + 2\pi_{5_0} I(\tilde{E}_\circ + \tilde{E}) (\tilde{E}_\circ + \tilde{E}) + \\ & + 2\pi_{6_0} (\tilde{E}_\circ + \tilde{E}) \end{aligned}$$

$${}^1 L_\circ (\mathbf{H}_\circ^T \mathbf{H}_\circ + \mathbf{H}^T \mathbf{H} + \mathbf{H}\mathbf{H}_\circ + \mathbf{H}_\circ^T \mathbf{H} + \mathbf{H}_\circ^T \mathbf{H} + \mathbf{H}^T \mathbf{H}^T) = \lambda_0 I(\mathbf{H}_\circ + \mathbf{H})^T (\mathbf{H}_\circ + \mathbf{H}) \mathbf{1} +$$

$$+ 2\mu_0 (\mathbf{H}_\circ + \mathbf{H})^T (\mathbf{H}_\circ + \mathbf{H}) + \lambda_0 (I_{\mathbf{H}\mathbf{H}_\circ} + I_{\mathbf{H}_\circ^T \mathbf{H}^T}) \mathbf{1} + 2\mu_0 (\mathbf{H}\mathbf{H}_\circ + \mathbf{H}_\circ^T \mathbf{H}^T)$$

Sumując powyższe wyrażenia otrzymamy (7.25) .

Tw.75: Używając tensora T , zależność (7.25) może być przekształcona do postaci

$$\begin{aligned}
 T = \varepsilon & \left[\lambda_0 I_{(\tilde{E}_0 + \tilde{E})} 1 + 2\mu_0 (\tilde{E}_0 + \tilde{E}) \right] + \varepsilon^2 \left\{ \left[(\pi_{30} - \lambda_0) I_{(\tilde{E}_0 + \tilde{E})}^2 + \frac{\lambda_0}{2} \text{tr} \{ (H_0 + H)(H_0 + H) + \right. \right. \\
 & \left. \left. + HH_0 + H_0^T H \} + \pi_4 \bar{I}_{(\tilde{E}_0 + \tilde{E})} \right] 1 + (\pi_{50} + 2\lambda_0 - 2\mu_0) I_{(\tilde{E}_0 + \tilde{E})} (\tilde{E}_0 + \tilde{E}) + (7.26) \right. \\
 & \left. + (\pi_{60} + 4\mu_0) (\tilde{E}_0 + \tilde{E})^2 + \mu_0 \left[(H_0 + H)(H_0^T + H^T) + HH_0 + H_0^T H^T \right] \right\} + \mathcal{O}(\varepsilon^3)
 \end{aligned}$$

D.

$$(H_0 + H) \left[L_0 : (\tilde{E}_0 + \tilde{E}) \right] = \lambda_0 I_{(\tilde{E}_0 + \tilde{E})} (H_0 + H) + 2\mu_0 (H_0 + H) (\tilde{E}_0 + \tilde{E})$$

$$\left[L_0 : (\tilde{E}_0 + \tilde{E}) \right] \cdot (H_0^T + H^T) = \lambda_0 I_{(\tilde{E}_0 + \tilde{E})} (H_0^T + H^T) + 2\mu_0 (\tilde{E}_0 + \tilde{E}) (H_0^T + H^T) \quad (7.27)$$

$$-I_{(\tilde{E}_0 + \tilde{E})} L_0 : (\tilde{E}_0 + \tilde{E}) = -\lambda_0 I_{(\tilde{E}_0 + \tilde{E})}^2 1 - 2\mu_0 I_{(\tilde{E}_0 + \tilde{E})} (\tilde{E}_0 + \tilde{E}) \quad (7.27)_3$$

co podstawiając do (7.22) mamy (7.26). \Leftarrow

LITERATURA

- [1] Noll W., A mathematical theory of the mechanical behaviour of continuum media, Arch.Rational Mech.Anal., vol 2 (1958), 3, 195-226
- [2] Truesdell C., Noll W., The non-linear field theory, Encyclopedia of Physics, Ed.S.Flügge, vol.III/3, Springer-Verlag, Berlin-Heidelberg-New York, 1965.
- [3] Gurtin M.E., Thermodynamics and the Possibility of Spatial Interaction in Elastic Materials, Arch.Rational Mech.Anal, vol.19 (1965), 5, 339 - 352.
- [4] Gurtin M.E., On the thermodynamics of elastic materials, J.Math.Anal.Appl., vol.18 (1967), 1, 38 - 44.
- [5] Noll W., Materially uniform simple bodies with inhomogeneities, Arch.Rational Mech.Anal., Vol.27/1967/, 1-32.
- [6] Truesdell C., The elements of continuum mechanics, Springer-Verlag, New York 1966.
- [7]
- [8] Rychlewski J., Tensory i funkcje tensorowe, Biuletyn IMP PAN Nr 631 , 1969
- [9] Toupin R.A., Rivlin R.S., Dimensional changes in crystals caused by dislocations, J.Math.Phys. vol.1 (1960), 1, 8-15.
- [10] Pietraszkiewicz W., Stałe sprężyste 2-go rzędu dla izotropowego materiału sprężystego, Biuletyn IMP PAN Nr 612, Gdańsk 1968.

- [11] Pietraszkiewicz W., Naprężenia izotropowego ciała sprężystego po kolejnym nałożeniu dwóch małych deformacji,
- [12] Pietraszkiewicz W., Termodynamika materiału sprężystego,
- [13] Coleman B.D., Markowitz H., Noll W., Viscometric flow of non-newtonian fluids, Springer-Verlag, Berlin-Heidelberg-New York, 1966.

Streszczenie

Opracowanie zawiera podstawowe definicje, twierdzenia z dowodami i wnioski mechanicznej teorii materiałów sprężystych w wersji rozwijanej przez Nolla, Truesdella i innych. Konsekwentnie używany jest rachunek absolutny. Szczególną uwagę zwraca się w opracowaniu na wyróżnienie definicji i postulatów od twierdzeń, które można udowodnić w ramach przyjętego modelu ośrodka ciągłego, przy czym dowody z reguły są podane.

Zakres zagadnień ujętych w opracowaniu jest szeroki. M.in. przeanalizowano różne postacie równań konstytutywnych materiału sprężystego i hipersprężystego podano różne postacie równań ruchu w opisie Lagrange'a i Eulera oraz sformułowano warunki brzegowe, zbadano własności materiałów izotropowych oraz pokazano ściśle przejście do teorii małego gradientu przemieszczenia. Zbadano również zagadnienia nałożenia deformacji sprężystych. Opracowanie zawiera również niektóre podstawowe zależności algebry i analizy funkcji tensorowych, tym niemniej czytanie opracowania niewątpliwie ułatwi chociaż pobieżna znajomość rachunku absolutnego oraz podstaw mechaniki racjonalnej.